XXV. évfolyam, 28. szám
Ára: 1,80 Ft
1969. július 10.

A MAGYAR SZISZIFUSZ

Tóth Gyula rajza

KEDVES LUDAS!

APRÓSÁGOK

Gyakran betérek az Uránia eszpresszóba. Közel is van, meg aztán azért is kedvelem ezt a helyet, mert itt mindig történik valami velem, vagy köröttem.

A múltkoriban például az történt, hogy két nagy jaffát kértem, pillanatnyilag azonban csak egy háromdecis poharuk volt tiszta, s az ötletes kiszolgáló úgy

oldotta meg a problémát, hogy a másik nagy szörp helyett adott egy kicsit, kétdecis pohárban, plusz külön egydeci szódát, tisztán. Dohogtam is: vajon mit csinál a takarítónő, hogy nem ér rá mosogatni?

Tegnap aztán rájöttem, mit csinál: segédkezik a kiszolgálásban, alkalomadtán. Ott állt a pult mögött, adogatta ki a szörpöket, ugyanabban az öltözékben, amelyikben mosogatni, söprögetni szokott. Nem túl higiénikus, de belátom, hogy szükség volt erre a megoldásra. A személyzet többi tagja ugyanis nagyon elfoglalt volt: alkalmi harisnyanadrág-árus teregette ki portékáját a fogyasztók asztalkáira, annak a gusztálásában voltak nyakig elmerülve mindannyian, mit sem törődve a pénztár és a pult előtt kígyózó embersorral...

* * *

Gyakran megfordulok a szintén Uránia névre hallgató közértben is. Itteni kedvenc játékom: a kosárválogató. Kedvemre válogathatok a lisztes, cukros, tejes fenekű, vagy éppen az ismeretlen eredetű szennyfoltoktól tarkálló kosarak között.

Aggódva gondolok arra, hogy jön majd olyan idő, amikor minden vásárló után nedves ruhával tisztára törlik a kosarat, s megfosztanak ettől a nagyon kedves szórakozásomtól...

* * *

Tegnap a vonaton egy nagyon érdekes cikket akartam elolvasni egyik folyóiratunkból: az olvasó népért mozgalomról szólt. Sajnos, nehezen láttam a betűket, a vonat ablaka olyan piszkos volt, hogy alig hatolt át rajta a fény.

Akkor jöttem rá, hogy a vonatok (és a buszok, villamosok) ablakainak gyakoribb lemosásával is milyen sokat lehetne tenni az o l v a s ó n é p é r t...

(radványi)

SZEMÉT IS VAN, GÖDÖR IS VAN

Évek óta kérjük a XI. ker. Tanácsot, hogy a Mezőkövesd utca 12—14—16-os házak előtti járdát javítsák ki, mert olyan gidres-gödrös, hogy azon baleset veszélye nélkül járni nem lehet. Néhány évvel ezelőtt a lakók társadalmi munkával készítették maguknak ezt a járdát, de nem kívánható tőlük, hogy anyag és gép hiányában ismét saját erőből végezzék el ezt a munkát.

Az épülettömb előtt elterülő beépítetlen területen, már évek óta építési törmeléket és szemetet tárolnak nagy mennyiségben. Ez a törmelék nem hogy fogyna, hanem állandóan hordanak hozzá és már a házunk mellett levő iskola tanulóinak játszóterületét is elfoglalják.

Litovszky Jánosné
Bp. XI., Mezőkövesd u. 14.

KI ÁLL A HEGYTETŐN?

Jelenleg senki sem áll a budai Várhegy egyik legfestőibb pontján, a Palota nemesrajzú kupolájának árnyékában, mert talapzatáról javítóműhelybe vonult a bronz Savoyai Eugén, törökverő császári hadvezér, később Csepel-szigeti földesúr.

Elismerés a derék törökverőnek – ő csak egy a sok közül! –, de máshova vonulván, átadhatná a helyét valakinek, aki méltóbb arra. Mondjuk – csak egy példa – a nagy reneszánsz uralkodó, Corvin Mátyás is elférne a talapzaton. Ő is űzte a törököt, s úgy mellékesen, egyet s mást tett Budáért... Ennek ellenére, a tervek szerint, továbbra is csak egy eléggé eldugott és vadromantikus kút fogja – kijavítás után – hirdetni Mátyás nagy emlékét a budai Várhegy egyik zugában.

Darázs Endre

ÖNKÉNTESSÉG

Telefonüzenetet kaptunk Kolozsvárról, hogy az anyósom súlyos beteg, állapota válságos, utazzunk azonnal.

Siettünk Jászberénybe az utazással kapcsolatos teendőket intézni. A rendőrségen dicséretes gyorsasággal megkaptuk a kért határátlépőket.

Mentünk tovább, az IBUSZ jászberényi kirendeltségéhez. Ott már korántsem tapasztaltunk dicséretes dolgokat. A valutaügyeket is nagyon nehézkesen intézték, a gépkocsinkra vonatkozó igazolások elkészítését pedig csak úgy vállalták volna el másnapra, ha előbb belépek a Magyar Autóklubba. Én ezt

nem akartam vállalni, hiszen éppen eladni készülök a kocsit. Közölték, hogy az az ügyintéző, aki a nem klubtag autósok számára kiállítandó nyomtatványokat kezeli, éppen szabadságon van. Tehát: vagy várok két hetet, míg az illetékes ügyintéző visszajön, vagy belépek az Autóklubba mégiscsak.

Mit tehettem — beléptem. Így lettem tagja „önként" a Magyar Autóklubnak, hála a jászberényi IBUSZ-iroda jó szervező munkájának!

Dr. Tóvári György
Jászapáti

LOVACSKÁZÁS

Villanyboyleremet éjszakai áramról üzemeltetem. Az elmúlt napokban megjelent nálam az Elektromos Művek embere, s az óra működési idejét egy órával megrövidítette úgy, hogy a kapcsolást végző „lovacskát" arrébb helyezte. Én ezt kifogásoltam, mondván, hogy a meleg víz népes családomnak így sem elég. „Ó, semmi az, kérem — mondta az én emberem —, tessék bemenni a Ferenc körúti irodánkba és kérni a nappali üzemeltetést is: akkor majd utasítanak engem, hogy a lovacskát úgy helyezzem el, hogy a csúcsidő (este 5—9 óra között) kivételével működjék az óra, legfeljebb a magasabb tarifát fizeti majd".

A tanácsot megfogadtam, s kértem az óra átállítását, ami félperces munkát jelent. Az Elektromos Művek ennek engedélyezését a következőkhöz kötötte:

A lakásomban levő három villanyórát szereltessem le. Az ügyintéző által ajánlott maszekkel az órák helyét egyesíttessem, a biztosítótáblát cseréljem ki, továbbá a maszek által hozandó új biztosítékokat szereltessem fel. És ha kifizettem a maszeknak vagy 600 forintot — és a friss festésű lakást bepiszkítottam —, jelentsem az átalakítás befejezését, s akkor a kapcsoló „lovacskát" készségesen arrébb helyezik.

Még szerencse, hogy nem kell az egész ház világítási berendezését modernizáltatnom egy olyan munka miatt, ami a szakember szerint egész könnyen és gyorsan megoldható lenne.

Dr. Kubinyi András
Bp., VIII., Baross u. 21.

Rekviem 20 mázsa halért

Olvasom az újságban, hogy a Jenői és Lókos patakokban, valamint az Ipoly folyóban az elmúlt tavaszon néhány nap alatt több mint 20 mázsa hal pusztult el.

A halak pusztulása miatt a Magyar Országos Horgász Szövetség pert indított az Erdőkémiai Vállalat ellen, mert annak tolmácsi falepárló üzeme bocsátja a nevezett vízterületre a gyilkos szennyvizet.

Az alperes — írja a cikk — azzal védekezett, hogy mivel rendszeresen fizeti a szennyvízbírságot, más felelősséggel nem tartozik.

Laikus véleményem szerint ezzel nem tagadta a vádat, a precíz bíróság mégis meghallgatta az igazságügyi szakértő véleményét, amely szakszerűen bizonyította a halpusztulás okát.

A precíz bíróság ezután ítéletet hozott, amely szerint „a szennyvízbírság fizetésének ténye nem mentesít a kártérítési felelősség alól." Ezért kötelezte az alperest, hogy fizesse meg a felperes által kért 45 400 forint kártérítést, valamint annak kamatát, továbbá illetéket, költségeket stb. Az ítélet nem jogerős.

Eddig a cikk és én nem tudom, hogy az Erdőkémiai Vállalat él-e fellebbezési jogával, vagy beletörődik-e az ítéletbe.

Azonban bizom benne, hogy az igazság végül győzni fog, a bűnös megbűnhődik és a Horgász Szövetség megkapja a több mint 20 mázsa hal ellenértékét, a 45 400 forintot, s annak kamatait.

Ebből az Erdőkémiai Vállalat nyilván megtanulja egyszer és mindenkorra, hogy a szennyvízbírság fizetésén túl kártérítéssel is tartozik az elpusztított halakért. Tehát számításokat fognak végezni, mi kerül többe, a bírságok fizetése, vagy a szennyvizet megszűrő, ártalmatlanná tevő berendezés megépítése (mert van ilyen!). Tekintettel azonban arra, hogy a rendszeres pusztítás következtében a vízterület halállománya rendszeresen csökken, a kártérítés is rendszeresen csökkenni fog — gondolják ők.

Ismervén azonban a horgászokat, akik képesek sokszor több órás szívós harcot folytatni némely akaratos hallal — gondolom én, —, ez esetben sem adják olcsón a jussukat. A kártérítésül kapott pénzen új halakat telepítenek majd a kipusztítottak helyére, s így a 45 400 forint állandó tételként szerepelhet az Erdőkémiai Vállalat költségvetésében.

Természetesen a Horgász Szövetség tagjai is kapnak némi kártérítést. Ki útiköltséget, hogy máshol hódolhasson passziójának, ki néhány doboz szardiniát.

Jó játék ez: a horgászok becsülete is jóllakik, a tolmácsi üzem szennyvize is megmarad, a halaknak pedig igazán mindegy, hogy horog által vesznek el, vagy pedig az „oxigéntartalom nagy mértékű csökkenése" következtében.

Lesznek talán egyesek, akik olyasmiket mondanak, hogy a bíróságnak kötelezni kellene az Erdőkémiai Vállalatot ama szennyvízszűrő berendezés létesítésére, mert mégiscsak furcsa, hogy folyóink, patakjaink szennyvízcsatornákká alakulnak át.

Nem kell hallgatni ezekre a szentimentális, konzervatív demagógokra!

Sólyom László

KI JÁTSZHAT?

18 hónapos kisfiú vagyok és nagyon szeretek játszani, futkározni, labdázni.

A többi kis pajtásommal együtt nagyon örültünk, amikor szüleink felfedezték, hogy a kerületi tanácsnál a bácsik és a nénik gondoltak ránk is, és a Margitszigeten, a Casino mögött, kijelöltek egy nagy, füves, játszó területet. Három szép nagy járókát is elhelyeztek a pázsiton és mi boldogan játszottunk, napoztunk. Naponta itt töltöttük az egész délutánt.

Örömünk azonban nem tartott sokáig, mert a különféle hivatalos bácsik az anyukáinkat állandóan zaklatják. Először azt közölték szüleinkkel, hogy csak mi lehetünk a pázsiton, az anyukák csak az útról figyelhetnek bennünket. De mi ebbe nem nyugodtunk bele, sírtunk, kiabáltunk utánuk.

Másnap kilátogatott a Szigetre egy még hivatalosabb bácsi és kijelentette, hogy most már mi sem játszhatunk a füvön, mert megbüntetnek. Akkor minek vannak ott a járókák? Ki játszhat benne? Talán a hivatalos bácsik?

Németh Ricsike
Bp. II., Mártírok útja 31 33.

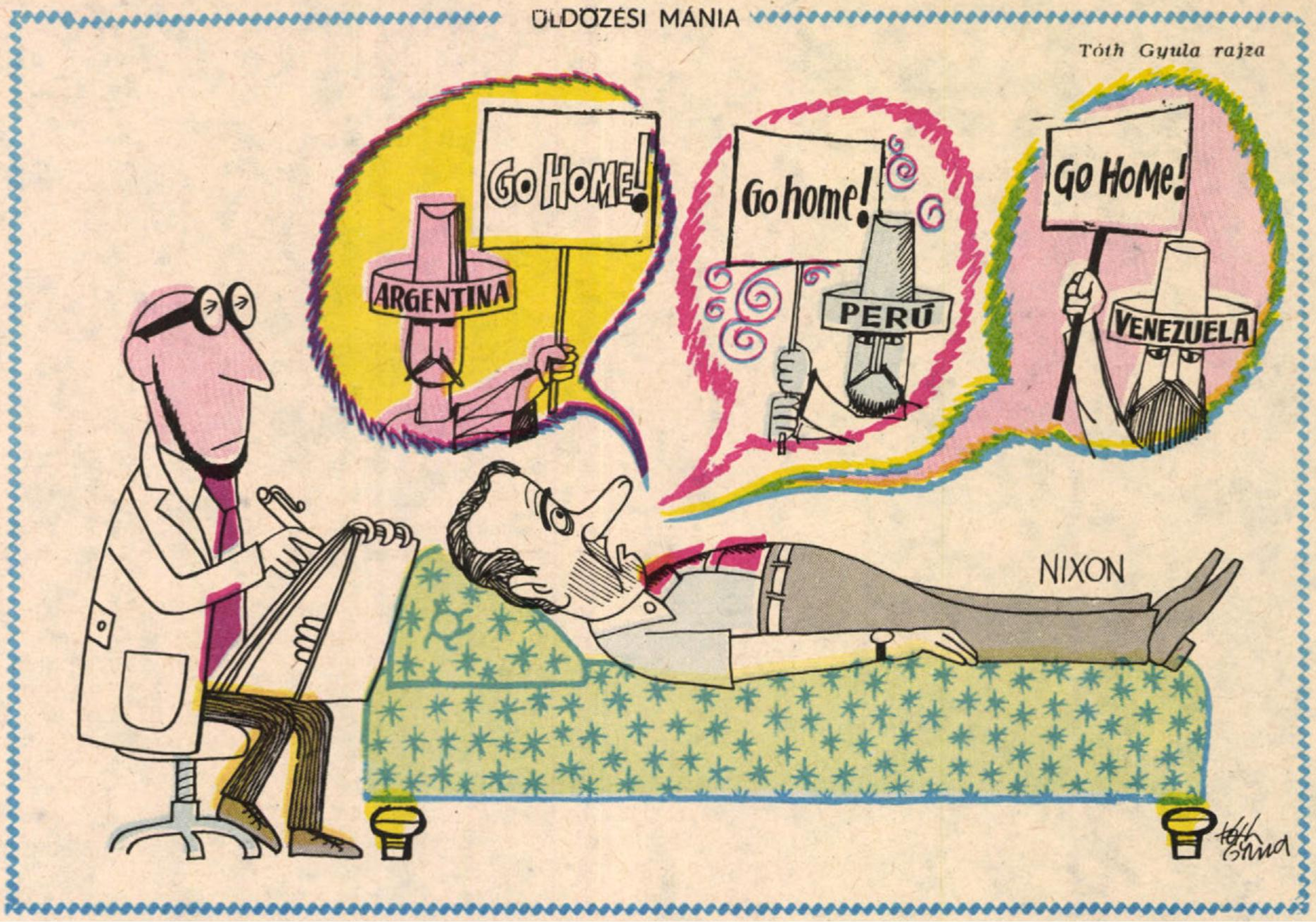
SOK A BALESET

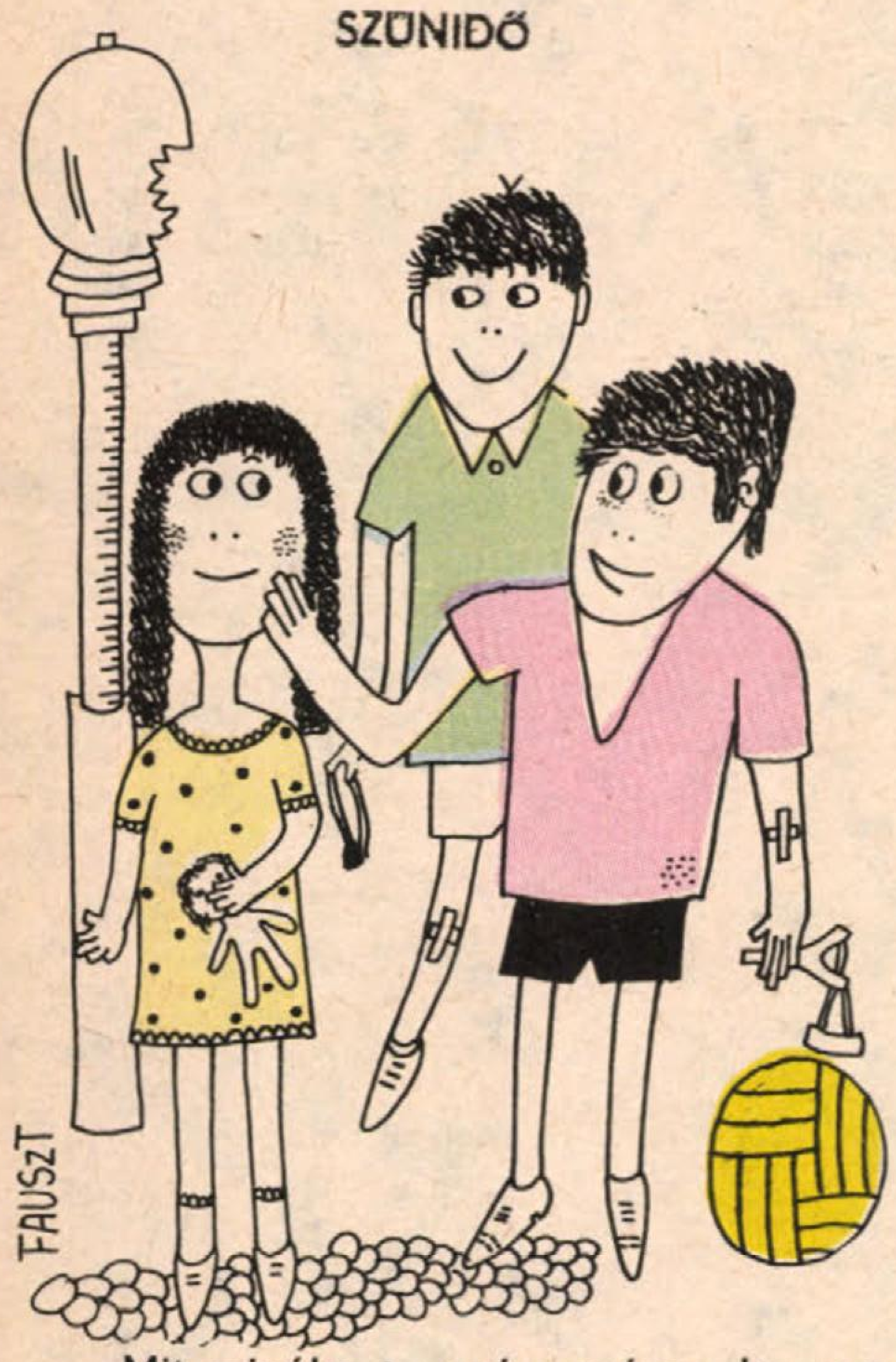
– Állandóan rettegek, hogy elüt egy busz...

ÜLDÖZÉSI MÁNIA

Tóth Gyula rajza

SZÜNIDŐ

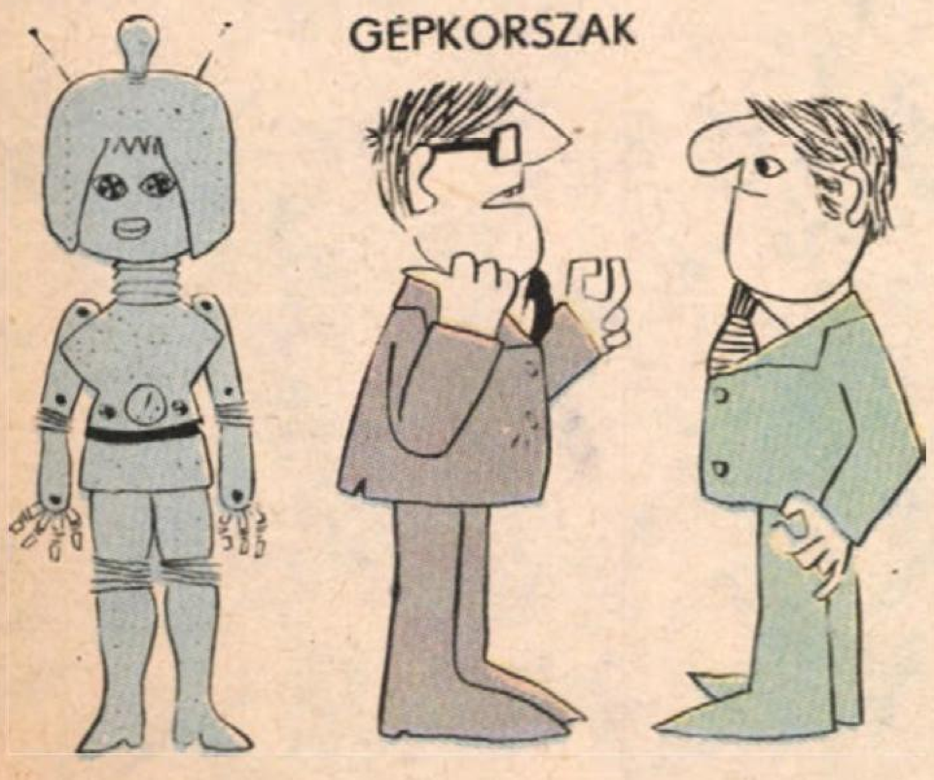
– Mit csinálsz te egész nyáron, ha sem focizni, sem verekedni nem tudsz?

A SÚGÓ

– Ennyire otthonossá azért ne tegye a munkahelyét.

GÉPKORSZAK

– Remekül működik, csak nem kapok hozzá elemet!...

A PÁLYA

Olvasom az újságban, hogy betiltották a tiszatenyői futballpályát, vagyis nem engedik többé, hogy futballozzanak rajta, az ismételten előforduló botrányok, verekedések miatt.

A futballpálya tehát elnyerte méltó büntetését. Olyan embereket hordott a hátán, akik megverték a bírót és a játékosokat. Igazán megmozdulhatott volna, hogy útját állja a berohanó embereknek, no, nem nagy megmozdulásra gondolok, csak egy icipici földrengésre, egy jól irányított földlökésre, de a pálya nem tett semmit. Még csak nem is morgott, hogy: „Gyerekek, ezt azért mégse!"

A pálya részvétlensége, közönyössége: égbekiáltó! Meglapult a fű alatt és hallgatott. Legalább egy szimbolikus gesztust elvártam volna tőle, néhány hepe-hupát, amelyben könnyen elbotlik a láb, a randalírozók lába. A futballpálya azonban nem moccant, csak lustán-lomhán elterült a két kapu között és nem rázta le magáról a verekedő embereket. Még csak egy göröngyöt sem hajított közéjük.

A tiszatenyői pálya megérdemli a büntetését. Le kell zárni, ki kell vonni a forgalomból. Most majd lesz ideje megtanulni, hogyan viselkedik egy tisztességes pálya. Ha nem, mehet más pályára. Ha egyáltalán el tud helyezkedni valahol azzal a nem tudom hány négyzetméterével.

Bizony isten szégyen egy ilyen pálya, és a Népstadionnak is kínos, hogy egy vidéki rokona így viselkedik. A betiltott, használaton kívül helyezett pályát pedig lassan benövi a gaz, a kaput megrongálják a gyerekek, a hálót pedig ronggyá tépi a szél...

Kitől tanuljon azonban egy futballpálya, ha azon az óriási pályán is, amit mi Földnek nevezünk, állandóan botrányok, verekedések vannak? Egyszer négy évig folyt a verekedés, 1914-től 1918-ig. Több millió ember verekedett a pályán és ágyúkat, tankokat is hoztak magukkal, sőt hadvezéreket is, akik irányították a pályára berohanókat. A pálya akkor is tétlenül szemlélte az eseményeket, és csak akkor

jajdult fel, ha egy srapnell valahol belevágott. Aztán 1939-ben újabb rendzavarás történt és hat esztendeig tartott a verekedés, amely több millió ember életébe került. Az óriási pályát bombakráterek borították és néha fájdalmasan nyöszörgött, de nem kiáltott, nem üvöltött, nem dobált sziklákat, nem sírt és nem átkozódott...

Véleményem szerint figyelmeztetni kellene azt a nagy-nagy pályát is, amelyen élünk: ha ismételten előfordulnak botrányok, verekedések, be lesz tiltva. S akkor aztán megnézheti magát!

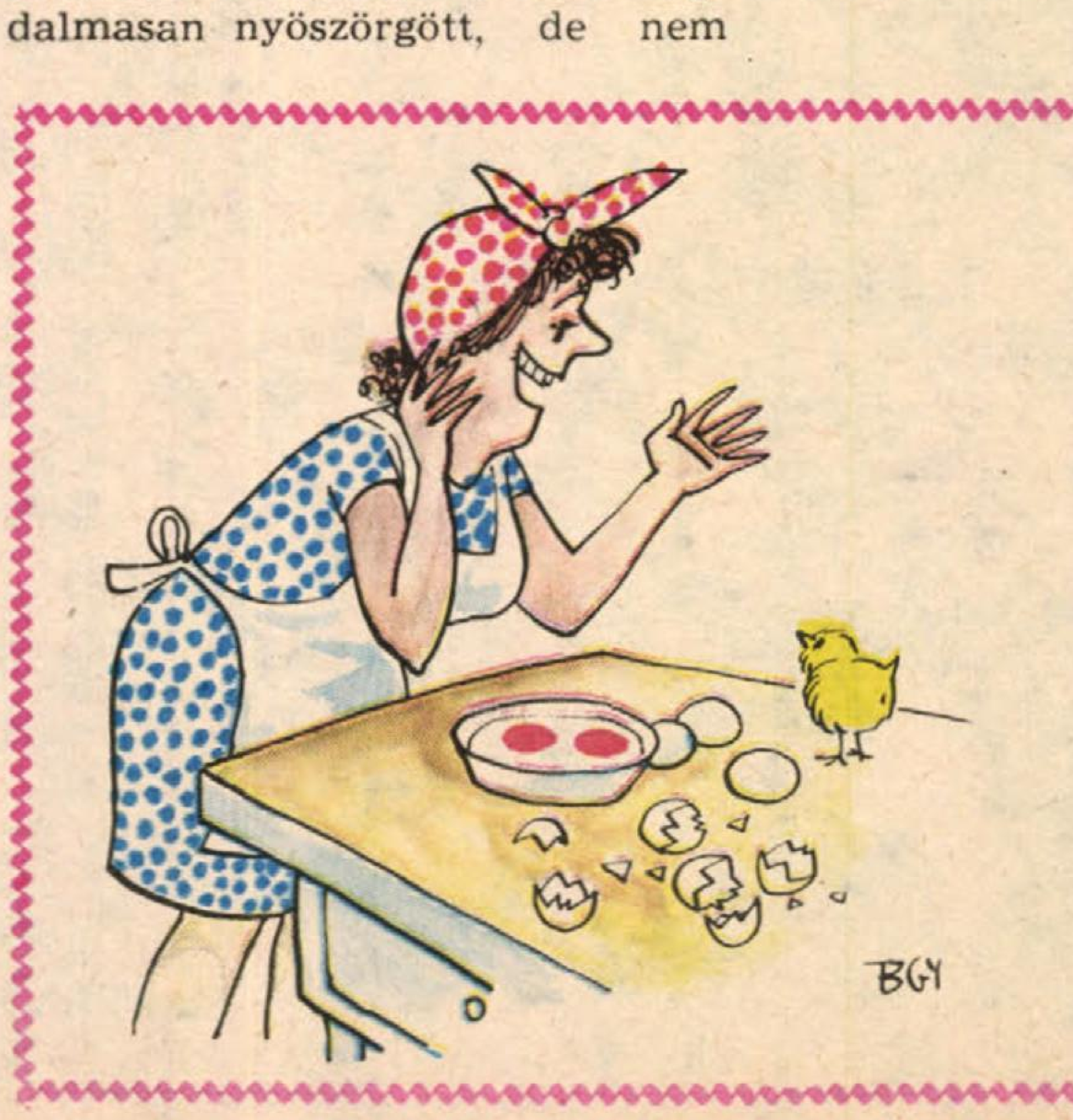
Nincs szomorúbb, mint egy betiltott pálya: az utakat, ahol emberek jártak, felveri majd a gyom, az üres, térdrehulló házakban ki-be jár majd a szél, és az erdők megrohamozzák a városokat...

*

Ezúton üzenem a vidéki futballpályának: azért nem kell kétségbeesni, ha jól viseli magát, talán egyszer ismét játszani fognak rajta. Addig azonban csak ábrándozhat a vasárnapi mecscsekről, a vidáman futkározó játékosokról, a színes oldalzászlókról.

Úgy kell neki, én nem sajnálom.

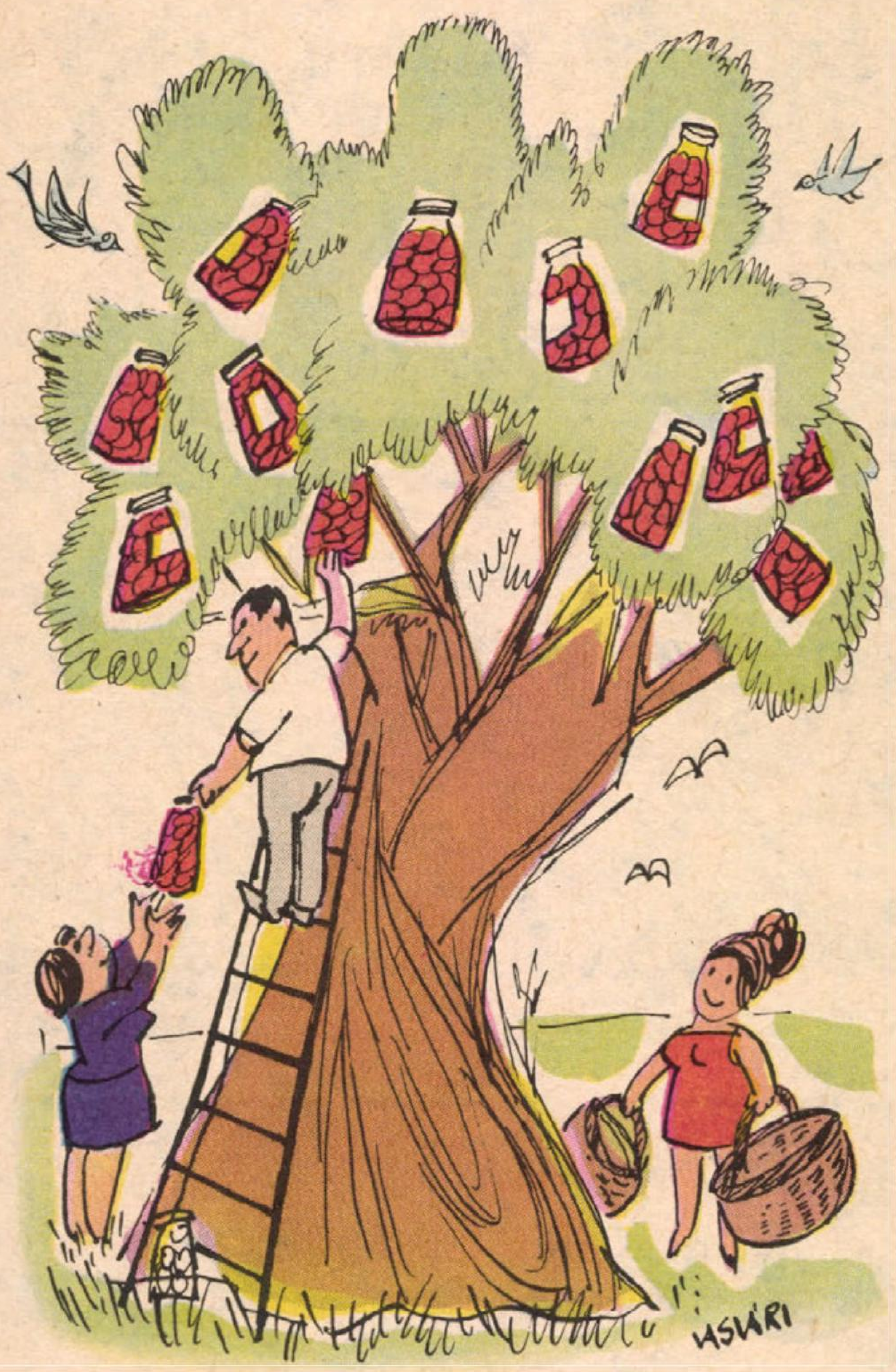
Mikes György

RECEPT

– Végy hat friss tojást...

VÁGYÁLOM

Majd csak megértik egymást

— Volt már ma tömegkommunikációs eszköz a kezében?

— Csak a cigaretta, az öngyújtó, a fogkefe meg a teáscsésze.

— Miért, ma még nem olvasott újságot?

— Ja, azt igen. De én az újságot már ötven éve újságnak hívom vagy legfeljebb hírlapnak.

— Jellemző magára. De azt csak olvasta benne, milyen építkezések folynak több ezres nagyságrendben?

— Én már azzal is elégedett lennék, ha szép rendben folynának... De különben is: maga tudja, mit kell érteni nagyságrend alatt?

— Ezt speciel én se tudom pontosan, csak úgy sejtem; gondolom, a virágnyelvből vett kifejezés. Mert, ha megmondanák, hogy szám szerint hány lakást építenek, azt később ellenőrizni lehetne, de a nagyságrend kifejezés eleve valami titokzatos fogalmat jelent... De azért így is soknak tűnik, ha több ezresnek mondják.

— Főleg, ha a mi utcánkban is építenek néhányat.

— Már megint csak saját magára gondol! Az illetékes szervek azonban differenciálni fognak ezen a téren.

— En azt hittem, hogy sietni...

— Ne ízetlenkedjék már! Nagyon világos a hatóságok elképzelése: külön foglalkoznak a centrális és külön a partikuláris építkezésekkel, s mindezt komplex módon végzik el.

— Áhá. És a komplexben bentfoglaltatik a nyelvtanfolyam is?

— Hogy érti ezt?

— Nézze, ezekből a tervismertetésekből csak minden harmadik szót lehet megérteni, gondoltam, hogy...

— Hogy valaki ennyire tájékozatlan legyen a gazdasági kérdésekben! Nem szégyelli magát? Ezeket a kifejezéseket ma már mindenkinek illik értenie. Ezek után már nem is merem magától megkérdezni, mi az, hogy infrastrukturális — pedig ez is igazán mindennapi fogalom...

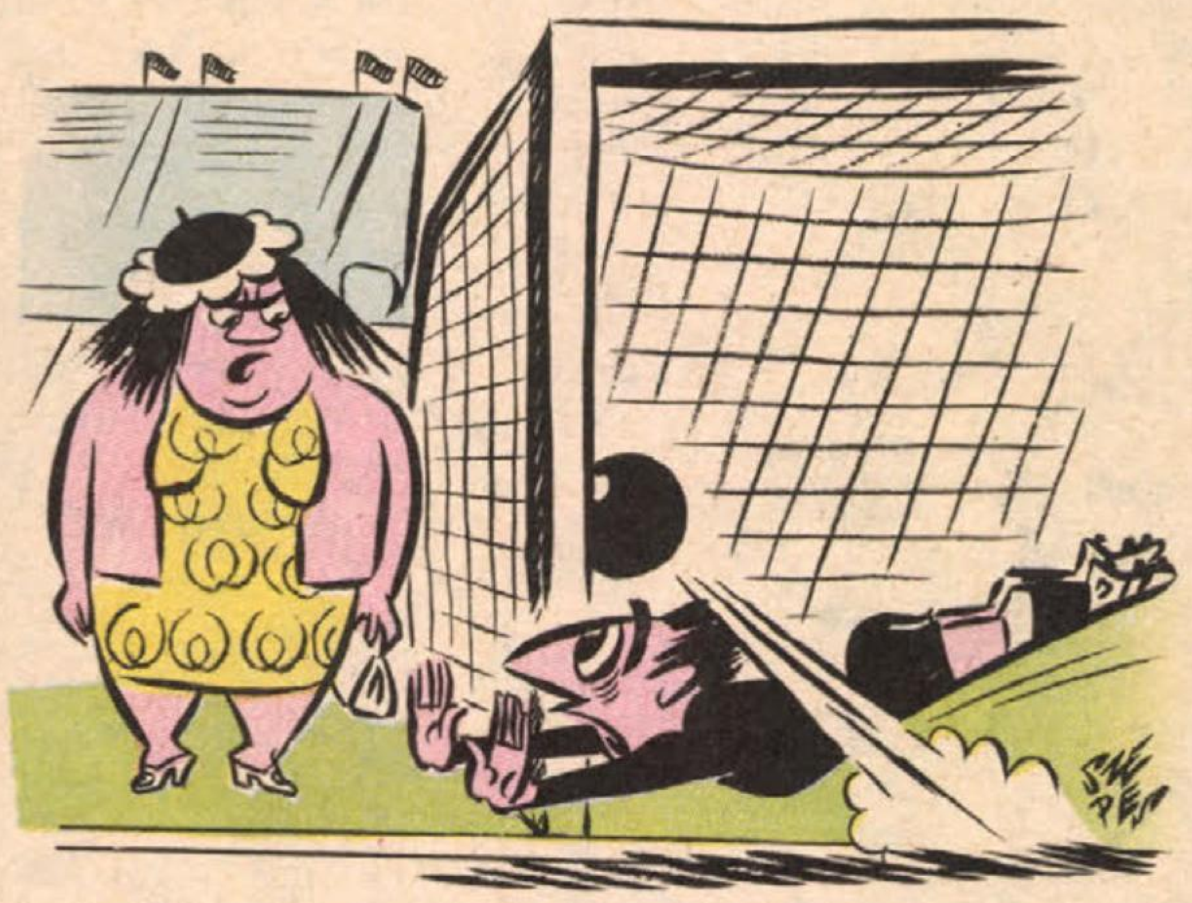
— Nézze, számomra az a mindennapi, hogy van lakásom, vannak bevásárló helyeim, valamivel bemegyek a munkahelyemre és hazajövök, valahová a gyerek is jár tanulni és szórakozni is lehet egy-két helyen...

— Ördöge van: látja, ezek együtt az infrastrukturális beruházások.

— Na ugye, nem járunk mi messze egymástól. Már csak azonos nyelven kellene beszélnünk, hogy végképp megértsük egymást...

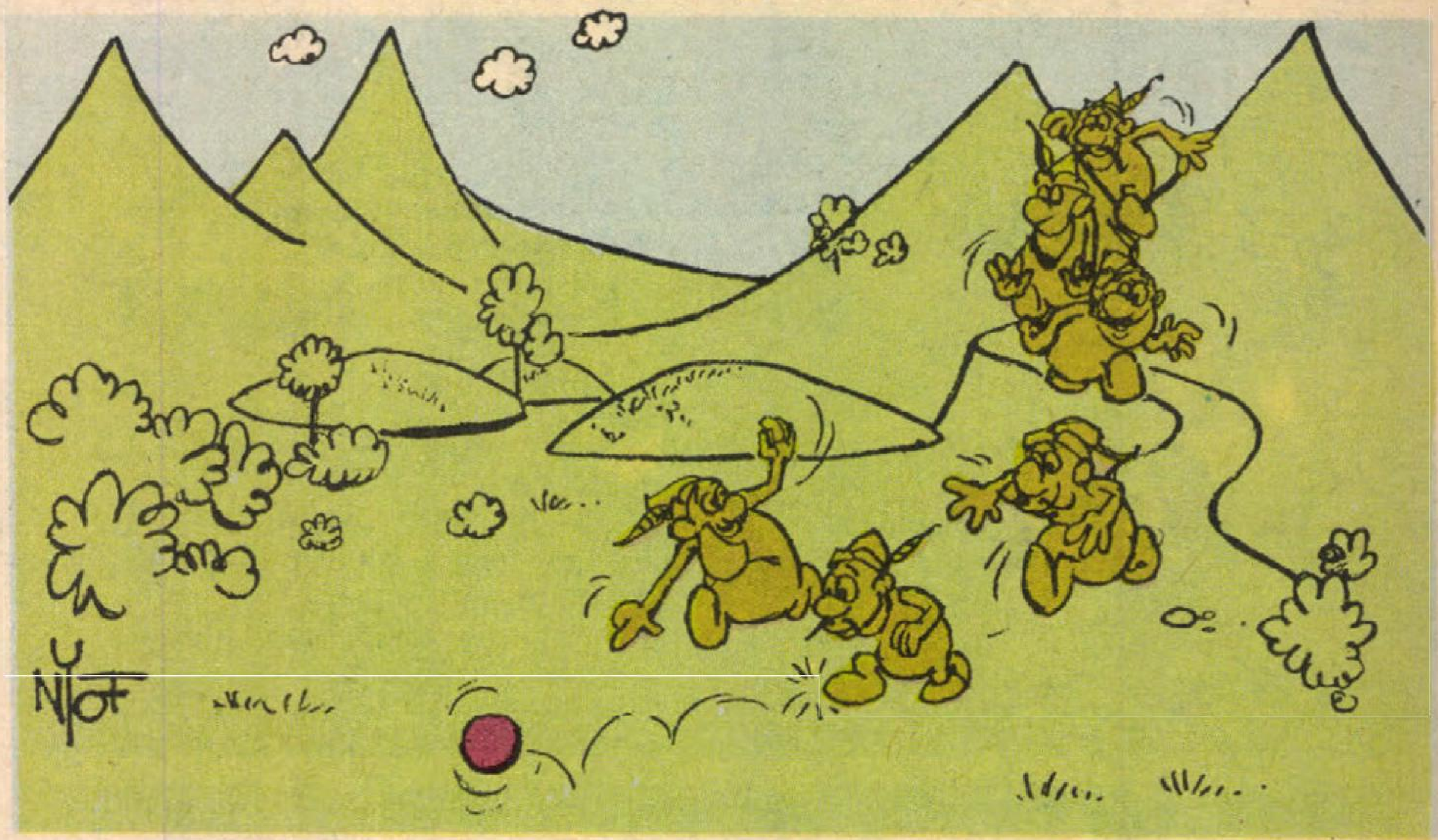
Németh Géza

CSALÁDI ELLENŐR A PÁLYÁN

Anyós: Úgy, szóval ezért nincs prémium?

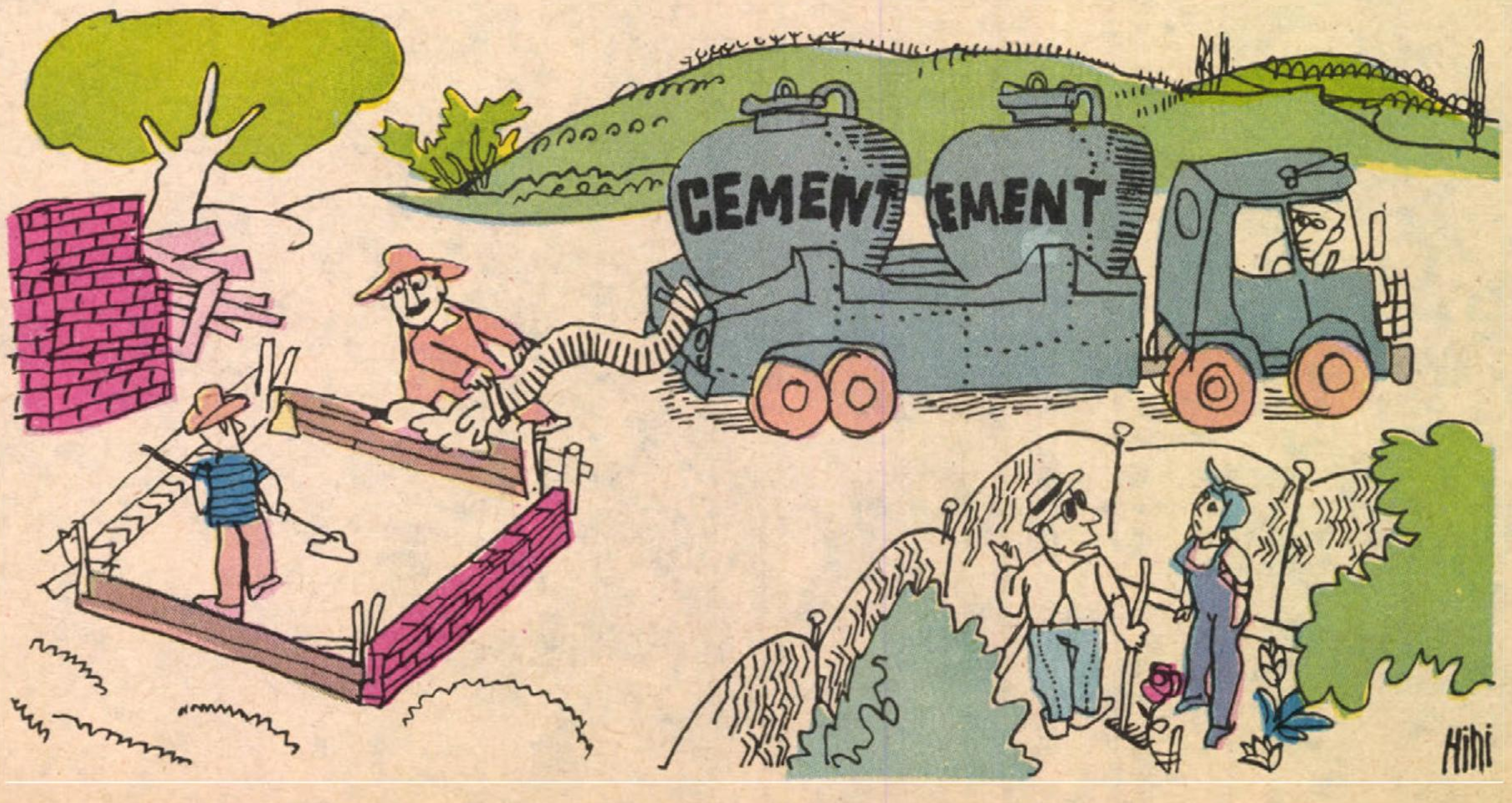
A HONFOGLALÁS HITELES TÖRTÉNETE

– Jer, Árpád vezér! Temérdek fű, és semmi besenyő! Végre nyugodtan focizhatunk...!

KÉSZÜL A VÍKENDHÁZ

– Könnyű neki. A sógora építésvezető...

A LABDARÚGÁS FILOZÓFUSA

Az angol Loughborough-egyetem egyik hallgatója, Mr. Roger Dancey, a labdarúgás témájából óhajt a filozófia doktora lenni. A bölcselet eszközeivel óhajtja felderíteni a labdarúgás lényegét, vonzerejét, a közönségre gyakorolt hatását, népszerűségének titkát stb.

Milyen szép lenne, ha Platón, Leibniz, Kant vagy Schopenhauer próbálná felderíteni a magyar labdarúgásban, hogy miért nem bírjuk a második félidőt.

ESŐS DÉLUTÁN

Satöbbi...

Úgy vágyom már egy olyan vitára, amelyben nem nekem van igazam...

— o —

A farkas szó nélkül nekiesett a báránynak, és felfalta. Elégedetten nyalogatva a szája szélét, így szólt:
— Na, ugye mondtam, hogy megy ez Aesopus nélkül is...

— o —

— Hallja! Maga találta fel az atombombát?
— Esküszöm, hogy nem!
— Azért!

— o —

Nélkülözhetetlen munkaerő. Hozzá képest dolgoznak szorgalmasan a többiek.

— o —

Amit erőltetni kell, azt nem kell erőltetni.

— o —

Nem tudott bizonyosságot szerezni a felesége hűségéről. A végén már örült, hogy legalább a hűtlenségéről meggyőződhetett.

— o —

Nem az a baj, hogy isten-hivő. A baj az, hogy önmagát hiszi istennek.

— o —

Aki a keveset nem becsüli, az a sokat megérdemli.

— o —

Ötven éven át kutatta az élet célját. Nem találta meg, mégis díszsírhelyet kapott.

— o —

A pofont mindig az felejti el előbb, aki adta.

— o —

Keserűen csalódott a barátaiban. Rájött, hogy azok sem különbek, mint ő.

— o —

Tizenhárom késszúrással ölte meg hűtlen feleségét. Honnan a csudából tudta, hogy éppen ennyi kell?

— o —

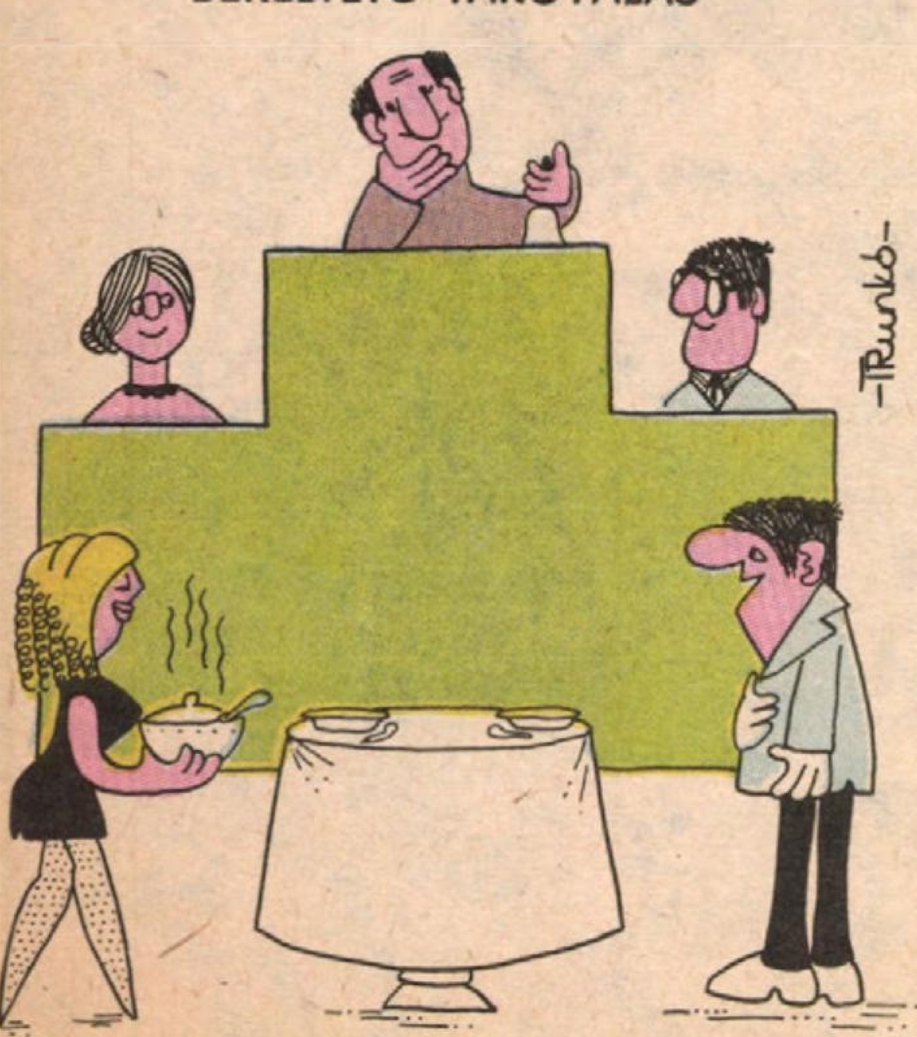
Azt még csak elhiszi, hogy nem ő a legtehetségesebb író. De azt már soha, hogy nem te vagy a legtehetségtelenebb.

— o —

„Aki Á-t mond, mondjon B-t is!" — sóhajtotta Piroska és elment az AB-bizottsághoz.

(t.)

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

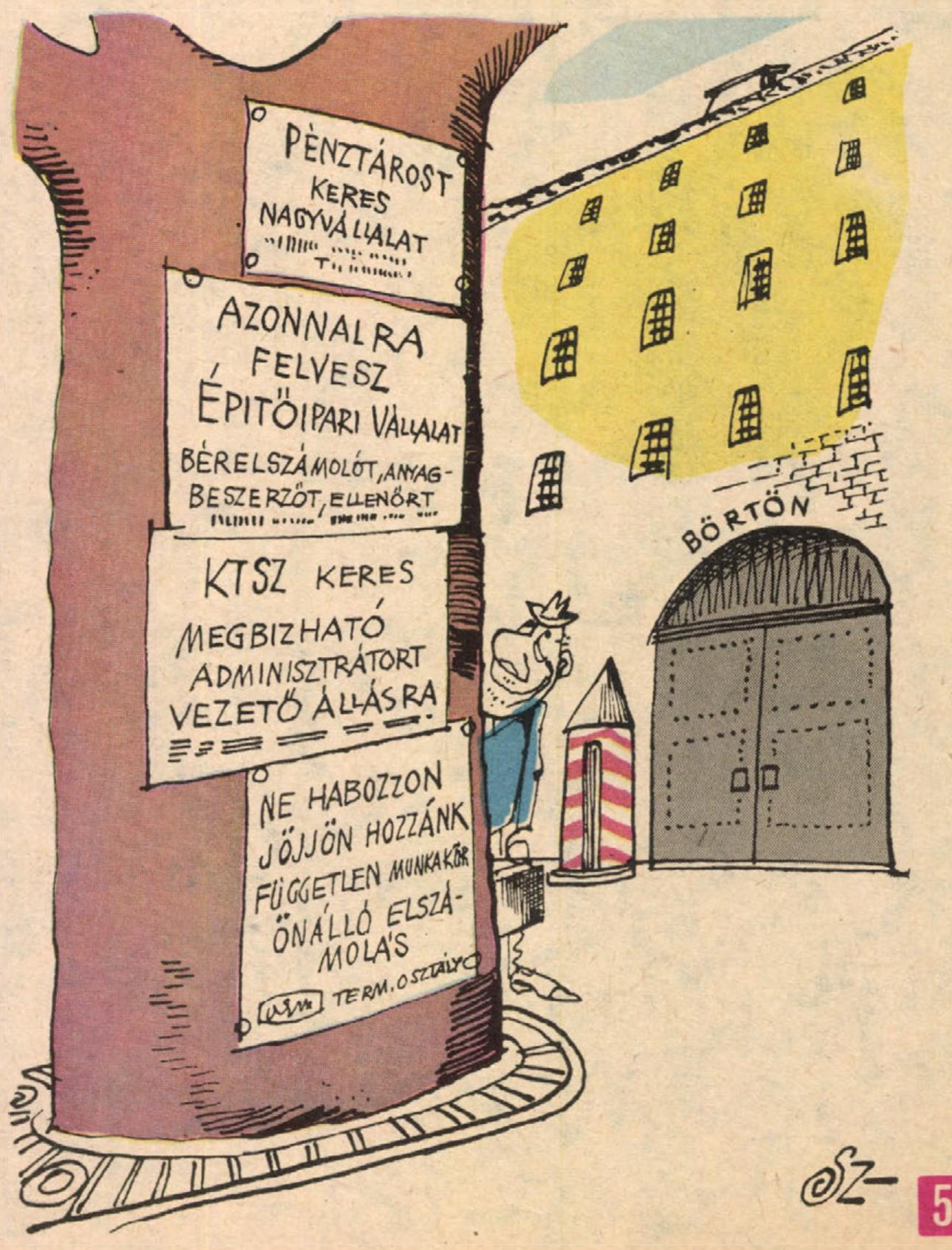

FIGYELMEZTETÉS

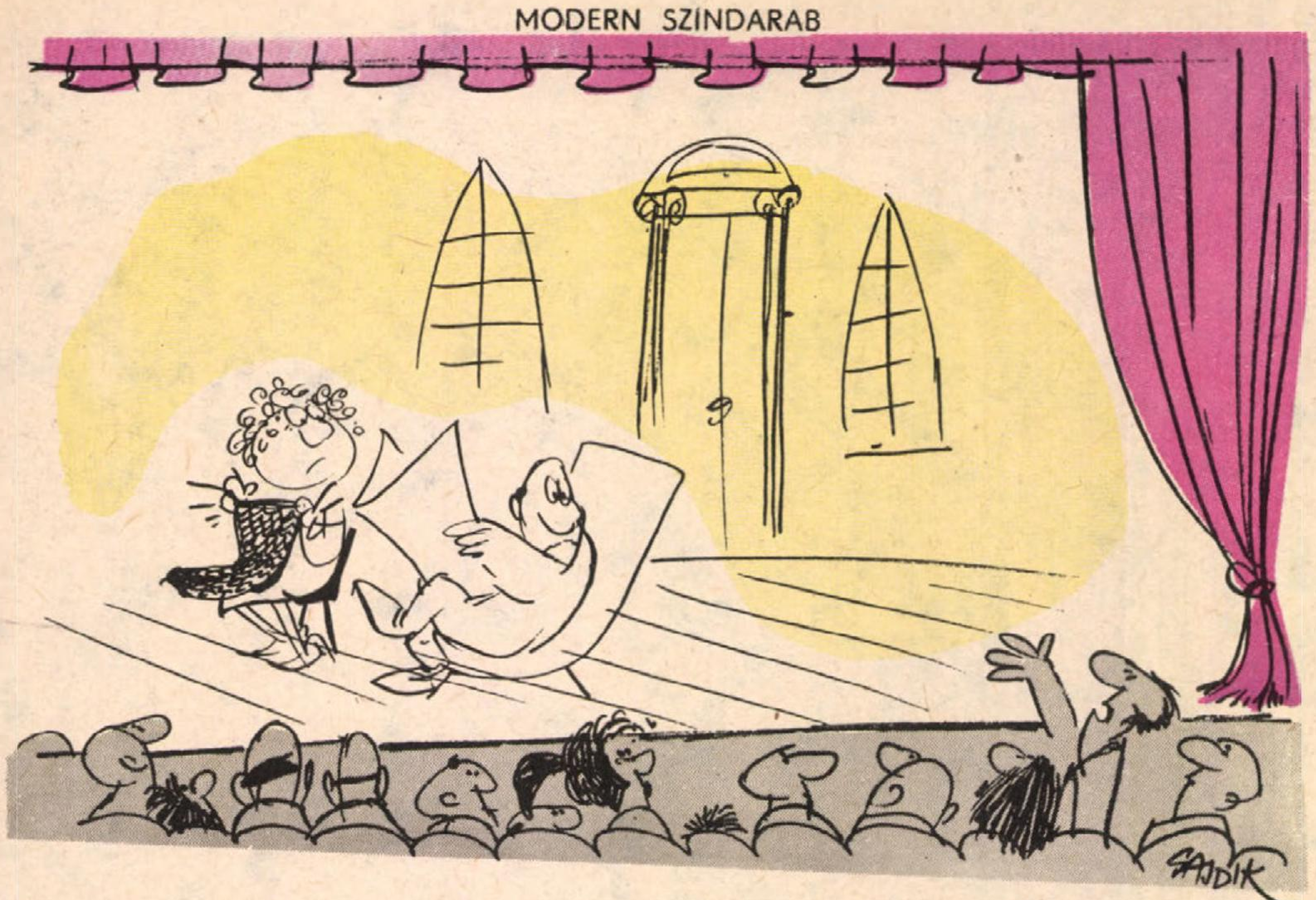

(„International Herald Tribune")

MUNKAERŐHIÁNY

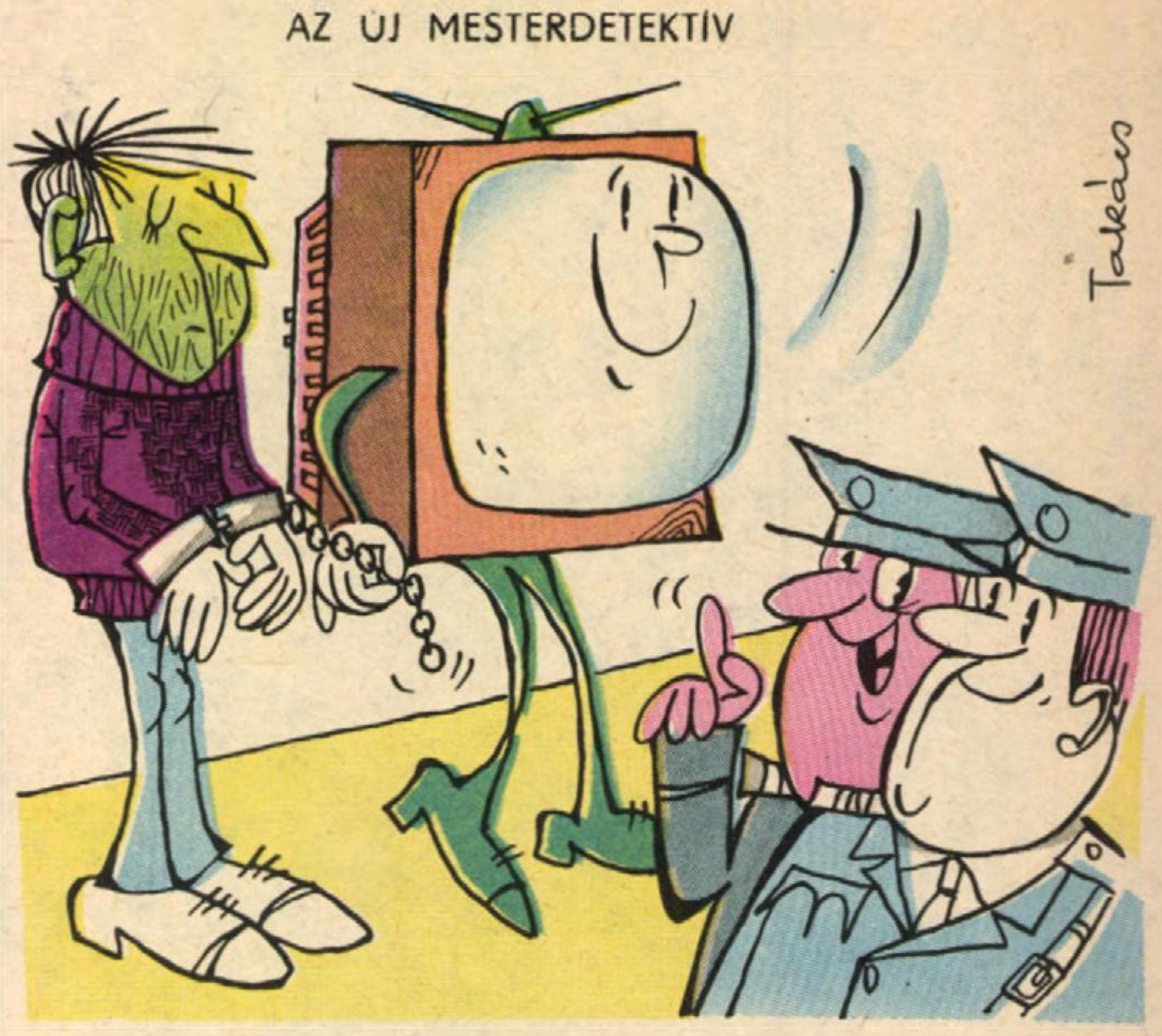

MODERN SZINDARAB

– Nem lehetne egy kicsit gyorsabban? A pótmama csak tizenegyig vigyáz a gyerekre.

AZ UJ MESTERDETEKTÍV

– Nézd, a tévé megint fogott egy körözött bűnözőt!

„VILÁGJÁRÓ" LABDÁSOK

Az alábbi kis cikk címét azért tettem idézőjelbe, mert az nem az én leleményem, hanem *Krúdy Gyuláé.* Ő illesztette ezt a két szót egy írása fölé, amely *A Reggel* című hetilap hasábjain jelent meg *1923. március 19-én,* tehát több, mint negyvenöt éve. A cikk lelkesült hangú, emelkedett stílusú, komoly írás.

Hogy miért másolom azt le mégis épp a Ludas hasábjain?

Nos, csak el kell olvasni Krúdy Gyula írását. Íme:

„Valamikor a magyar huszár volt az a kalandos levente, aki a hétéves háborúban, sőt Napóleon ellen vívott hadjáratokban a földgolyó másik felére is eljutott. Az elmúlt háborúban megsántult a huszár lova. ő maga nekiöregedett, a világjárást átengedi másoknak: a fürge, hangos, labdás fiúknak, akik a spanyol félszigettől a ködös Stockholmig járják a világot a labdájukkal, és a régi huszárbravúrok helyett *a futballjátékban teszik emlékezetessé a magyar nevet mindenütt, ahol megfordulnak.* Ezeknek a modern világjáró fiúknak a kapitányuk, Kiss Gyula, minden sportok jeles atlétája, a *szelíd képű, csendeskedvű, úri erkölcsű* fiatalember, akinek mostanában *a legtöbb barátja és hive* van Pesten a tegnapi világjárás után.

Azt hihetné a távoli szemlélő, hogy Kiss Gyula talán azért tudja nyélbe ütni a külföldi kirándulásokat, mert *jól ismeri az alig megszerezhető külföldi valuták labirintusait* ... Nos, leleplezzük Kiss Gyulát: annyira nem érti a pénzügyi műveleteket, hogy *akár három hamuban sült pogácsával is útnak indulna,* mint a mesebeli vándorlegény. Talán *hasznos külföldi összeköttetései* segítik az idegen világban a siker kiharcolásában? Vagy talán különös, egyéni szerencse kíséri lépteit a megtermett ifjúnak, amikor *válogatott csapata élén* a sosemlátott külországi pályákon *egyik sikert a másik után* vágja zsebre? Egyik sincs Kiss Gyula birtokában, se a jövedelmező külföldi barátság, sem a mindent lebíró szerencse, ellenben van valami a lelkében, amely a csodával határosan átsegíti a legnehezebb föladatokon: ez pedig az ő *megingathatatlan hite a magyar labda kiválóságában, biztos győzelmében, verhetetlenségében.* Az újkori apostoloknak, a mindenható sportok vezetőinek a fanatizmusa tüzeli, újabb és újabb sikerekre fűti, örökmotorként hajtja a kapitányt, akár a barcelonai térségben süvít föl a viadal kezdetét jelentő sípszó, akár a bécsiek ellen viszi rohamra a csapatot.

Az ő hatalmas fizikuma, de főként rajongó bizalma szükséges nehéz állásának betöltésére. Egy egész nemzet ifjúságának a figyelő tekintete kíséri minden lépésében; egy egész ország letört büszkesége emeli föl ismét megalázott fejét, amikor *külföldi sürgönyök a magyar sportcsapatok diadalmainak hírét hozzák.* Nagyon meg kell becsülni férfiainkat, akik ennek a szegény, fényevesztett magyar névnek ismét *dicsőséget és tiszteletet szereznek* a messzi országokban."

Krúdy Gyula cikke — ismétlem — 1923-ban jelent meg az A Reggel-ben. Miután azonban a kiemelések alulírottól származnak, a felelősséget azért, hogy mára a finomtollú író soraiból vicclap-idézet vált, nem túl lelkesen, de kényszerűségből vállalja:

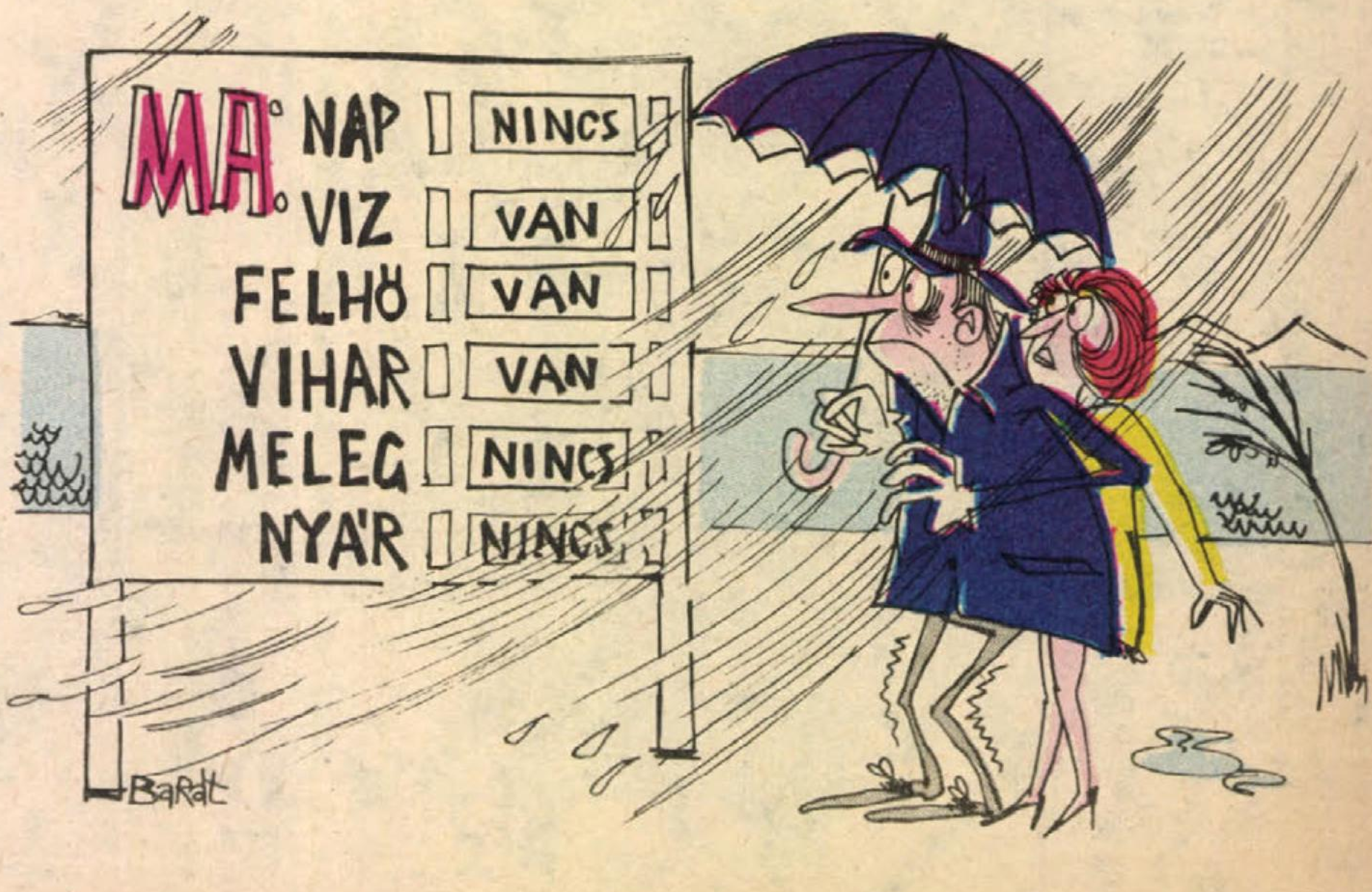
Rácz György

PSZICHIÁTERNÉL

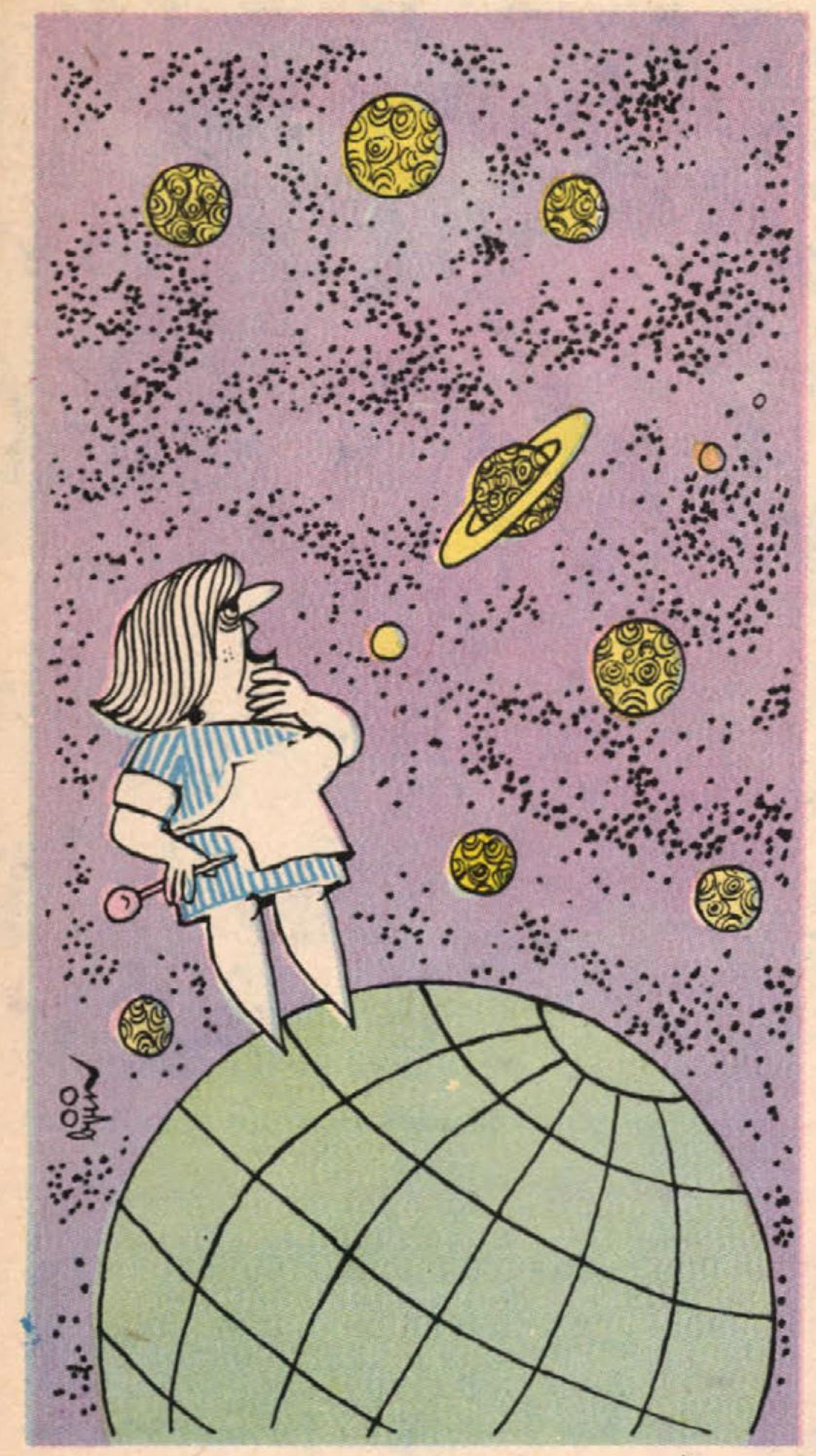

– És miért fél nyugdíjba menni?
– Mert mindig a nyugdíjasokat ütik el az autók...

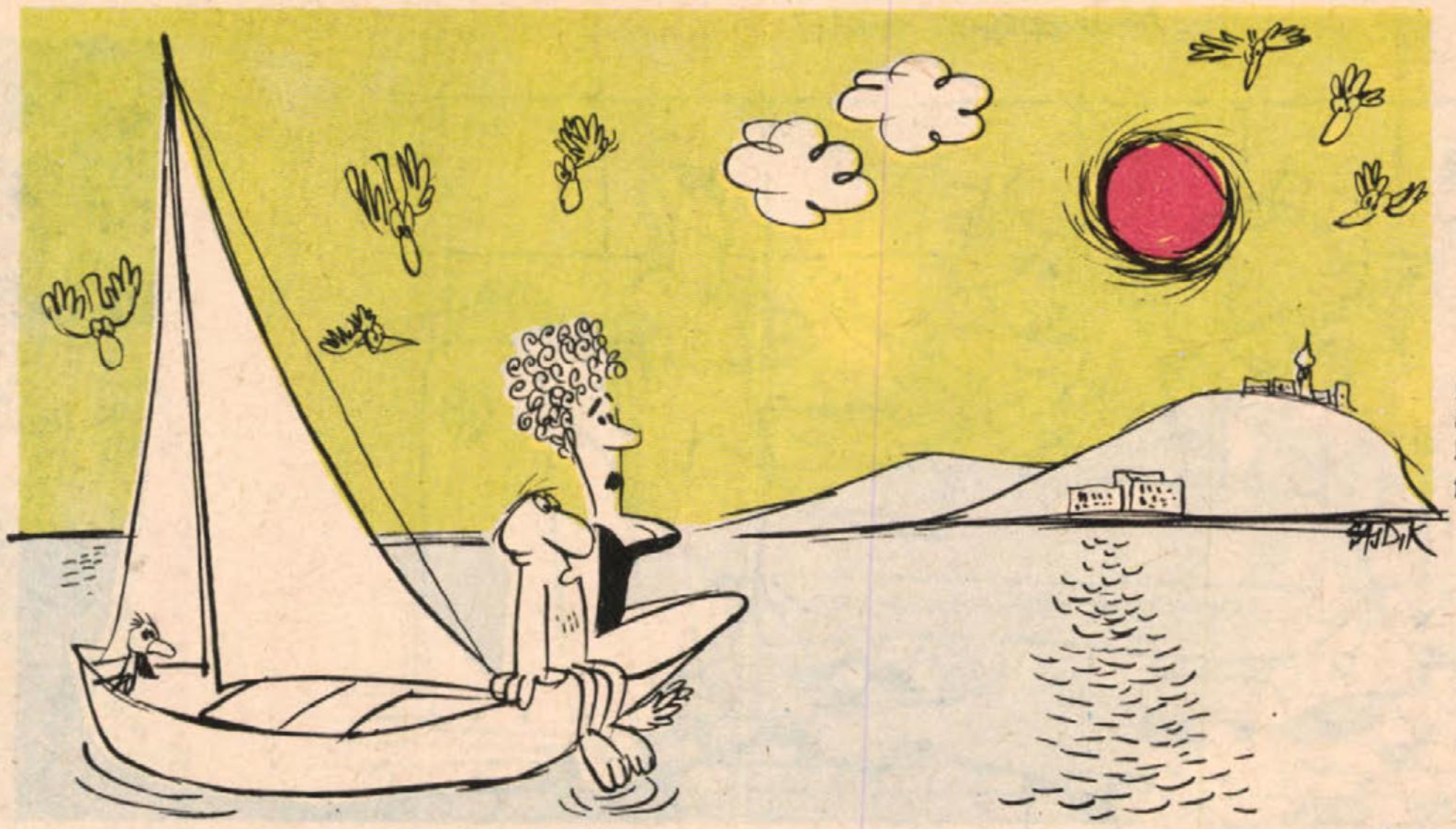
HELYI ELŐREJELZÉS

ITT A VAKÁCIÓ!

– Merre csavaroghatott el ez a gyerek?!...

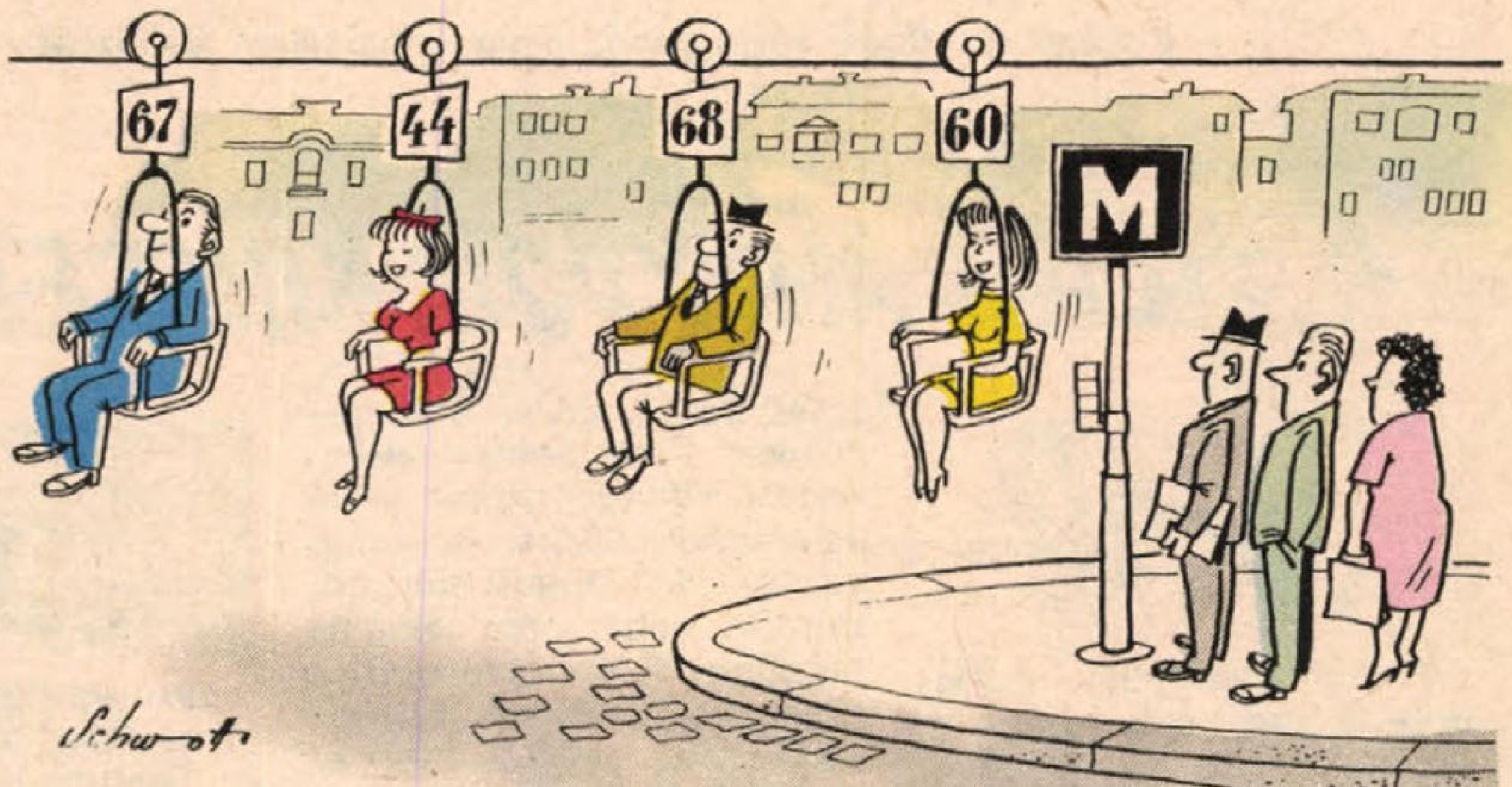

SZNOBOK

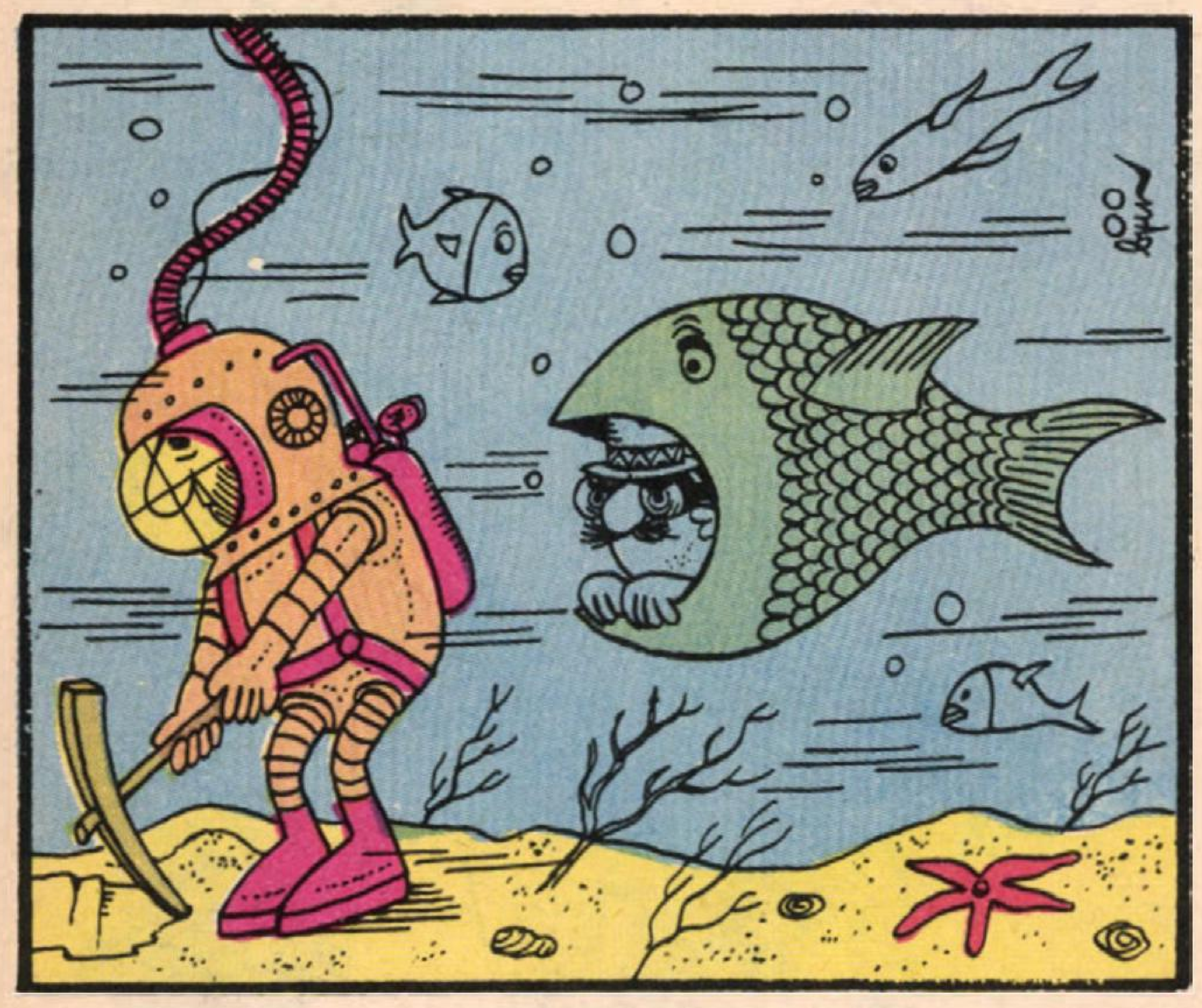
– Mennyivel jobban élveznénk ezt a Balatont, ha külföldi lenne.

MI JÖHET MÉG?

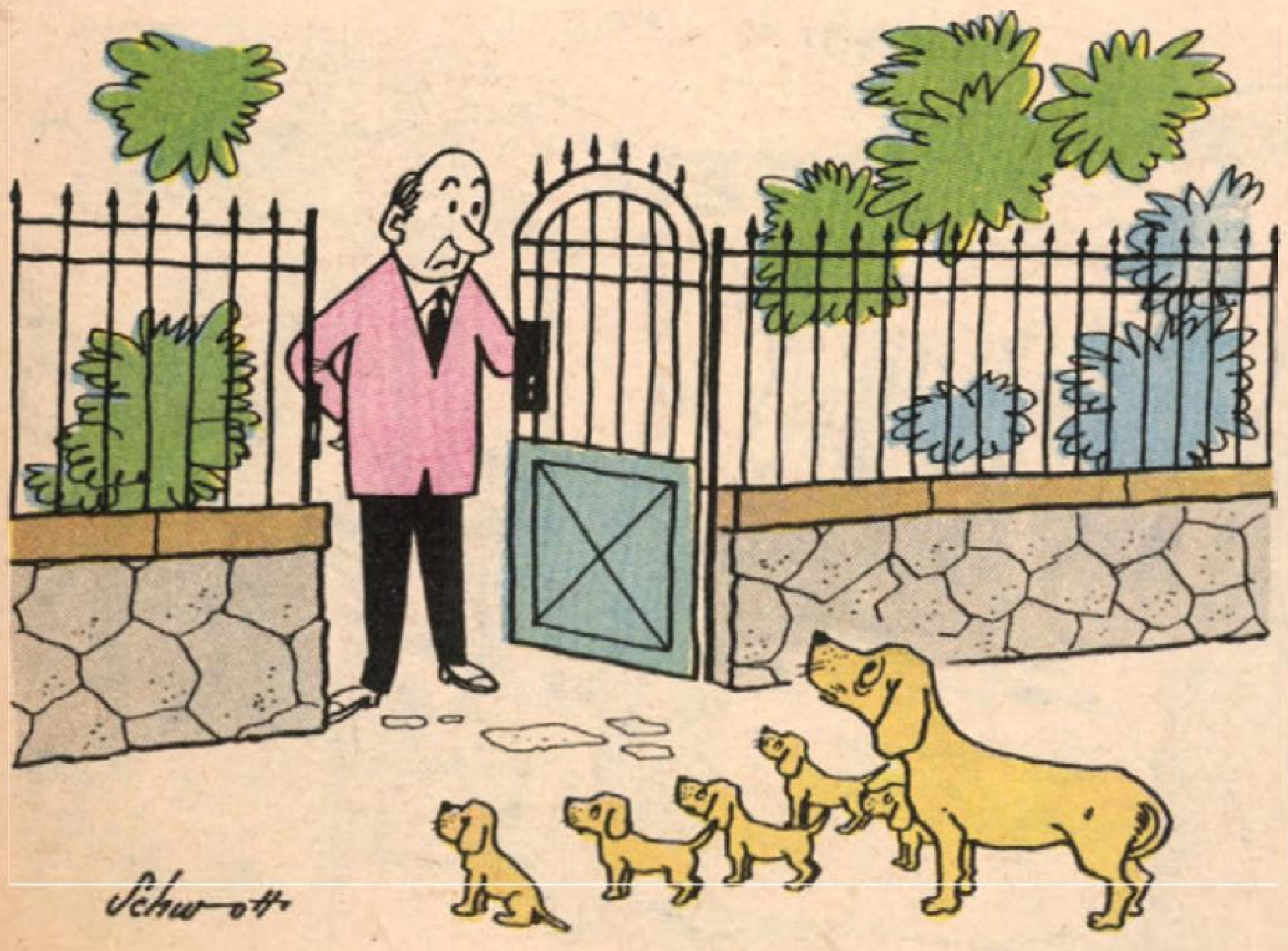
A villamos nélküli közlekedés

RAVASZ ELLENŐR

FELELŐSSÉGREVONÁS

– Mondd, hol kujtorogtál eddig?!

A CUKROSBÁCSI

A cukrosbácsit, a fiatal lányok gaz csábítóját, a harmincegyedik kerületi erkölcsrendészet bravúros nyomozás után érte tetten a Som utcai technikum előtt.

Mivel már napok óta nyomoznak utána, és a Klimpir utcai gyors- és gépíró iskolánál, a Puma utcai közgazdasági technikumnál is megfigyelték már, sőt a Som utcában, kezében a bűnjelet, egy nagy zacskó promencli cukrot is megtalálták, nem volt értelme a tagadásnak. A harmincegyedik kerületi kapitányságon, ahová bekísérték, a cukrosbácsi mindent beismert.

Kiderült, hogy a tettes nyugdíjas könyvelő, budapesti lakos, és hetvenhárom éves. Ennek ellenére naponta tűnt fel valamelyik iskola előtt, hogy ajánlataival megbotránkoztassa a serdülő ifjúságot.

A kapitányságon doktor Kelemen százados hallgatta ki.

— Tudja, hogy magát csalogatós embernek hívják a kislányok? — kérdezte az elvetemült embertől.

— Persze, hogy tudom, és csalogattam is őket — válaszolt az öreg csendesen.

— Pénzt is ígért nekik?

— Természetesen. Én becsületes ember vagyok.

— Ezt talán most hagyjuk, inkább arra feleljen, hogy hány kislánynak tett ajánlatot?

— Legalább száznak, és tizenöten el is fogadták.

— Szégyellje magát! Tudja, hogy a szülőktől is érkezett hozzánk bejelentés?

— Azok nem a szülők voltak, hanem a konkurrencia!

— Szép kis konkurrencia lehet! Azt mondja meg, miért tette?

— A pénz miatt. Kevés a nyugdíjam, és szükségem van minden fillérre.

— Maga a csábításért pénzt fogadott el?

— Természetesen. Fejenként húsz forintot. A tizenöt kislány után pontosan háromszáz forintot kaptam.

— Kitől?

— Az Egyesült Stucniművektől, ahonnan nyugdíjaztak. Az ő megbízásukból vártam a kislányokat az iskolák előtt. Igazolni tudom.

— Mit tud igazolni?

— Hogy az Egyesült Stucniművek munkaerő-toborzója vagyok. Tetszik tudni, kevés a vállalatnál a stucniszövő, a stucnifestő, a gyors- és gépírónő meg az adminisztrátor. Ma mindenki táncdalénekes, stewardess, vagy idegenvezető szeretne lenni. Legjobb esetben egyetemre jelentkeznek, csak hogy dolgozni ne kelljen nekik.

— És miért ígért cukorkát a lányoknak? — tette fel a keresztkérdést doktor Kelemen.

— Mert nálunk, a műhelyben védőétel a cukorka. Napi tíz deka promencli.

— Megdöbbentő!

— A kollektív szerződés írja elő.

— Nem az a megdöbbentő, hanem az, hogy maga munkára csábítja a kislányokat.

— Csak a végzősöket. Valakinek dolgozni is kell, ha már engem nyugdíjaztak.

— Ön szabad, csak azt mondja meg, hogy ki volt az a kislány, akit ma délben a technikum előtt megsimogatott? — kérdezte doktor Kelemen.

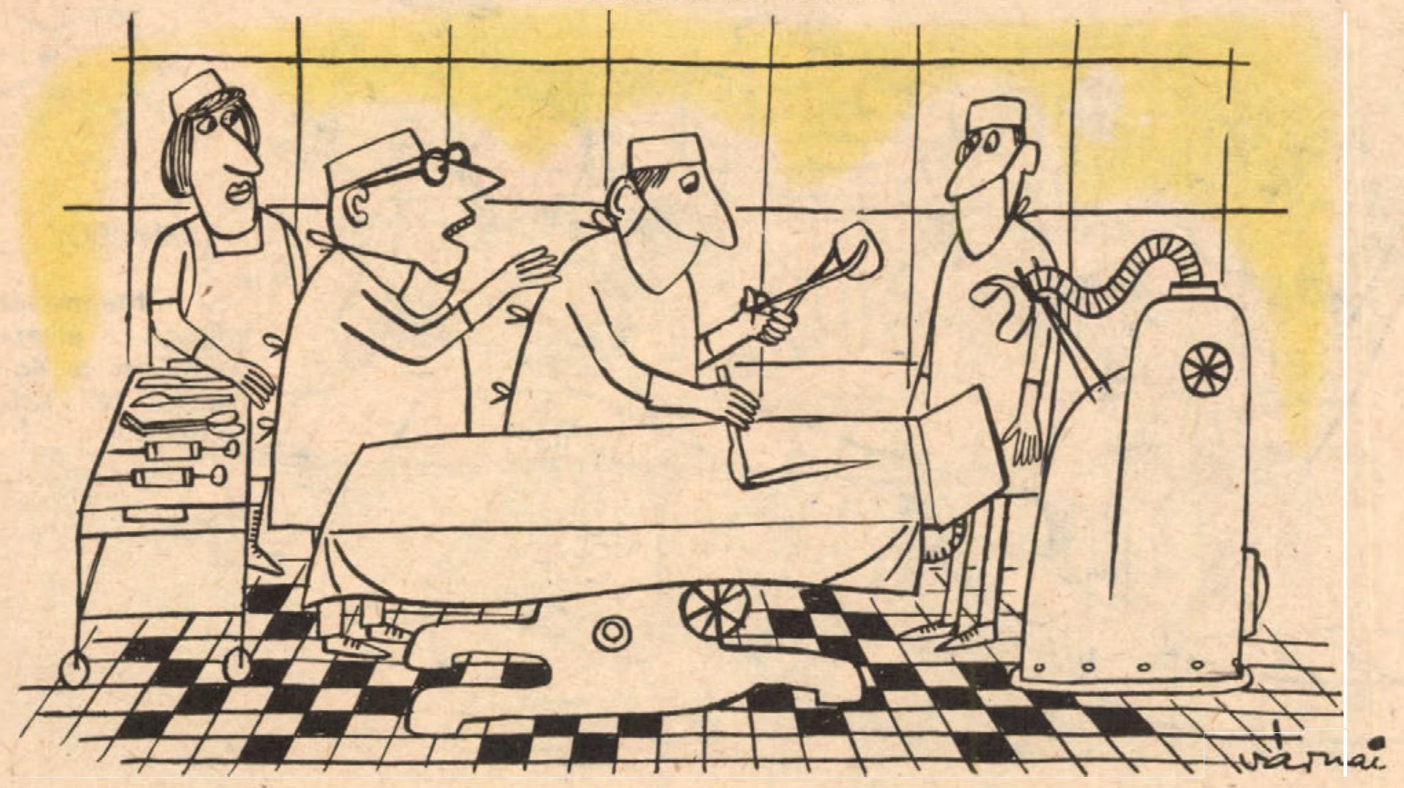
— A kisunokám, Marika, ő is most végzett.

— Természetesen, őt is beszervezte az Egyesült Stucniművekhez?

— Isten őrizz! Dehogy szerveztem. Hiszen a többi kislányt is főleg azért csábítottam el dolgozni, hogy helyettük a kisunokámat, Marikát vegyék fel az egyetemre — mondta búcsúzóul a cukrosbácsi, és vidáman, fütyörészve lépett ki a szobából.

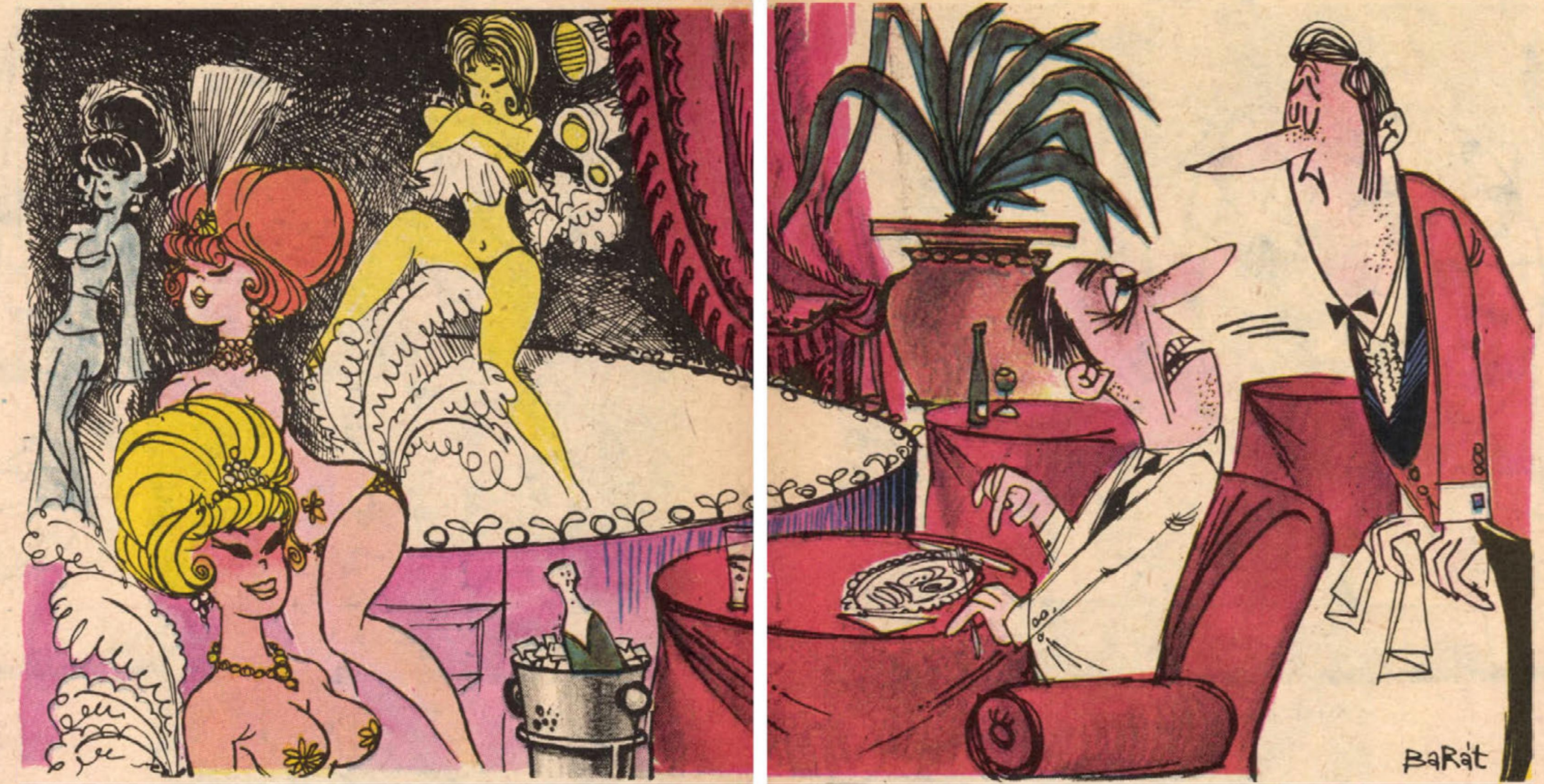
Miklósi Ottó

SZENVEDÉLYES SEBÉSZ

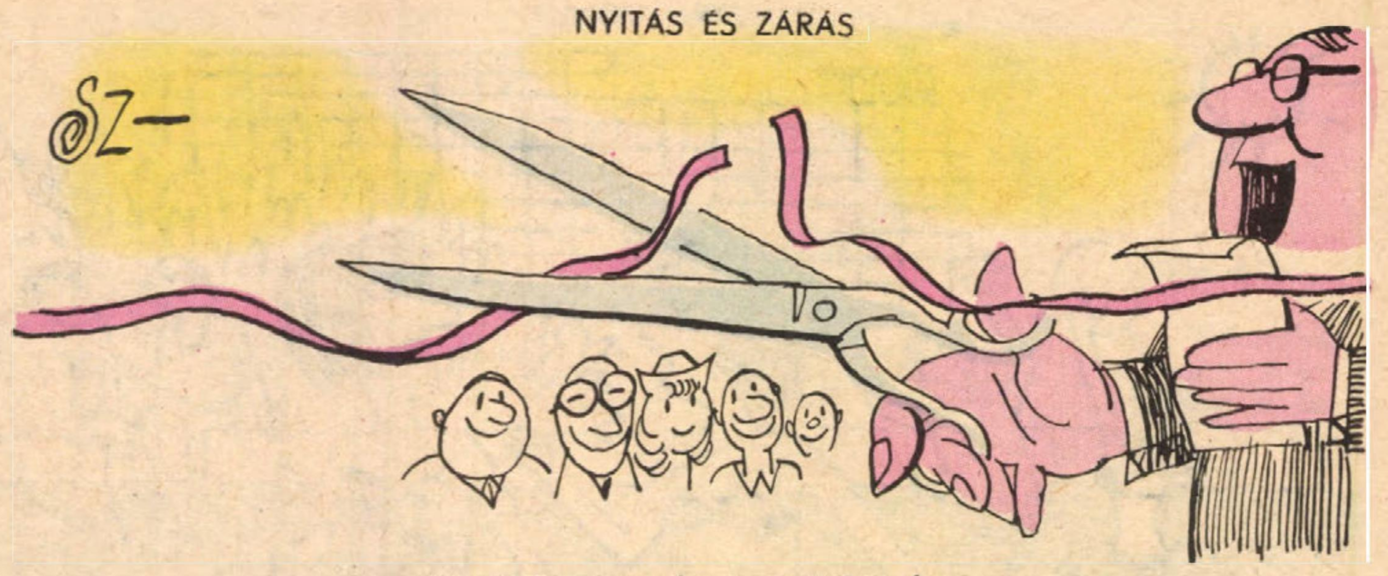
– Kolléga úr, talán várja meg, amíg a pácienst behozzák...

EGYENLŐTLEN FEJLŐDÉS

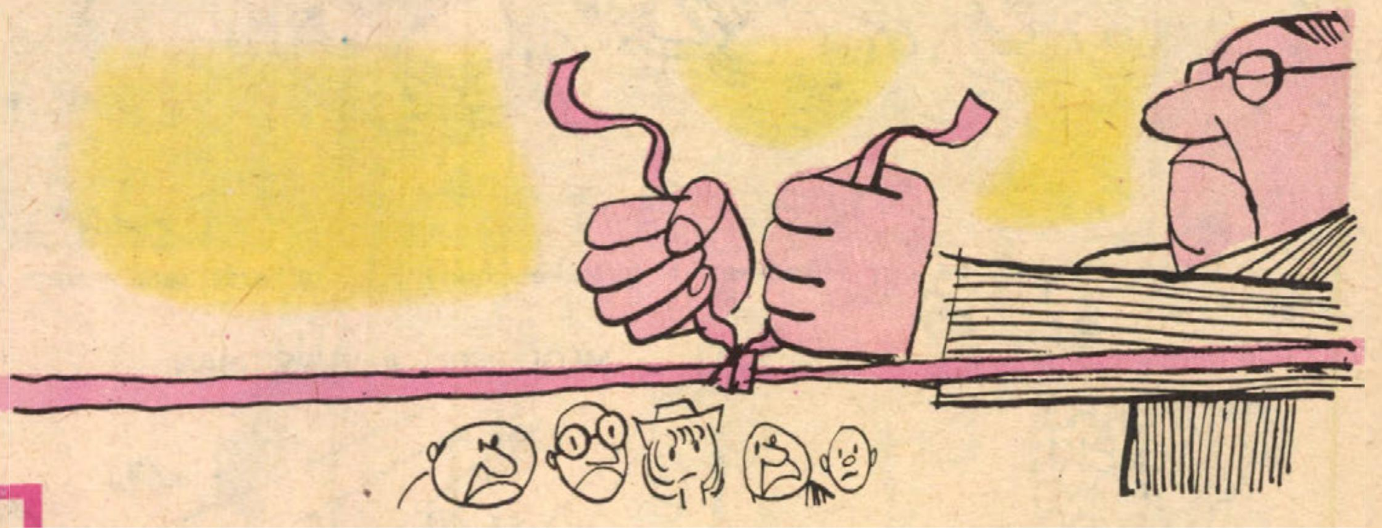

– Főúr, a szexi-show mellé legyen szíves egy kis kenyeret és konyhasót az asztalra tenni...

NYITÁS ÉS ZÁRÁS

– Az új üzemegységet megnyitom!...

– ...és a garanciális munkák elvégzéséig bezárom!

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL

Fedor Ivanovics *Saljapint*, a nagy orosz basszistát felkereste egy előkelő úr, s megkérte, hogy hallgassa meg a fiát.

— *Nagyon fontosnak tartom a Mester véleményét* — mondotta az előkelő papa. — *Szeretném, ha a fiam elénekelhetne önnek egy áriát.*

Az ifjú énekesjelölt dalra fakadt, s mikor az ária elhangzott, a papa megkérdezte Saljapint:

— *Nos, hogy tetszett?*

Saljapin sokatmondóan hallgatott.

— *Nem találja* — noszogatta a basszistát a papa —, *hogy a fiúnak megvannak az énekléshez szükséges eszközei?*

— *Hát istenem!* — sóhajtott Saljapin. — *Szája az kétségtelenül van neki.*

A nápolyi San Carlo színházban *Donizetti: Szerelmi bájital* című vígoperáját adták elő — a főszerepben Tito *Schipa*val. A *rejtett könnycsepp*ről szóló ária után kitört a tapsvihar, s zúgott-dörgött, mintha soha nem akarna elhallgatni. A tenyércsattogások és újrázások túlharsogták a zenekart — az előadást nem lehetett folytatni. Bár a San Carlo rendtartása szigorúan tiltott mindennemű ismétlést, Schipa végül kénytelen volt még egyszer elénekelni az áriát. Igenám, de a közönség lelkesedése az ismétlés után sem csillapodott, az énekes pedig semmiképpen nem kockáztatta az újabb rendsértést. A frenetikus tapsorkán már-már botránnyal fenyegetett, amikor Maestro *Mugnone*, az előadás karnagya hirtelen feltalálta magát. Nehogy a második ismétlésből Tito Schipat bármiféle szemrehányás érhesse az igazgatóság részéről, felemelte karmesteri botját, s a várakozás hirtelen támadt csendjében felkiáltott a színpadra:

— *Tito, kedves, egy privátszívességet kérek... Énekeld el még egyszer, külön, személyesen, nekem!*

Erre most már „jogérvényesen" kezdődhetett harmadszor is az ária.

1915 novemberében, az olasz fronton, Casa Diruta és Fortino között naphosszat egymást érték a támadások és az ellentámadások. Aztán leszállt az éj, de a fel-felcsattanó puskaropogás nem hallgatott el.

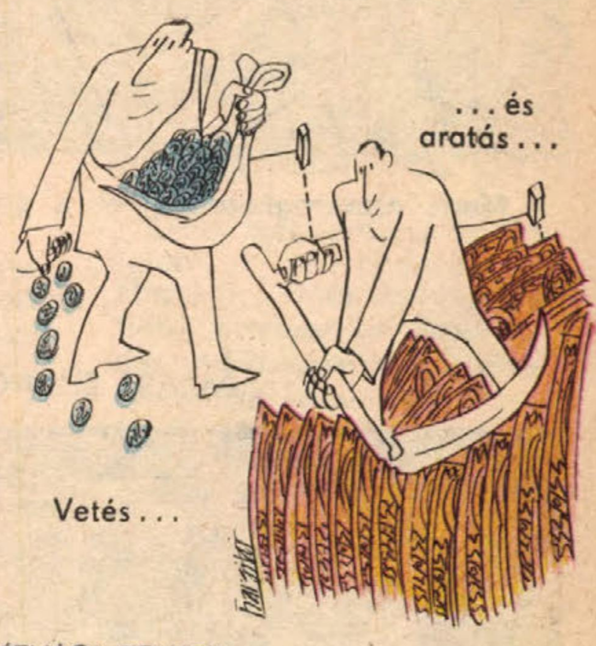
Az olasz vonalban egyszer csodálatos hang csendült meg. Giacomo *Lauri Volpi* — a későbbi operaénekes-fenomén, akkor ifjú alhadnagy — rázendített Umberto *Giordano: André Chénier* című operájának bravúr-áriájára. És hirtelen olyan csend támadt, hogy a légy zümmögését is hallani lehetett. Mikor pedig a káprázatos énekszóló véget ért, egyszerre harsant fel a taps az egymással farkasszemet néző olasz és osztrák—magyar csapatok lövészárkaiban. — *Bravo! — Hoch! — Éljen!* — kiáltások kavarogtak az éjszakában jó egynéhány percen át.

Aztán elhallgatott a bravózás és az éljenzés, ismét felugattak a puskák.

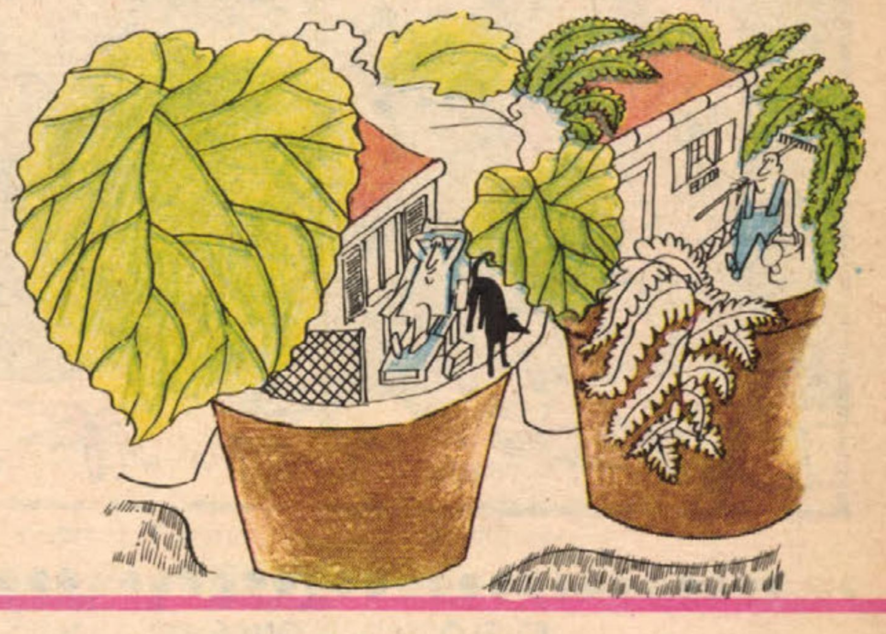
(Békés István gyűjtése)

TELEK A DIVAT

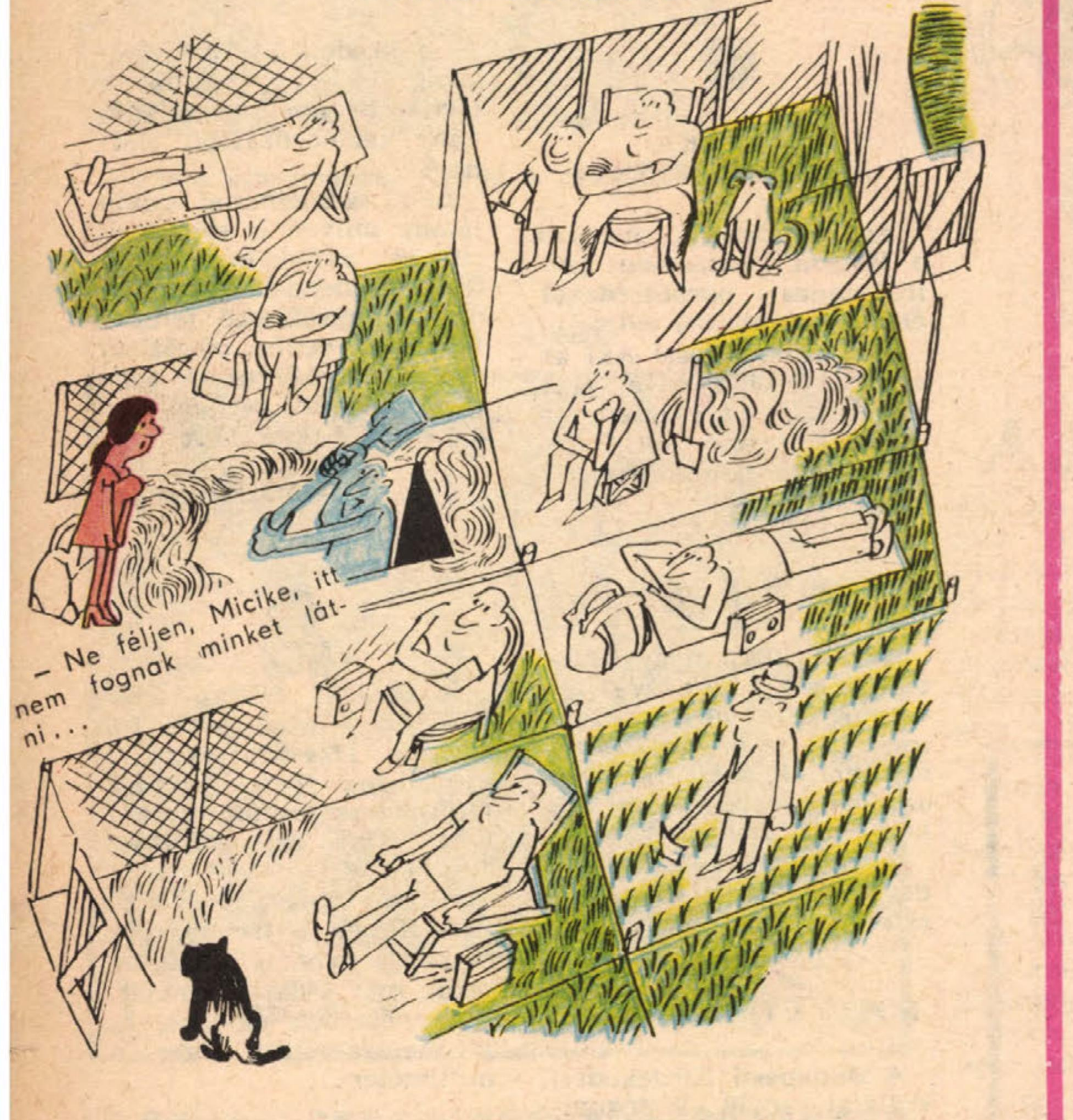
TELEKSPEKULÁCIÓ

HÉTVÉGI TELKEK

KÍVÁNCSI SZOMSZÉDOK

A SZOBOR HALLGAT

Az Ady-szobor áll a téren,
felmagasodva és sötéten,
nézik őt Liszt és Jókai,
és körülötte zakatolnak,
hullámzanak és összefolynak
az élet színes foltjai.
Ám éjszaka egy ismeretlen,
akit a rendőr nem ért tetten,
megállt előtte s szólt: Ady?
Festéket, sötét krétát fogva
két betűt írt fel a szoborra,
kijavítván azt így: FRADY.
Komor, borongó volt az este,
s mint aki dolgát jól végezte,
a tettes tovább ballagott,
nem figyelt rá az éji élet,
kis északi szél fütyürészett,
a szobor állt és hallgatott.

Vidám fickók örültek másnap
e sportszerű szép felírásnak,
mely továbbra is így maradt,
s mint modern szonett, mai óda
így díszeleg és él azóta,
sőt sokszor nagy sikert arat.
Így hagyták záporok folyói,
írók boltjának dolgozói,
így ülték meg a könyvnapot,
így látta őt a számos vendég,
kik meghatottan ünnepelték,
s a szobor állt és hallgatott.

S itt szörnyű ötlet gyúlt ki bennem:
mi lenne, ha egy őrült percben
megzavarnám e szép derűt,
mily botrány törne ki a téren,
ha odaállnék nagy merészen
s levakarnám e két betűt?

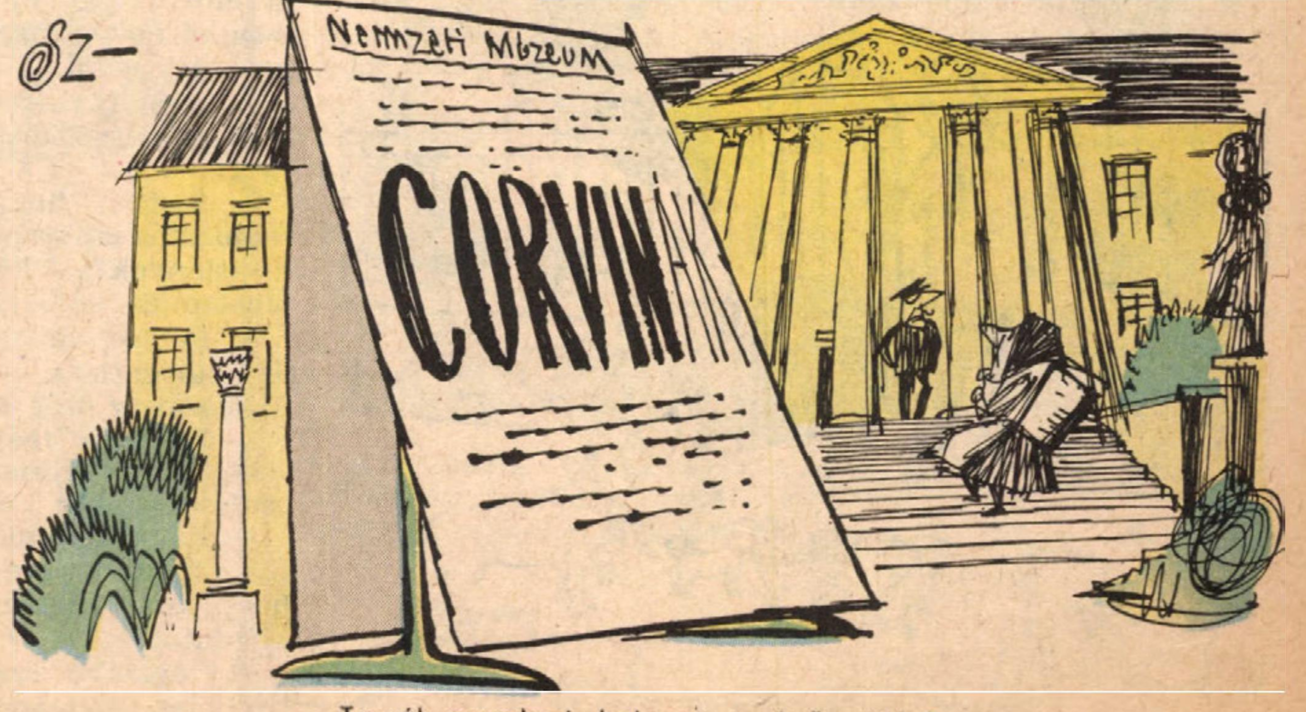
Lovászy Márton

MÁSODÁLLÁSBÓL SZERZETT AUTÓ

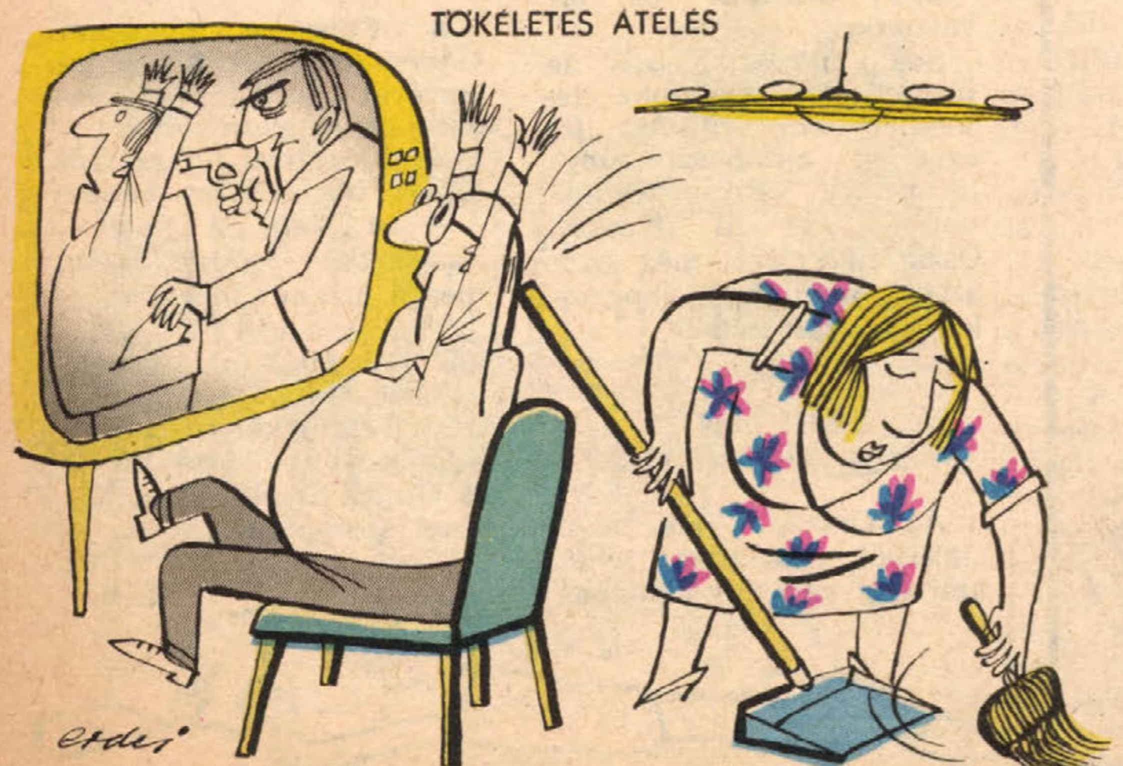
– Gyerekek, maradjatok már csendben, még felkeltitek a papát!

ELTÉVEDT

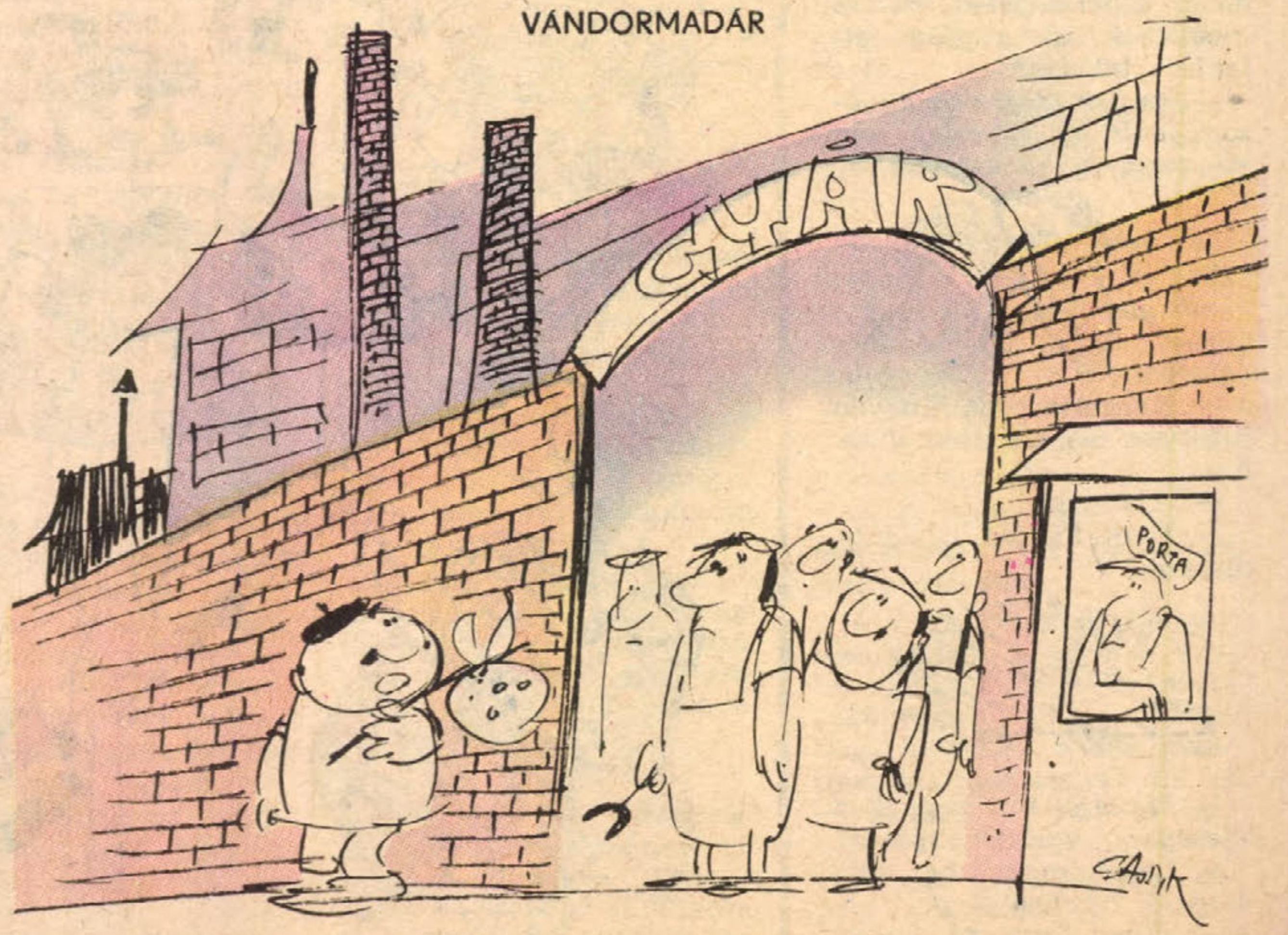
– Tessék mondani, hol van a cipőosztály?

TÖKÉLETES ATELES

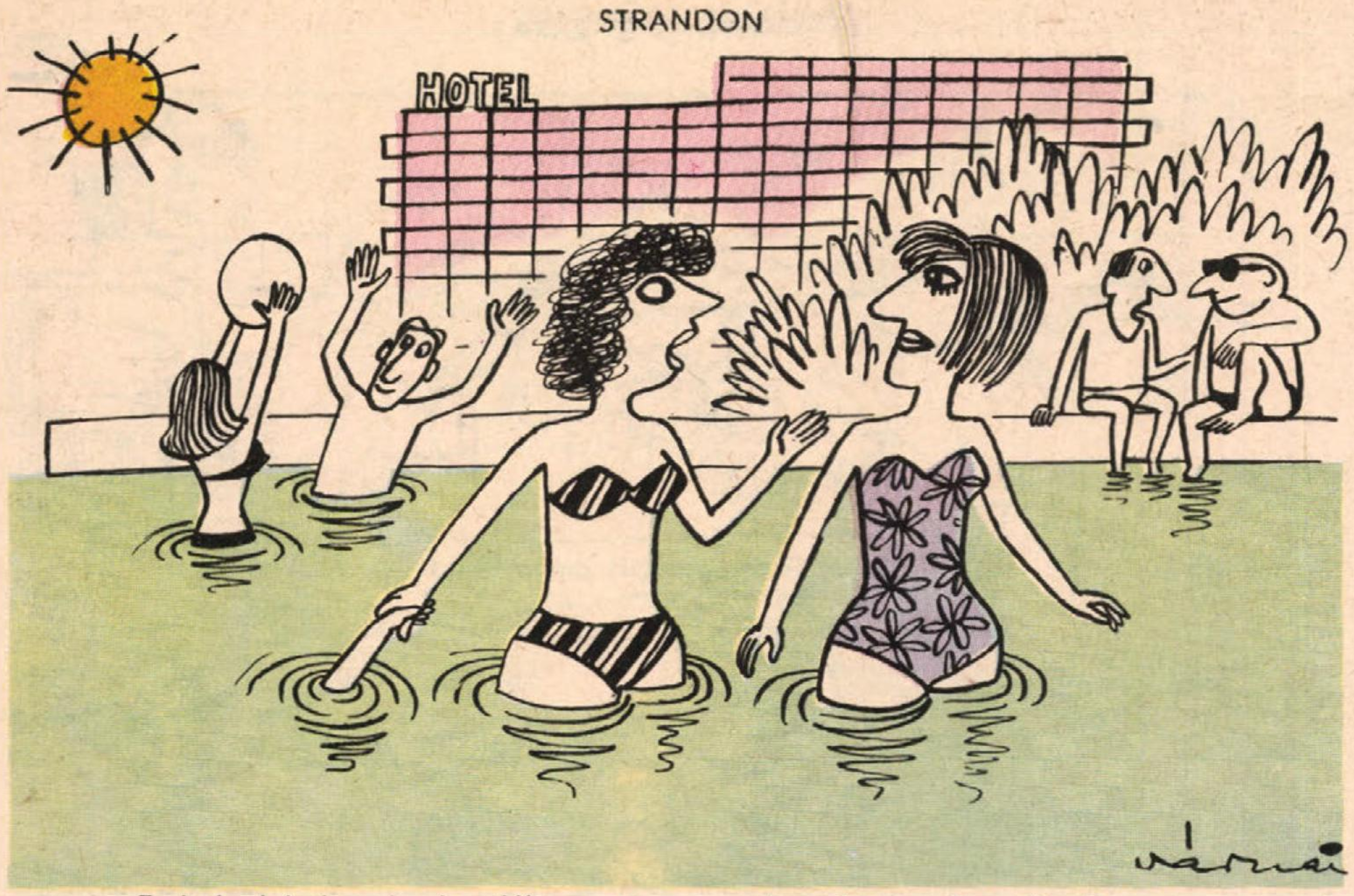

– Kilépek, és mint új ember jövök vissza, hogy több legyen a keresetem

VÁNDORMADÁR

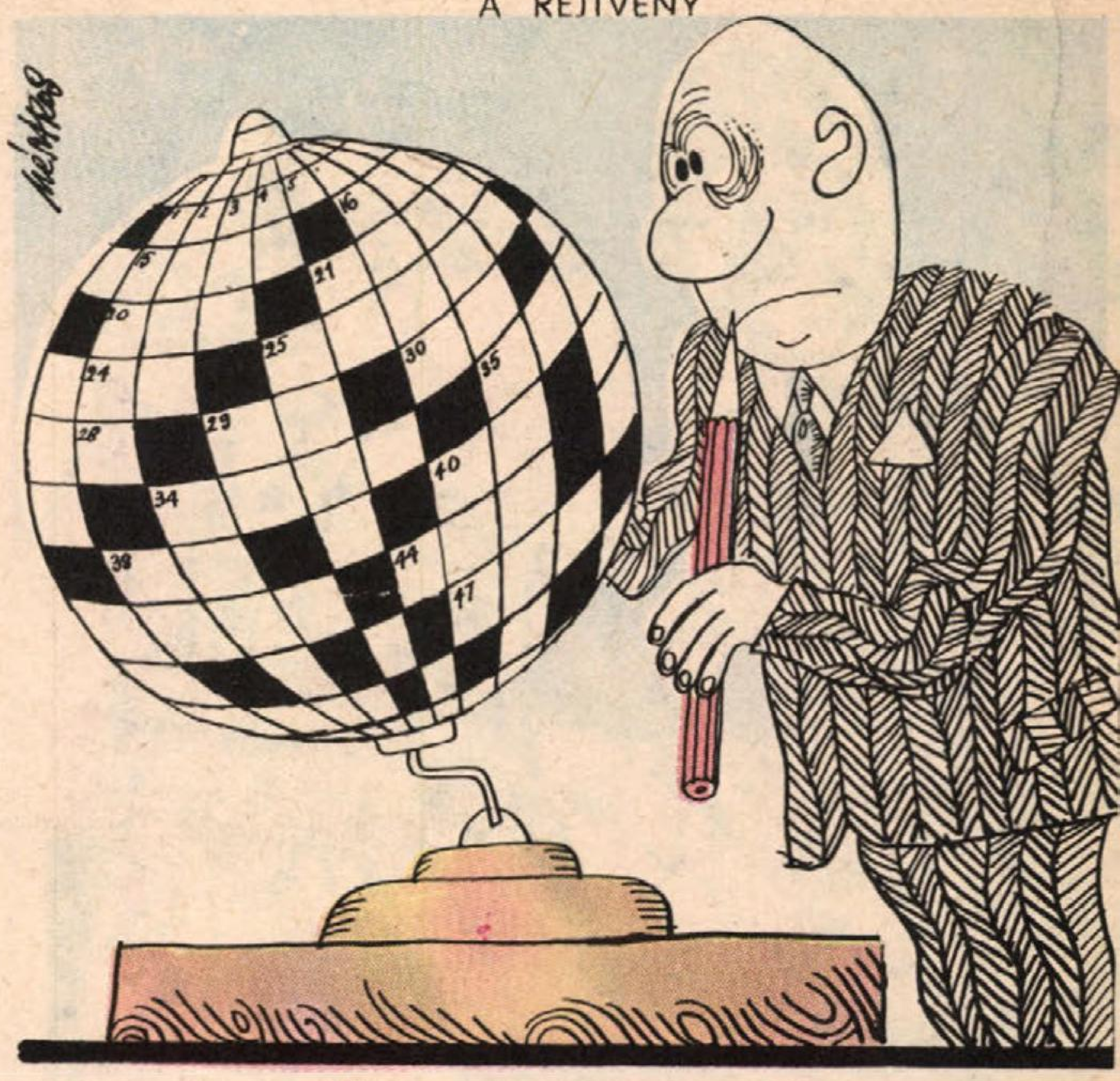

STRANDON

– Tudod, drágám, én úgy féltem ezt a gyereket, hogy még a kezét sem merem elengedni . . .

A REJTVÉNY

– Kíváncsi vagyok a megoldásra

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— *Hallja, ha már a lábamra lép, legalább mondja azt, hogy „pardon"!*

— *Bocsánat, én nem használok idegen szavakat!*

— Jó napot kívánok! A hirdetésre jöttem. Itt keresnek bejárónőt?

— Itt valami tévedés lesz. Én minden munkát magam végzek.

— Igazán? Ez lett volna egy nekem való hely!

— *Hogy van az, hogy maga a feleségével örökké civakodik, az anyósát ellenben imádja?*

— *Annak idején az anyósom volt az egyetlen, aki ellenezte a házasságunkat.*

— Képzelje, ma ingyen jutottam egy kis disznóhúshoz!

— Ajándék?

— Nem. Fogtam egy sündisznót.

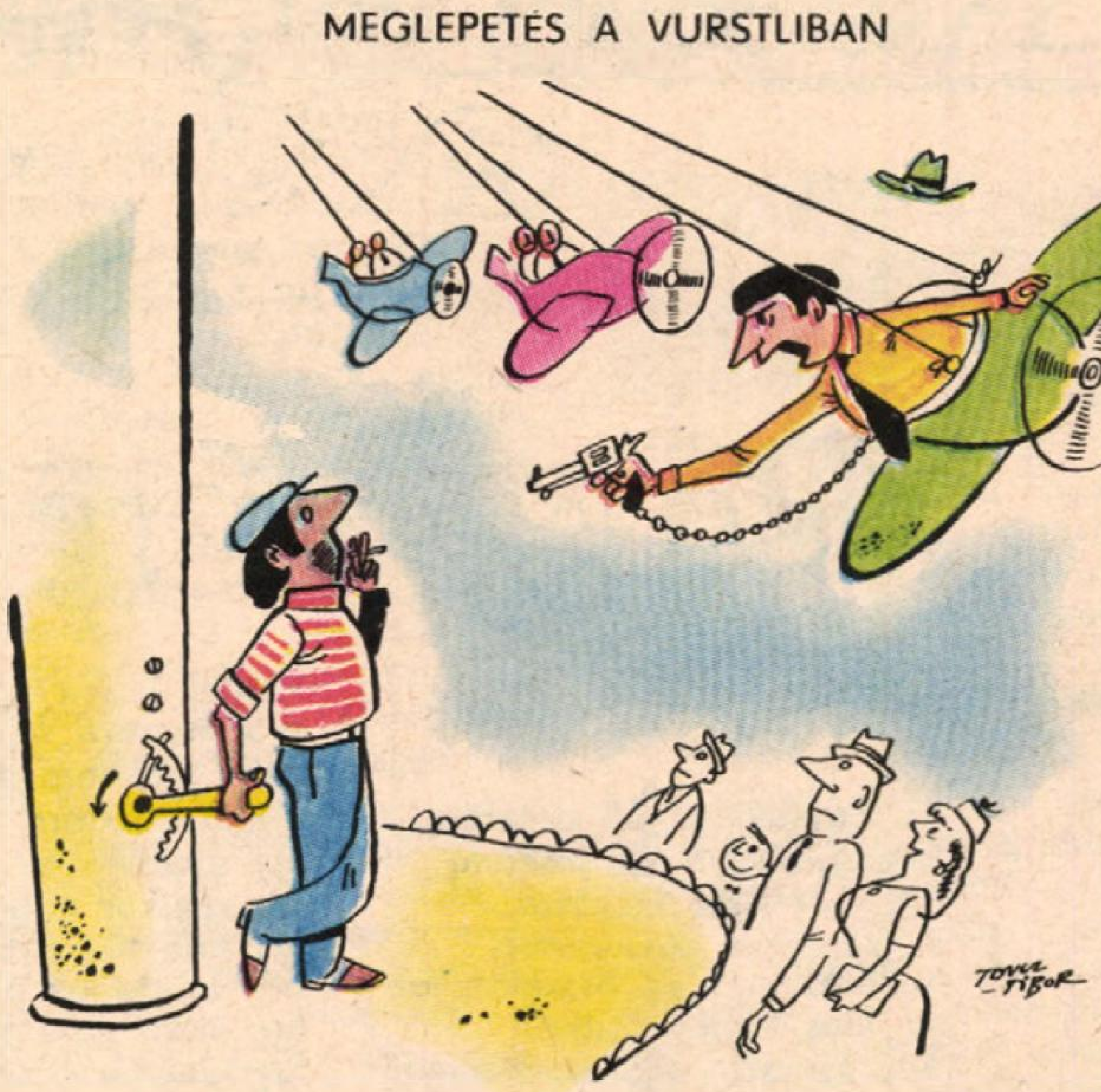

— *Mondja, mit vegyek a feleségem születésnapjára?*

— *Legokosabb, ha tőle magától kérdezi meg.*

— *Gondoltam rá én is. De az túl drága.*

MEGLEPETÉS A VURSTLIBAN

– Gyerünk Kubába!

SZÍVES FOGADTATÁS

EZT OLVASTAM

1

A FIZIKA ÁTRENDEZÉSE

Egy rendezőről olvasom a Magyar Nemzetben: „Az irodalmias párbeszédeket életerős színházzá *oldja*."

Le a kalappal! Aki az erőtlenből oldás révén állít elő erőset, az nemcsak mint rendező, hanem mint fizikus, sőt pálinkafőző is forradalmi újító.

NEM MAI CSIRKE

Az Esti Hírlap egy Jávában lelt, 400 ezer éves bivalyfogról ad hírt, s hozzáteszi: *„A szakemberek megállapították, hogy a lelet az egyik legrégibb bivalyfajtából származik."*

Nem vagyok szakember, de valamiképpen magam is erre gyanakodtam . . .

ROSSZ UTAS VAGYOK

A Budapesti Közlekedési Vállalat egyik sajtókommünikéjében *„a 12-es és 7-es autóbuszviszonylatok közötti átszállás"*-ról olvastunk.

Sokat utazom buszon, de bizony isten, még soha életemben nem szálltam föl egyetlen autóbusz*viszonylatra*, még kevésbé szálltam le vagy át ilyenről. Őszintén szólva, még csak azt sem tudom, hogyan kéne hozzáfognom.

MILYEN A VALÓDI KONYHA?

Az Ország Világ egyik cikkéből: „Mindaz tehát, ami egy valódi konyhában — a kredenctől a hűtőgépig — nagy területen *szétterebélyesedik*, itt néhány kézmozdulattal elérhető."

Lelki szemeimmel szinte látom, milyen is ezek szerint egy valódi konyha: a fiatal kredenc-hajtások sudár pohárszékekké terebélyesednek benne, miközben évszázados hűtőgépek terítik enyhet adó árnyékukat a tikkadt hokkedlikre.

Timár György

2

A Magyar Hírlap írta: *„Süllyed a pisai ferde torony . . . 1174-ben épült s azóta négy méter és 486 millimétert ferdült, évente több mint egy milliméttert."*

Bizony többet, jóval többet. Hiszen a torony még csak 795 éves, a ferdülése pedig már 4486 milliméter. Egy méterben ugyanis, ha jól megszámoljuk, ezer a milliméter . . .

*

A Fülesben olvastam: Gábor Andortól, aki Liptai Imrével együtt írt egy színdarabot, megkérdezték, hogyan dolgoztak a szerzőtársak. Mire Gábor Andor:

— Én írtam a magánhangzókat, szerzőtársam meg a mássalhangzókat.

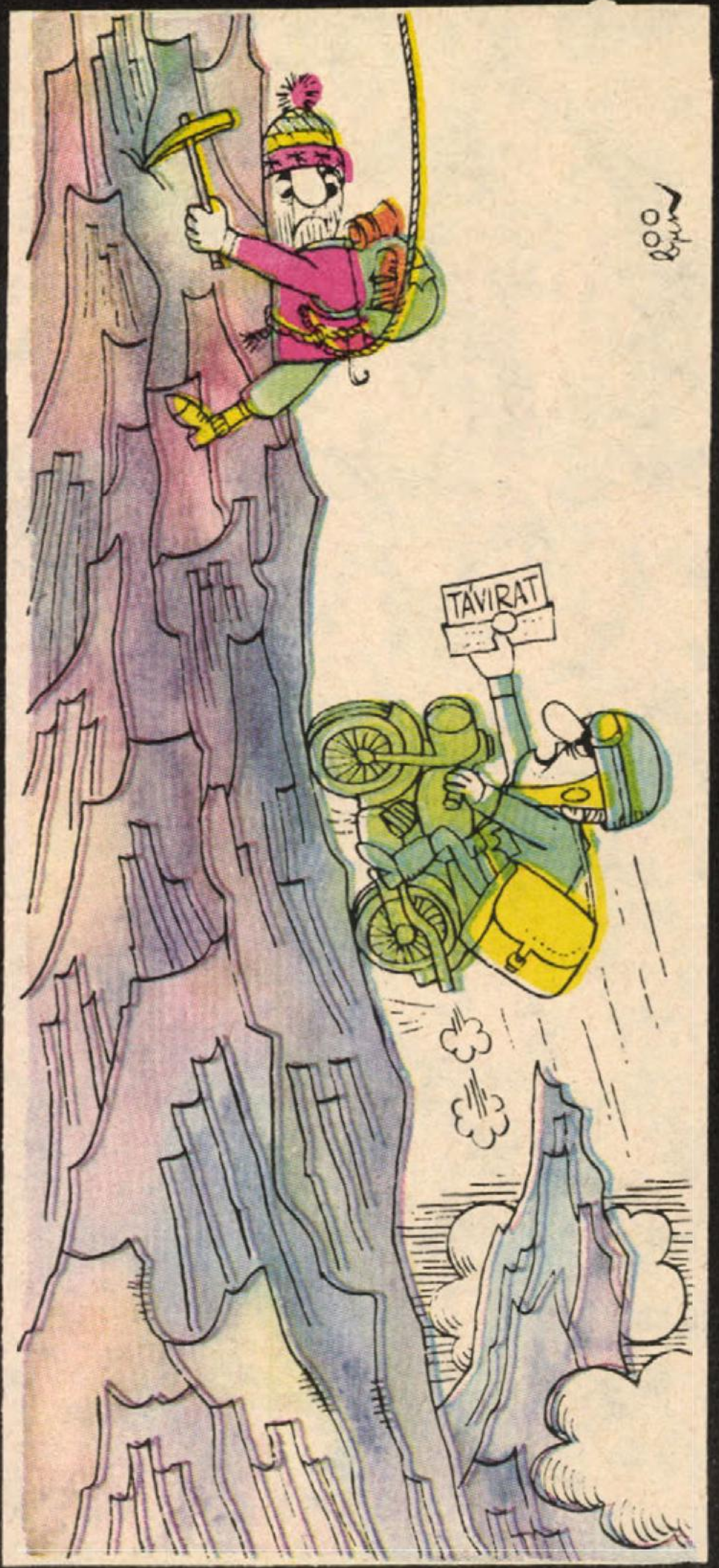
Kedves sztori. De valahol már találkoztunk vele. Bárdi Ödön „Thália mosolya" című könyvében. Csak ott Rákosi Viktor és Guthy Soma volt a történet szereplője.

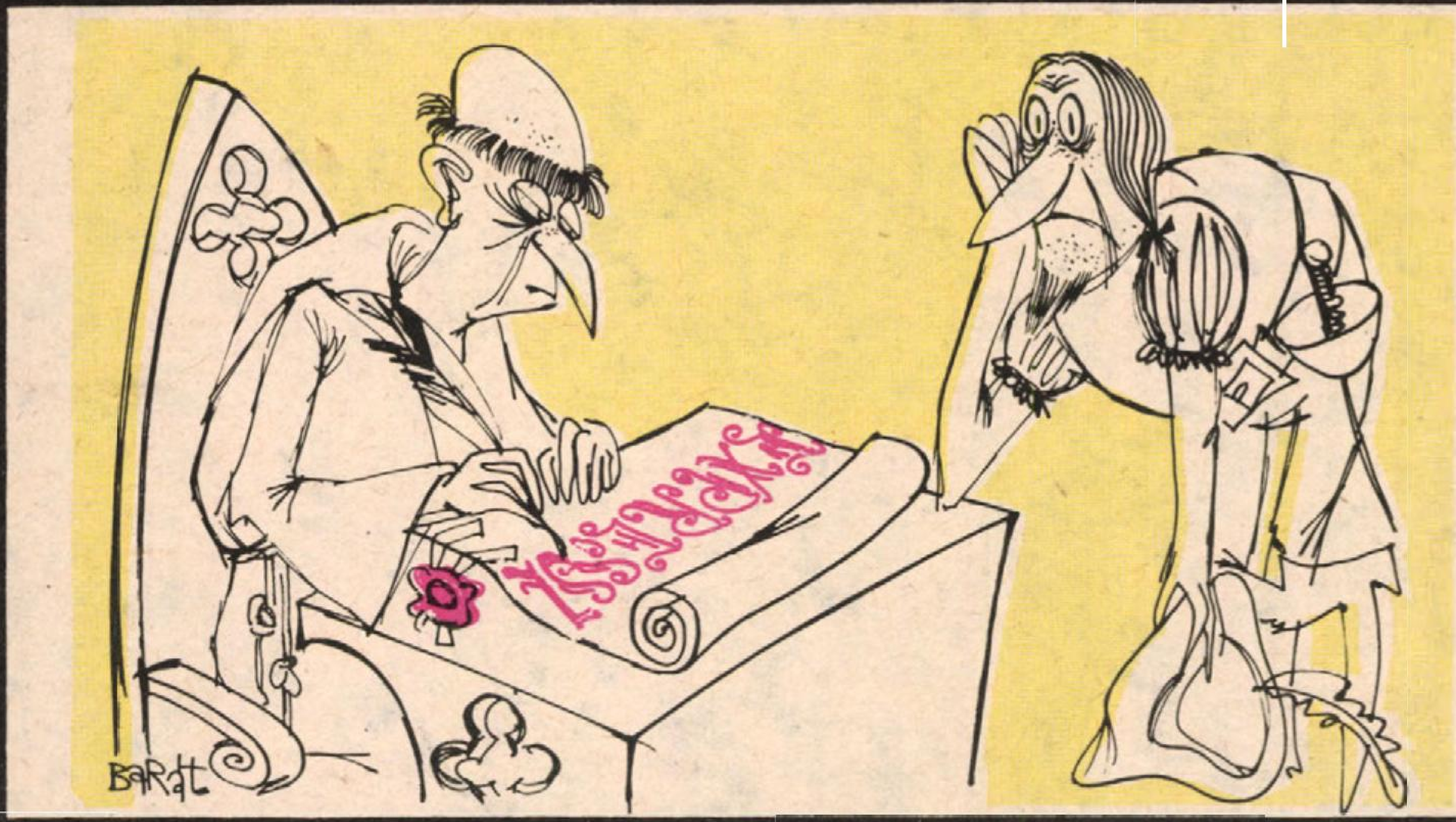
R. B.

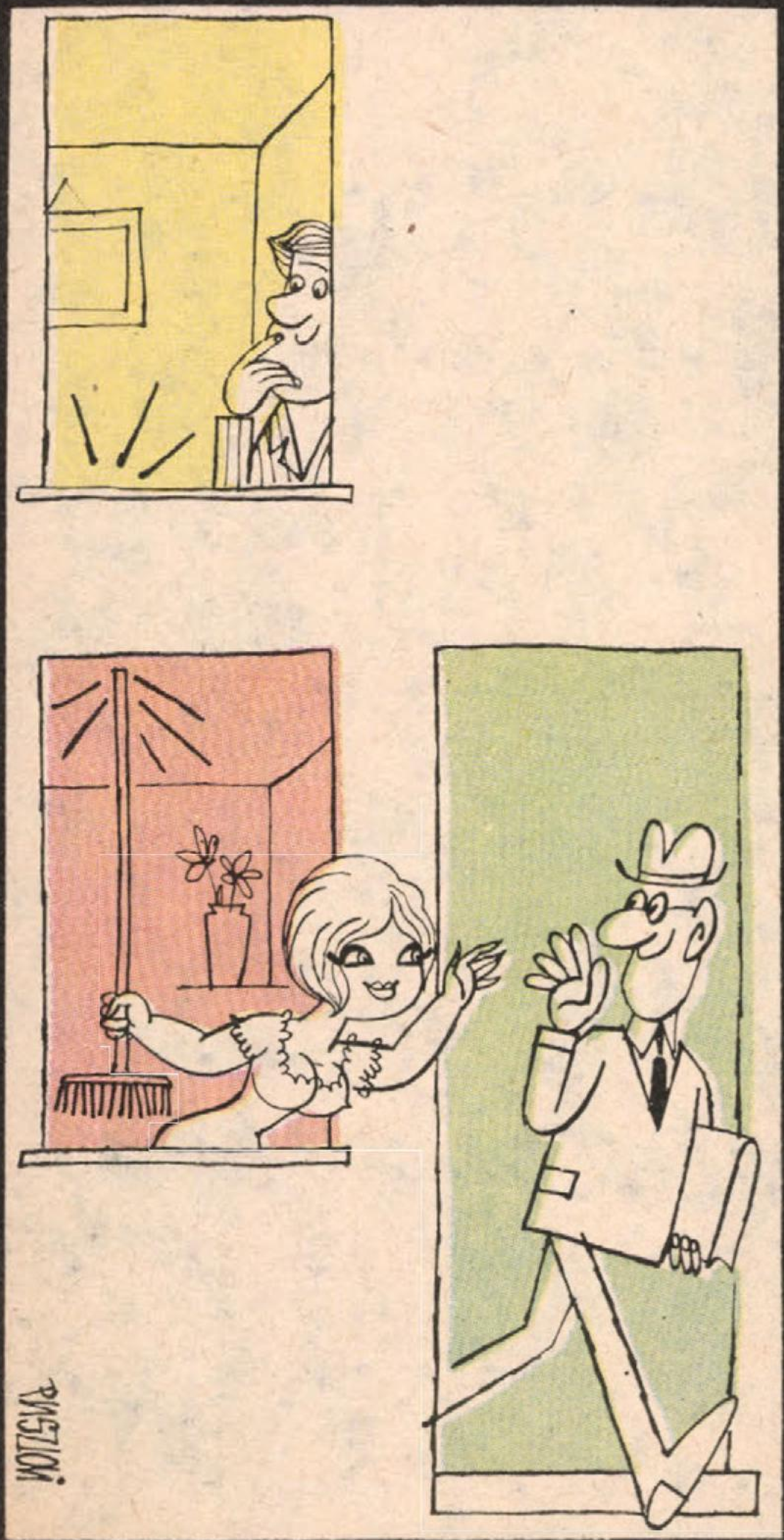
HÍRKÖZLÉS

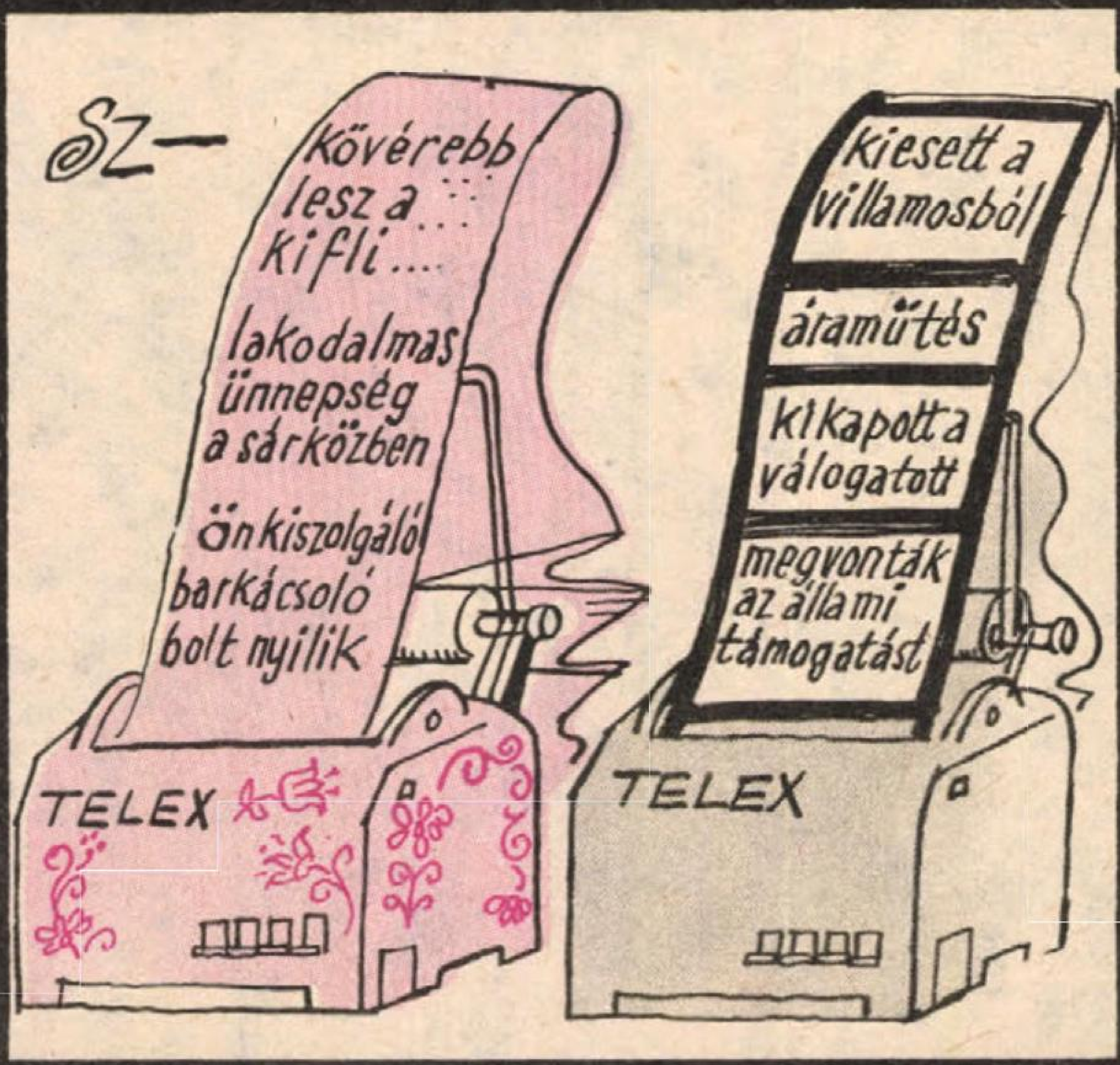

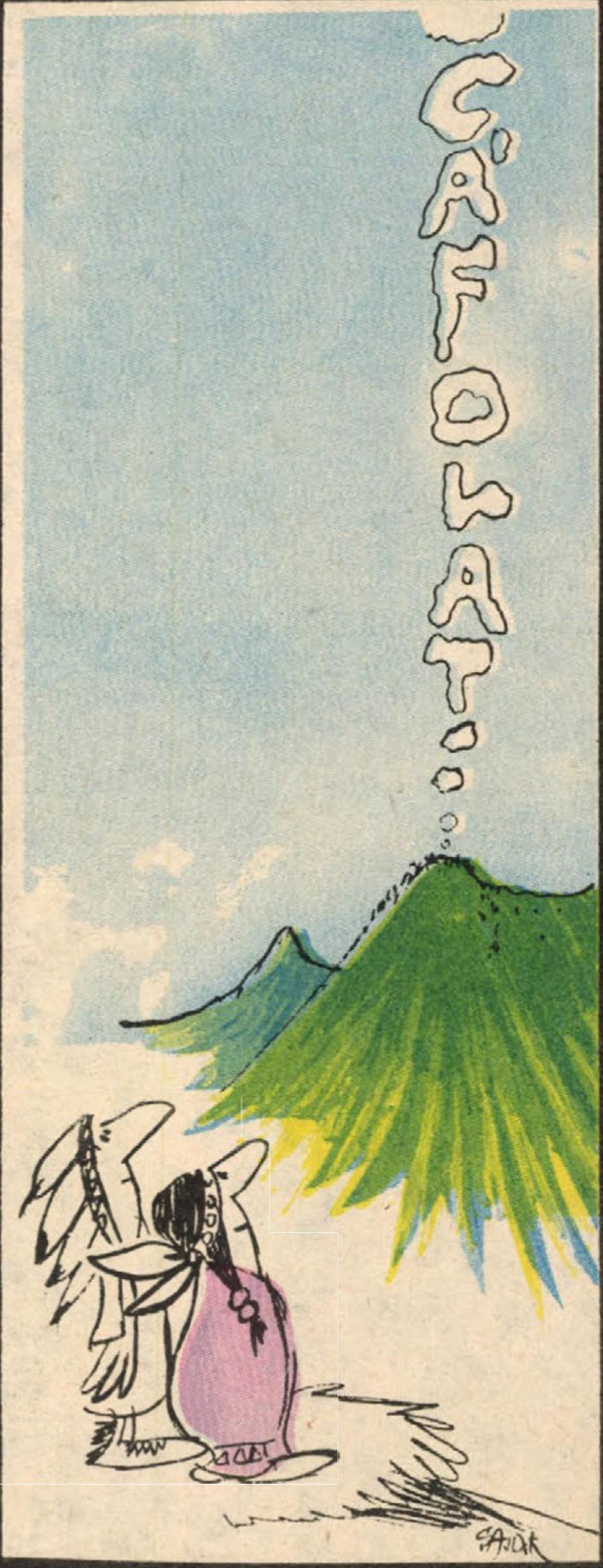

FÜLÖP, BARÁT, BALÁZS-PIRI
PUSZTAI, VÁRNAI, SZŰR-SZABÓ, SAJDIK

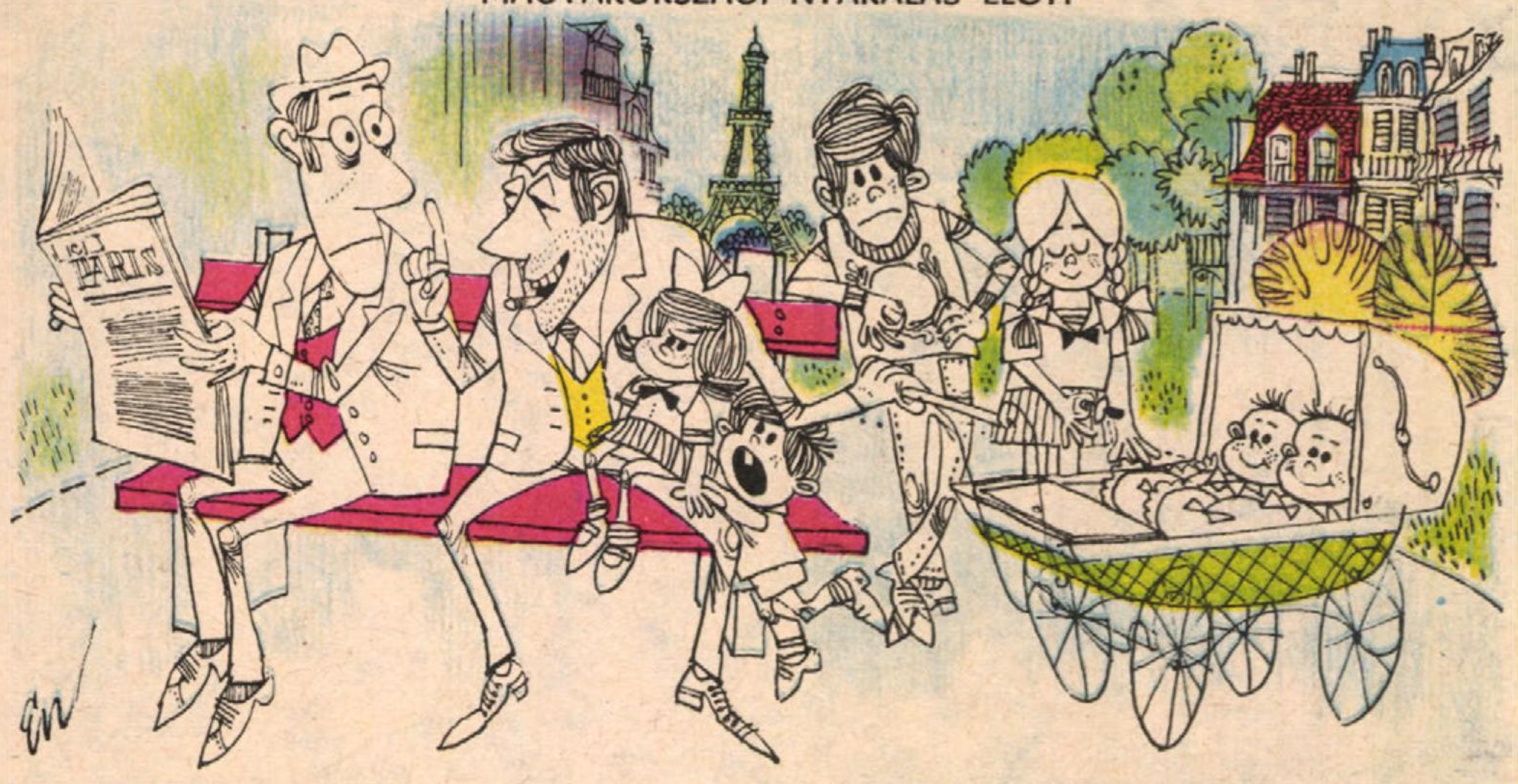

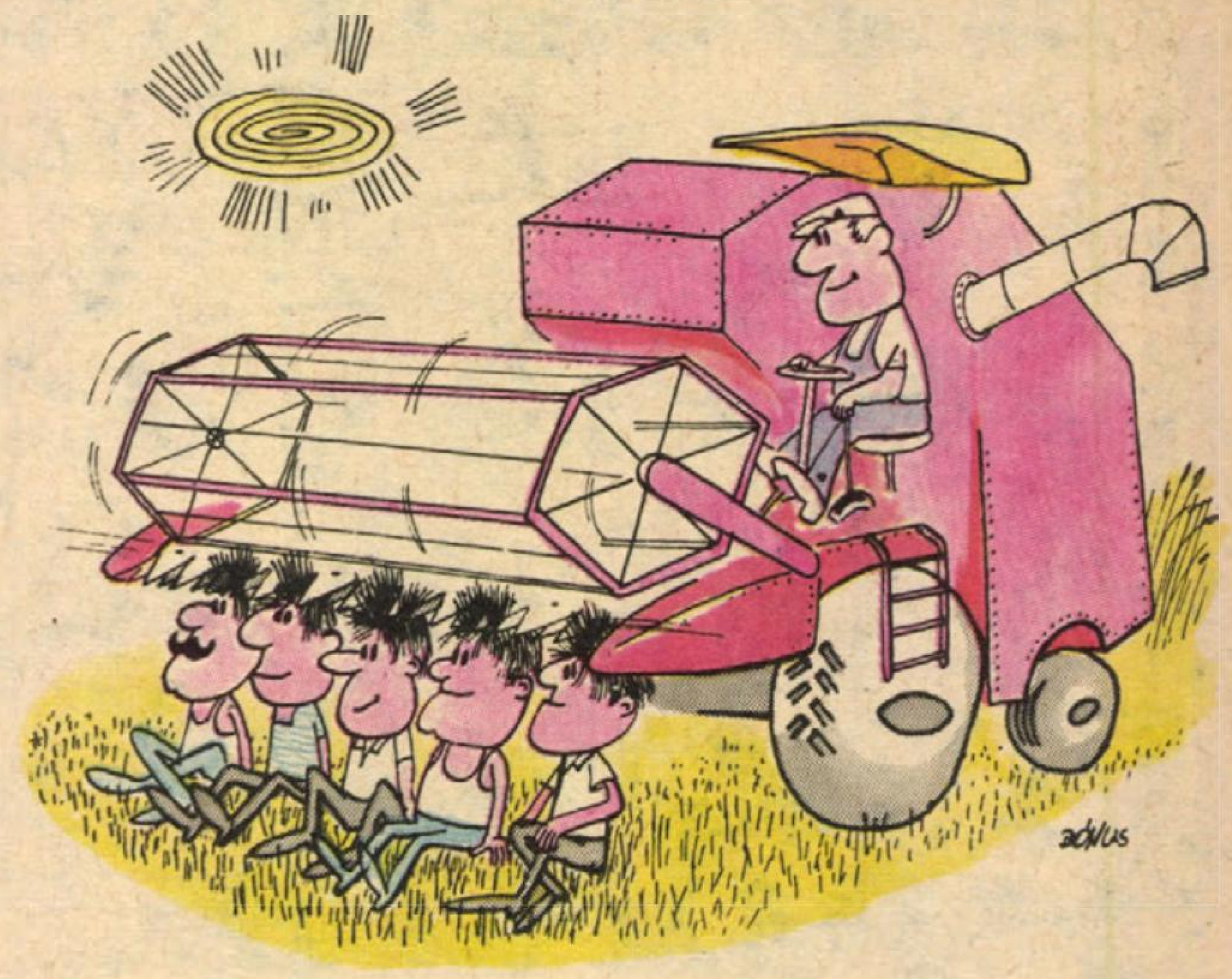

MAGYARORSZÁGI NYARALÁS ELŐTT

– Ha hiszi, ha nem, én két hét múlva nőtlen, dúsgazdag gyáros leszek a Balaton mellett...

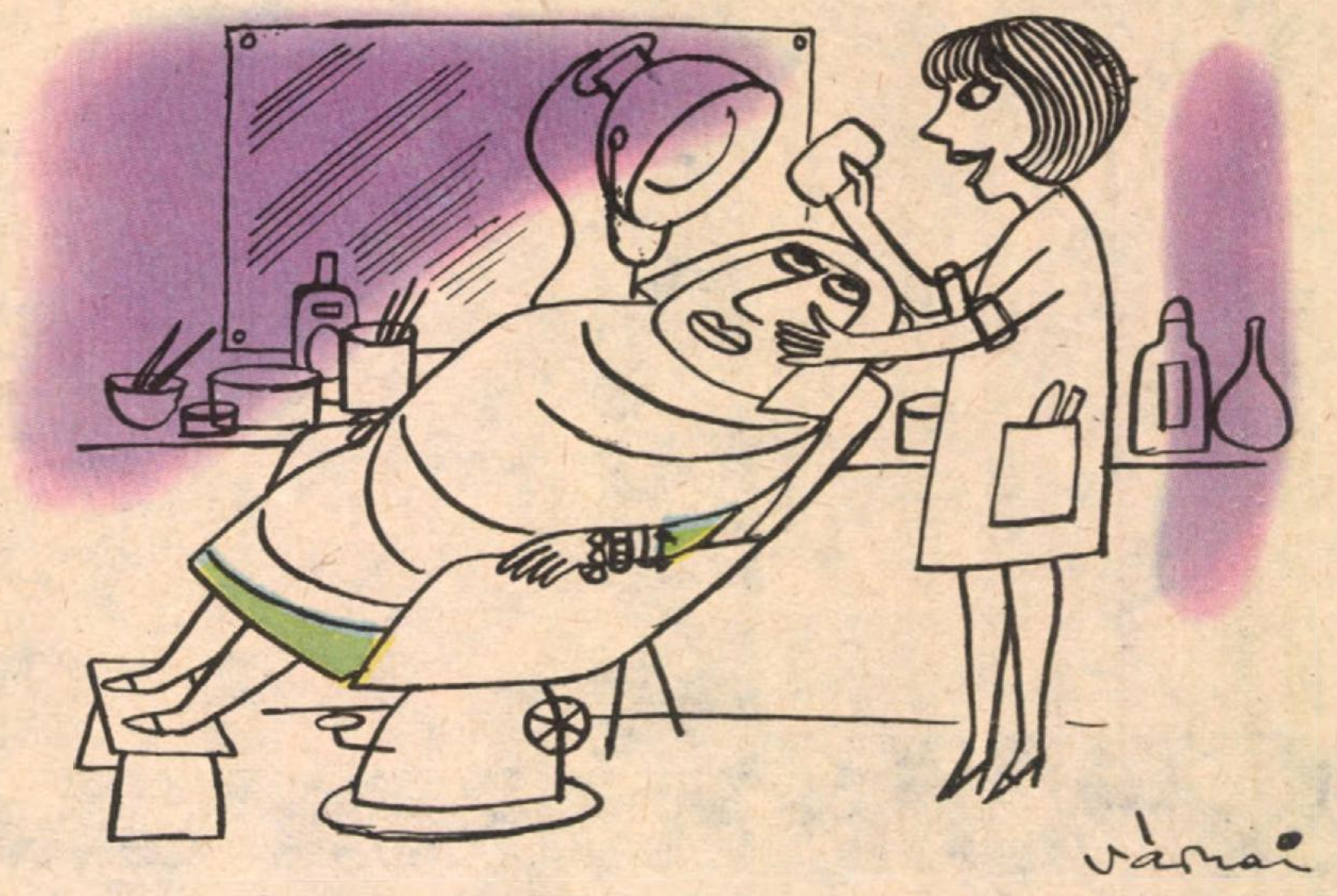
ARATÁSKOR

Nyiratkozik a brigád

KOZMETIKUSNÁL

– Tetszik tudni, én eredetileg múmia-restaurátor akartam lenni...

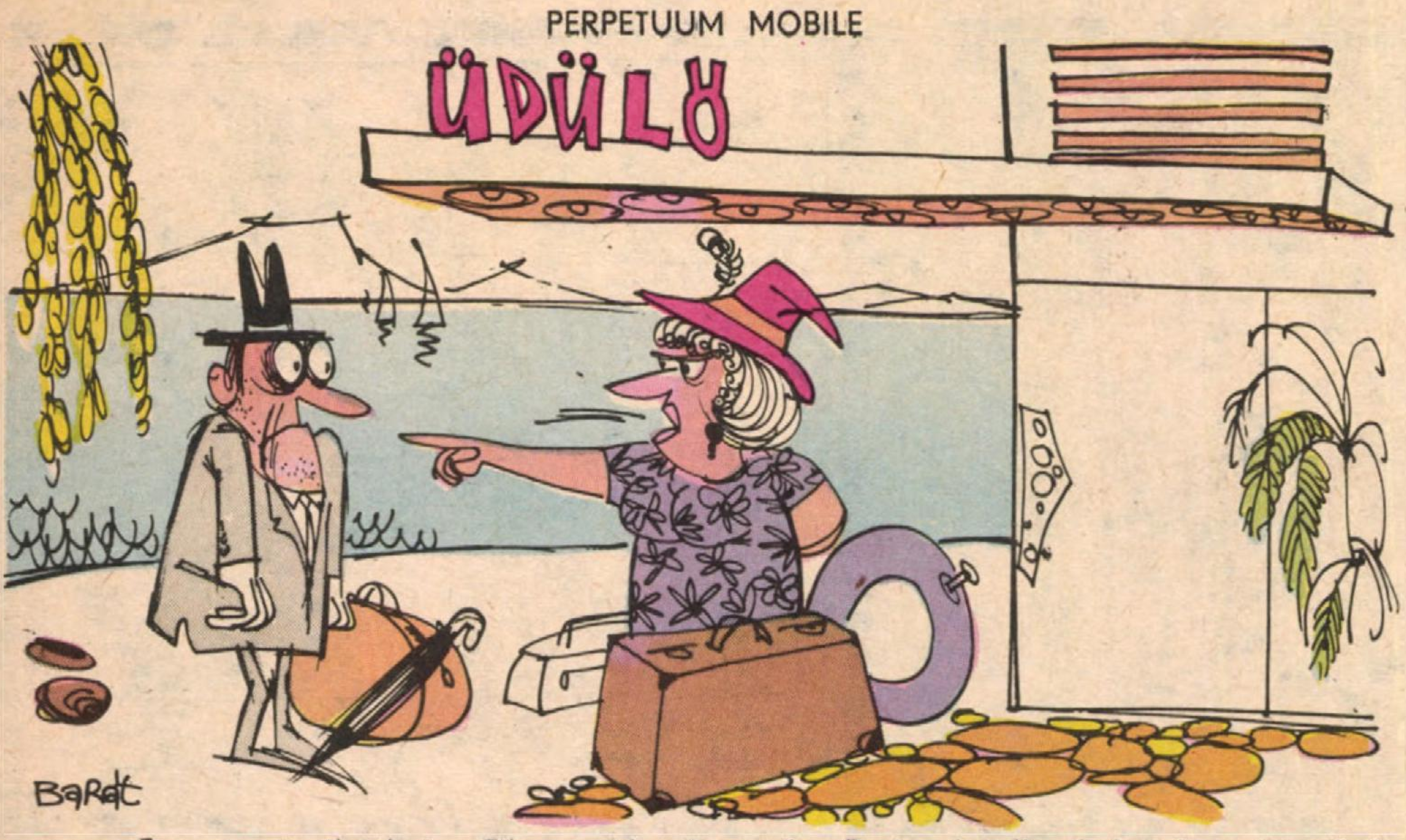

ÓVATOSSÁG

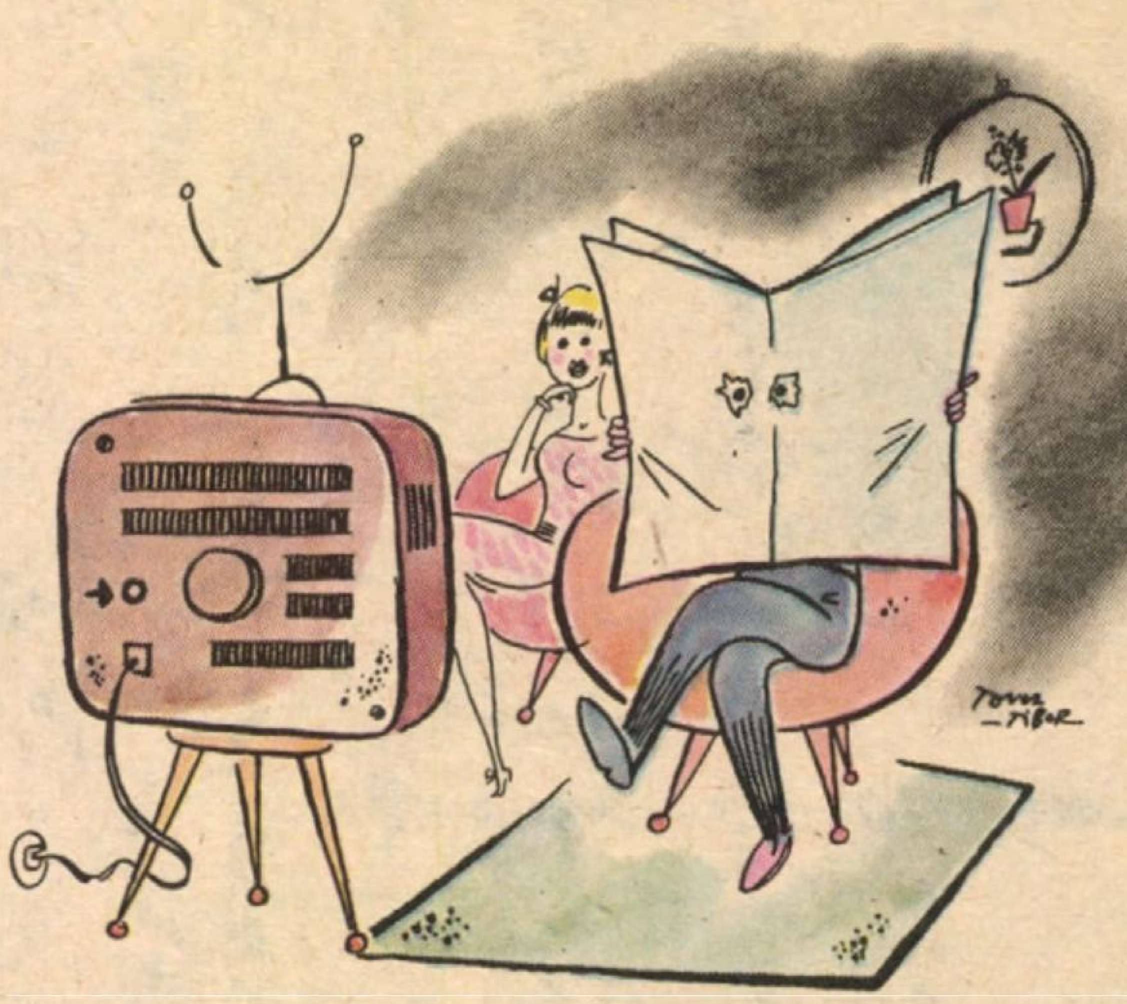
– Na, ezt még megvárom...

PERPETUUM MOBILE

– Egy napot pihenhetsz, Tibor, aztán visszamész Pestre, és elkezded a harcot a jövő évi beutalókért...

A TÉVÉ ELŐTT

– Unom a sok vetélkedőt, inkább olvasok...

HAMLET AZ ÓVODÁBAN

Tavaly ilyenkor külföldi vendégünk volt. Négy évvel azelőtti látogatásomat viszonozta Malcolm Fraser, a kitűnő forgatókönyvíró. Mit tagadjam, az angol fővárosban szinte a tenyerén hordozott, s most úgy éreztük, hogy sérelem esik a magyar vendéglátás jó hírnevén, ha búcsúebédünkön nem nyújtunk át valamilyen emlékeztető ajándékot.

A feleségem átnézte könyveinket és megállapította, hogy az össz-vagyonunk három forint.

– Majd én kivágom a rezet – mondtam.

– Három forinttal? – kérdezte nagy szemeket meresztve ő.

– Anélkül – válaszoltam. Ekkor már kész volt a fejemben a haditerv.

Egy éve még a belvárosi Ferencesek temploma mellett laktunk. Mindezt azért mondom el, mert ennek a szép, ég felé nyújtózó épületnek a galambjai fontos szerepet játszanak e történetben. Ablakunk előtt egy ecetfa ágaskodott, hogy az emeletes házak árnyékában napfényhez jusson. A kőcsipkés tornyok szürke lakói e fára jártak hűsölni a dús lombok közé. Megfigyeltem, valahányszor egy-egy galamb telepedett le az ágakon, Pali fiam odatotyogott ágyacskája rácsához, jobb kezével a levegőt bökdösve, cérnahangján izgatottan kiabálta:

– Tubi! Tu-bi!

A megszületett tervet a megvalósítás követte. Egész este, sőt másnap reggel tanítottam a gyereket. Amikor meghajolt valamelyik ág, megfogtam kis kezét, és ezt mondtam:

– Ornat! Mondjad: „ornat!"

Elérkeztünk a vasárnapi búcsúebédhez. Az asszony csodálatos húslevest remekelt. Aranyló színe láttán az ánglius bácsi szájában összefutott a nyál, szeme pedig fennakadt a tálban úszkáló zsírkarikákon.

– Szedjen, Mac – noszogattuk. – Mintha otthon lenne.

Mac nem sokat teketóriázott és szorgalmasan kanalazta magába a párolgó húslevest. Pali gyerek gömbölyű szemével csak nézte a jó étvágyú bácsit, és le nem vette róla a szemét egészen addig, amíg az ecetfára nem ereszkedett egy galamb. Izgatott léptekkel totyogott a rácshoz, az ablak felé bökte a kezét és ezt mondta:

– Tu bi, or nat tu bi.

Mac kezében hirtelen megállt a kés, a villa, torkán meg a tormás hús. Elkékült, elzöldült, nyelve reszketni kezdett. Azt hittem kifogy belőle a szusz. Hogyne kapkodott volna levegő után, amikor „To be, or not to be" szavakkal Hamlet ama nagymonológja kezdődik, amelyet az angolok a középiskolában szívnak magukba. Fuldoklott szegény, hörgött, könnyeit törölgette. Nagyon sajnáltam szegényt.

– Ez a gyerek nem beszél – mondta, amikor lélegzethez jutott. – Még magyarul sem.

– Való igaz – hagytam jóvá –, még nincs két esztendős.

– Ő a legfiatalabb, akitől ezeket a szent szavakat hallom – szipogta –, és milyen messze Angliától!

– Ne lepődjék meg, Mac – terjesztettem jóhírnevünket –, Shakespeare-kultuszunk azért van, mert műveit a legkiválóbb költőink fordították és szerepeit a legjobb színészeink játszották.

– És hol tanulta Palika?

– Hol? Hát a bölcsődében.

Ha nincs Mac alatt szék, hanyatt vágódik.

Másnap nagy ölelések között vett búcsút. Amikor már berregett gépkocsijának motorja, még mindig ezt hajtogatta:

– Ha nem a saját fülemmel hallom, nem hiszem.

Azt hiszem, megértettem Mac megindultságát. Én alighanem szélütést kaptam volna, ha egy angol gyerek belekezd Tiborc monológjába.

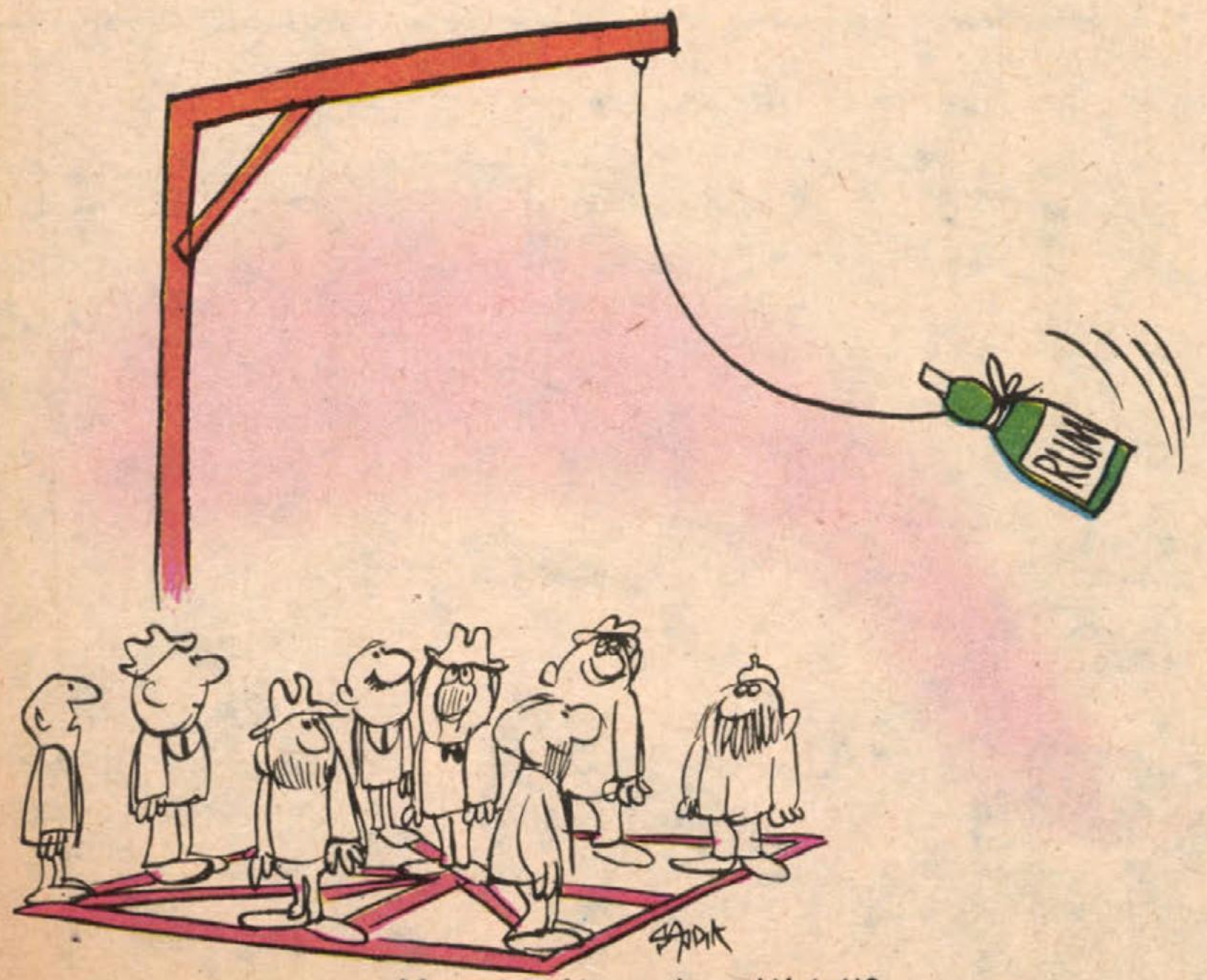
*

Tulajdonképpen itt vége lehetne a történetnek, mert magam sem hittem volna, hogy folytatása lesz.

Tegnap londoni pecséttel levél érkezett. A borítékból M. Fraser levele és egy újságcikk esett ki. A cikkben Mac barátom – elmondva budapesti élményét – haragosan támadta a minisztert az angol óvodák elavult módszerei miatt. Nem követelt a cikkben kevesebbet, mint hogy a beszédtanítást alakítsák át a magyar tapasztalatok szerint.

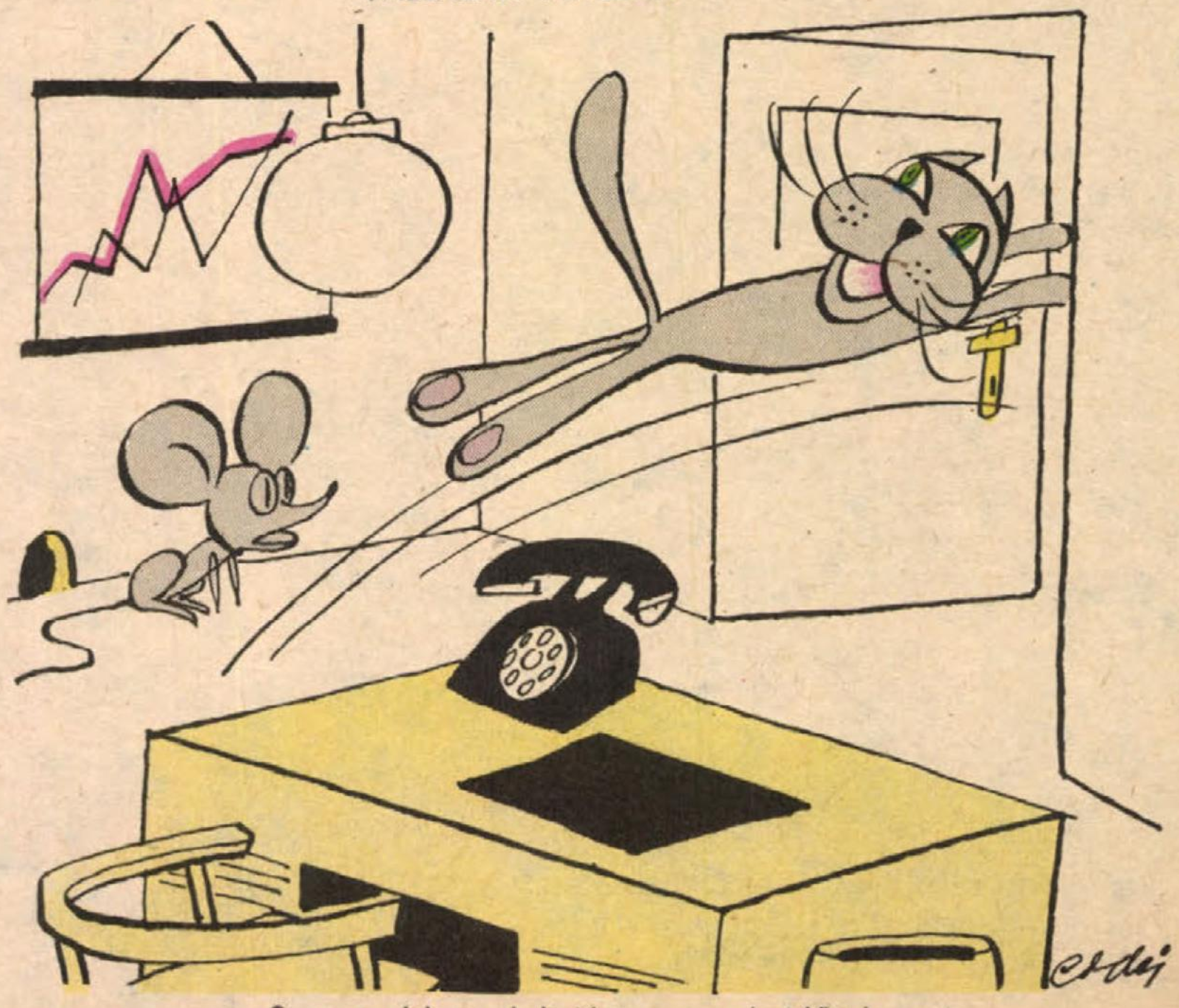
Szüts István

JÁTÉK

– Ma vajon kit ver le a lábáról?

VÁLLALATI MACSKA

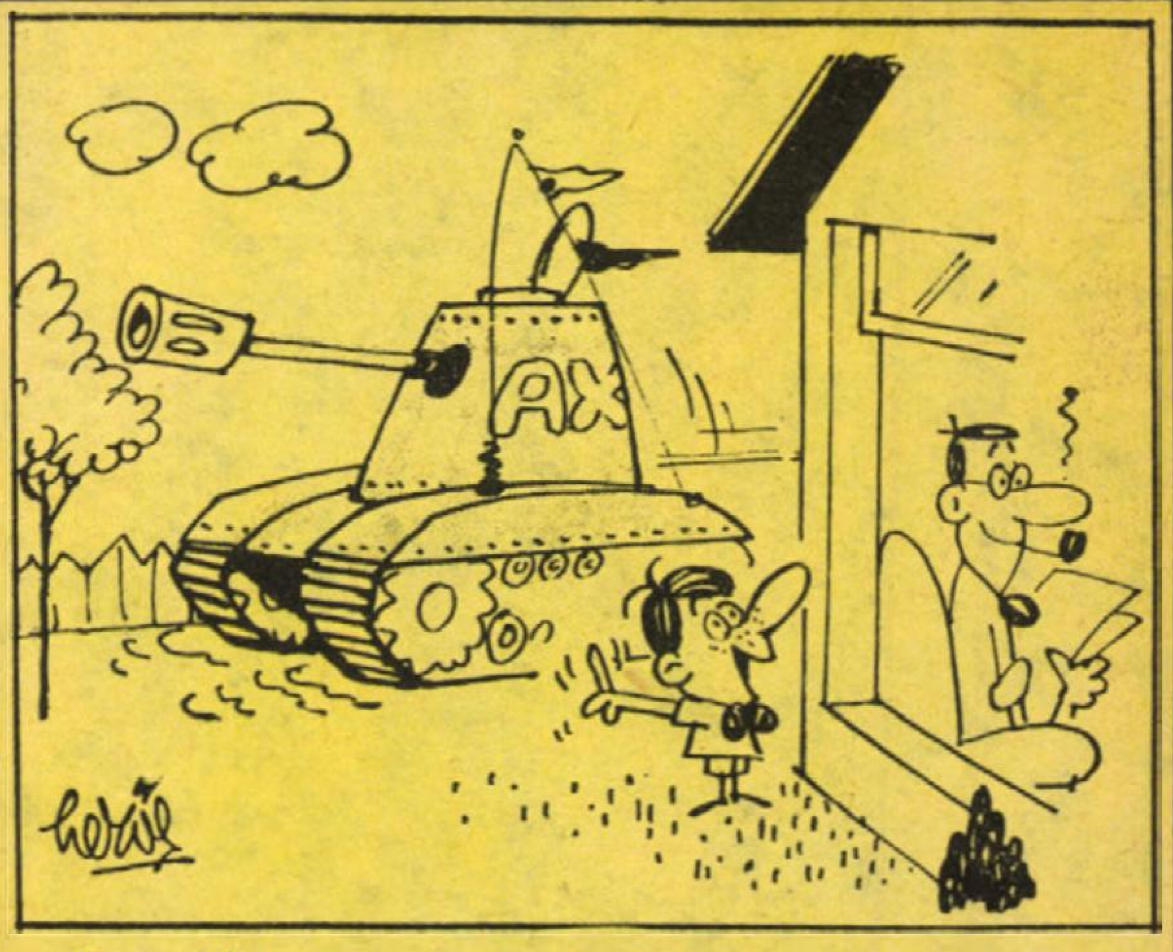
– Szerencséd van! Lejárt a munkaidőm!...

IMPORT HUMOR

FELVÁGÁS

(„Stern", Hamburg)

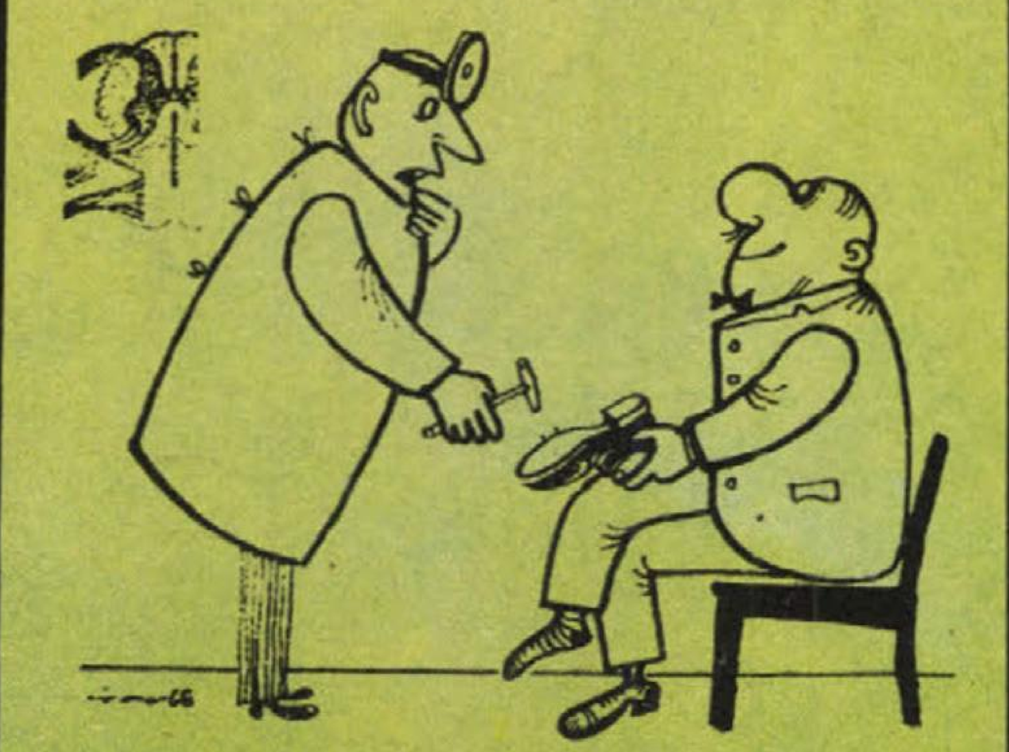
– Képzeld, papa, egy abnormálisan nagy hernyó jött be a kertbe! („Ici Paris")

A VÉGZET ASSZONYA

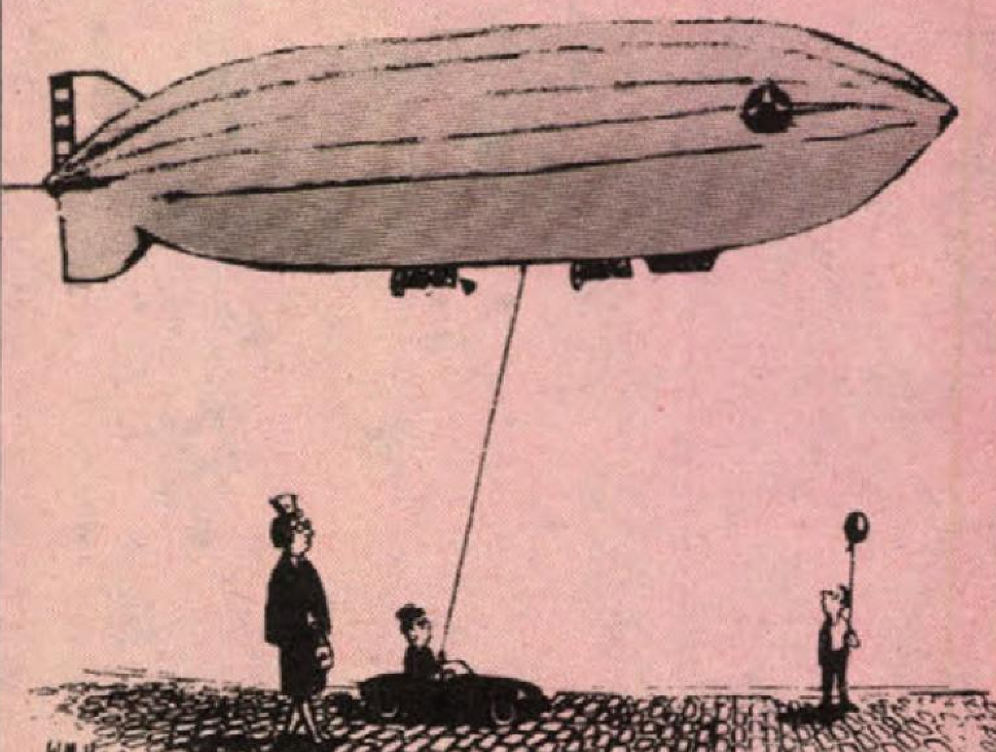
(„Dikobraz", Prága)

GYAKORLATIAS BETEG

(„Pikker", Tallinn)

A MILLIOMOS FIACSKÁJA

(„New-Yorker")

SZILÁNKOK

KRIMI

A kastélyban holtan találják Miss Beafsteaket. Megérkezik a Mesterdetektív, aki 24 órai nyomozás után összehívja a gyanúsítottakat és kijelenti:

— Őszinte leszek. Fogalmam sincs róla ki a gyilkos. Ez az ügy meghaladja az én szerény képességeimet. Elnézést a zavarásért.

Udvariasan meghajol és szemlesütve, szégyenlősen távozik.

TÉRISZONYA

Z.-nek tériszonya van, mióta huligánok kötöttek bele az Almássy téren.

JAVASLAT

Javaslom, hogy az ipar gyártson olyan vevőket, akik meg vannak elégedve a mai cipőkkel.

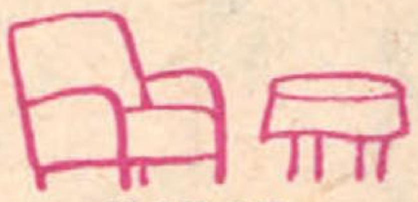

MEGLEPŐ

Húsz év után derült ki, hogy akit én a legbizalmasabb barátomnak tartottam, nem az ellenségem, hanem valóban jóakaróm.

FIGYELMEZTETÉS

Ne feledjük: az ideális vendég az, aki meg sem érkezik.

HARAG

L. hirtelen haragú ember. 1920-ban egy társaságban megsértették. Tegnap, a méregtől felpaprikázva, a leghatározottabban kikérte magának

ELŐJEGYZÉSI NAPTÁR

VI. 11. Elfelejtkezni feleségem születésnapjáról.

CSODÁLATOS SZOBOR

A szobrászművész márványból megmintázta a felesége portréját. Az alkotás olyan élethűen sikerült, hogy minden hó elején elkéri a kosztpénzt.

HÍR

Stehola Lajost az „Ember" megtisztelő címmel tüntették ki.

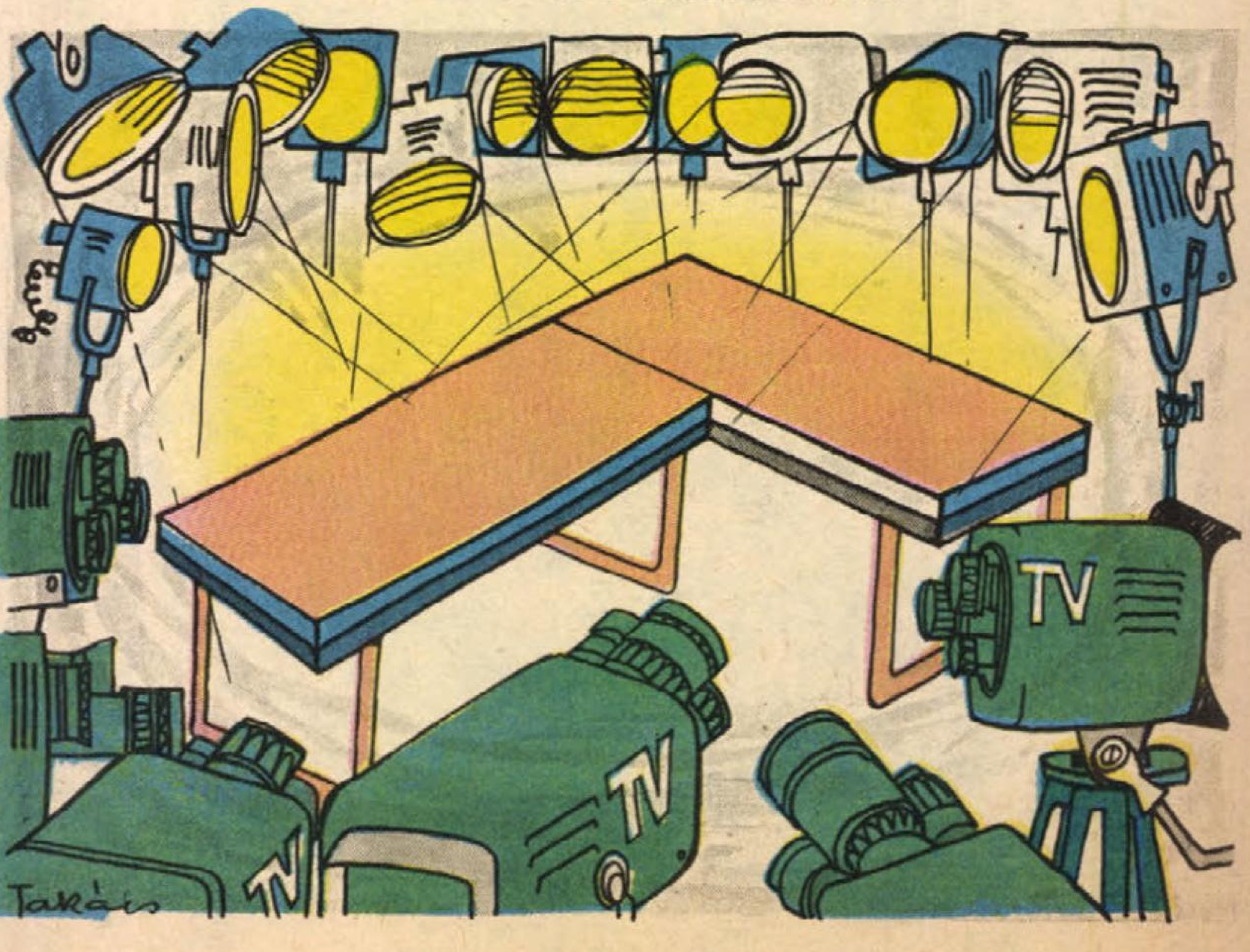
Galambos Szilveszter

KÖZÉPKOR

– Már megint mit találtál ki, hogy ne kelljen idejében hazajönni...

A LEGGYAKORIBB TÉVESZEREPLŐK

BEVÁSÁRLÁS

– Kérek egy kiló kenyeret, tíz deka vajat és két deka villamosjegyet.

RÉBUSZ

A 78. sz. rejtvényünk megfejtése:

U Á D

Dunántúl

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Lénárt József, Bp. III., Csillaghegy, Pozsonyi u. 42. Plank Tamás, Nyíregyháza, Megyei Bíróság, Rőczey Lipót, Bp. III., Királylaki út 46.

80. REJTVÉNYÜNK

A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb július 18-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII. Gyulai Pál u. 14.

FÜLLENTETT HÍREK

Bessenyei Ferenc lila-fehér dresszt ölt magára. Ő játssza a készülő Dózsa-film főszerepét.

●

A Budapesti Óragyár 50 000 forint újítási díjat fizetett ki Gallér Elemér osztályvezetőnek, mert egy ötlete révén a gyár évi 10 kiló acélt takarít meg. Az újítás lényege, hogy ezután az órákat mutató nélkül gyártják. Ugyanis minek mutató az órán, amikor bárki megkérdezhet bárkit, hogy hány óra?

●

Azzal a hírrel kapcsolatban, hogy a sárospataki Borostyán éttermet a vár szerzetesi celláiból alakították ki, a szegedi Csillag-börtön annak megállapítását kéri, hogy koraiak azok a hírek, amelyek szerint celláiban eszpresszót nyit.

●

Franciaországban mozgalom indult, hogy a sztriptíz-táncosnők nyugdíjkorhatárát világszerte 50 évben állapítsák meg. A hír hazánkban is kellemes feltűnést keltett.

●

A LÁGY (Lágymányosi Automata Gyár) felbuzdulva azon a sikeren, amelyet Budapesten általában az automaták aratnak, új készüléket hoz forgalomba Duplomata néven. Ez egy érdekes, kétnyílású gép: az egyiken bedobják a forintot, mire kiad egy érmét, majd a másikon be kell dobni az érmét, mire kiadja a forintot, mire kiad egy érmét, egyben derűs izgalomra is alkalmat ad, hogy tudniillik a Duplomata csakugyan visszaadja-e a forintot, vagy sem?

●

Plusz Andor főkönyvelő néhány évvel ezelőtt elvált nejétől, majd tegnap újra házasságot kötött vele. Az anyakönyvvezető a visszaeső férjet további tíz évi házasságra ítélte.

Szánthó Dénes

FANTASZTIKUS útleírások

Tóth Gyula rajzai

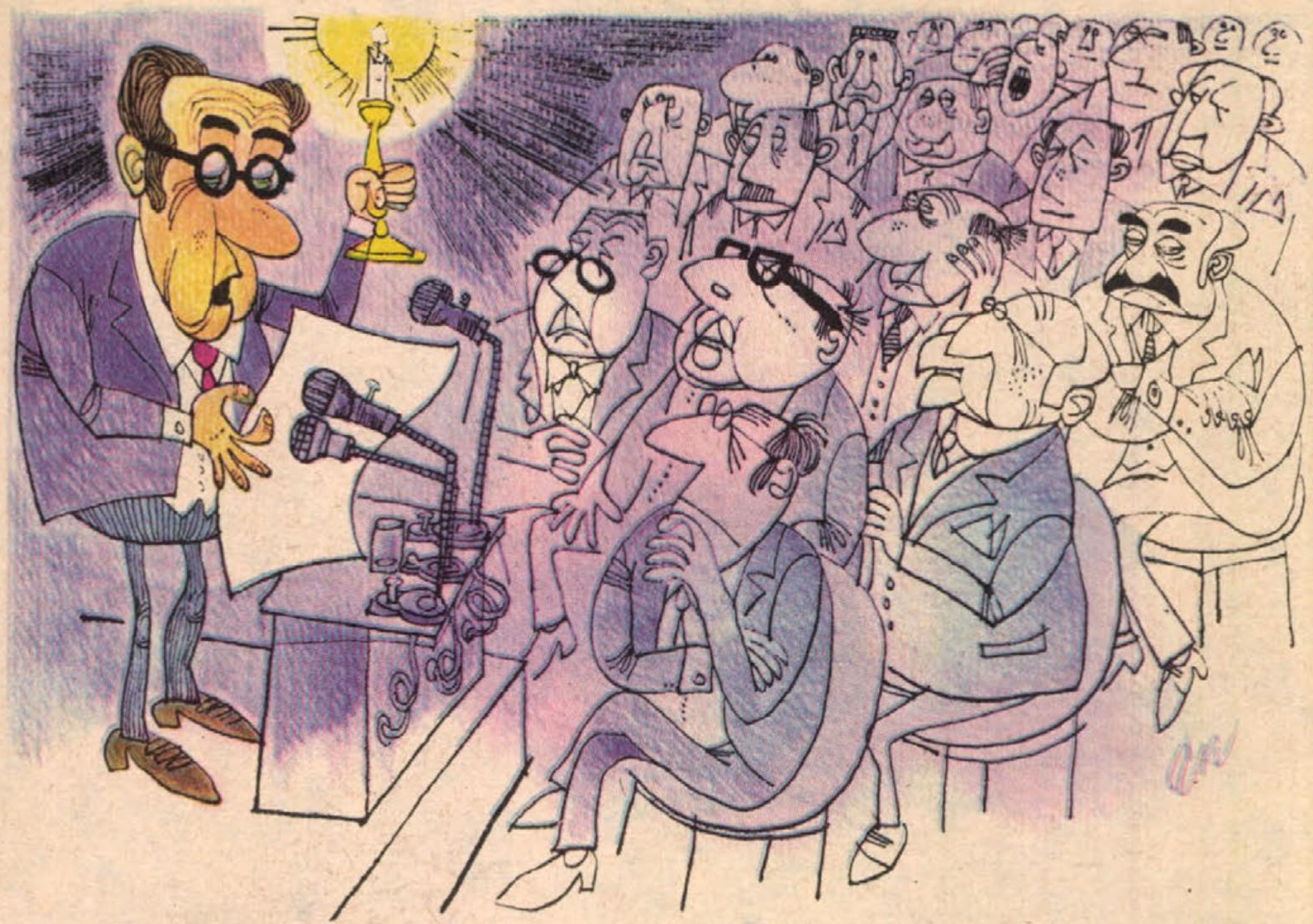

BUKSI ÉS A PROPAGANDA

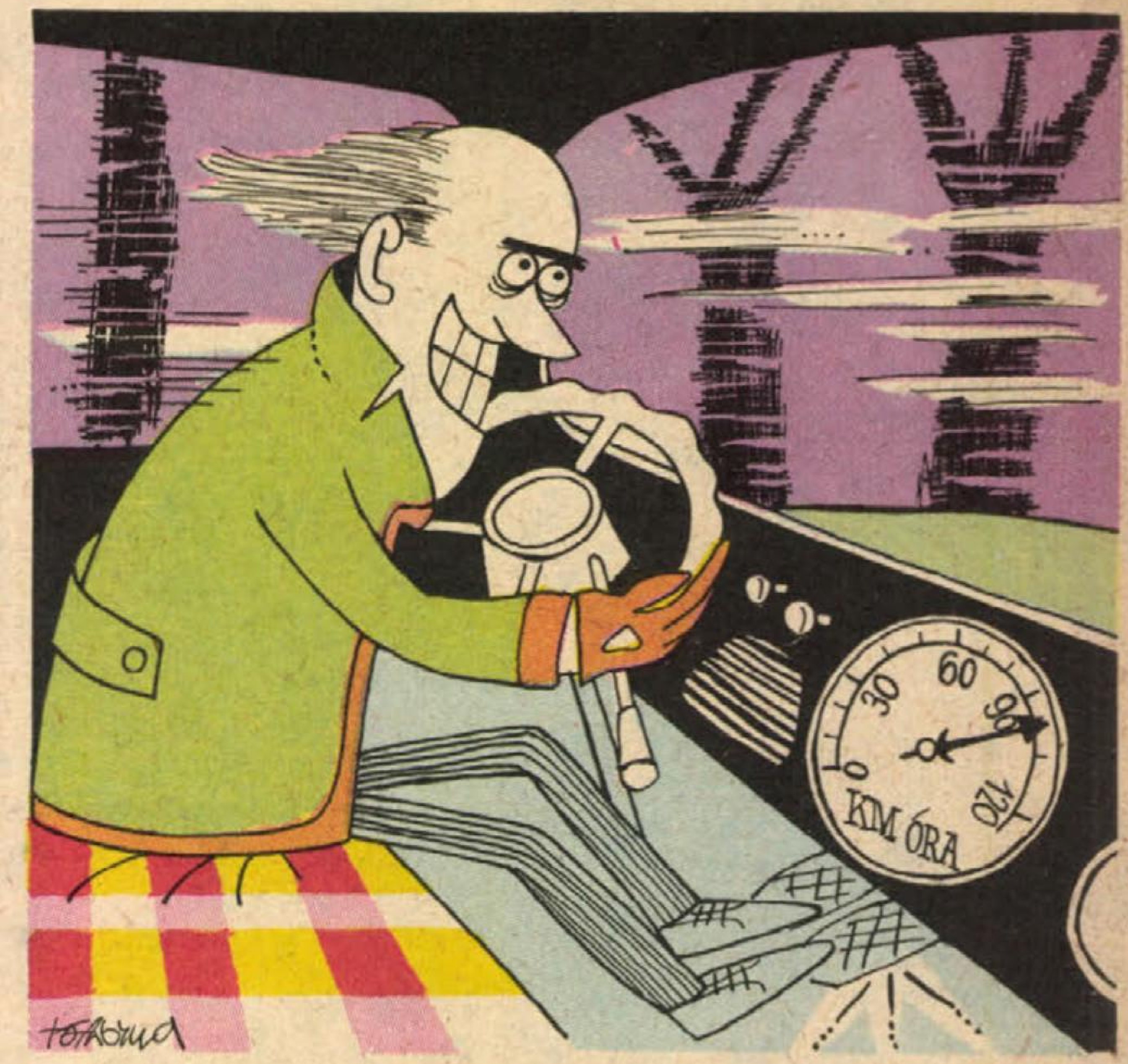
Sajdik Ferenc rajza

STILSZERŰEN

– Mai előadásomon a korszerű világítástechnikával foglalkozom...

EXTÁZIS 70–100-IG

tárgyaló-terem

A tekintélyes, joviális külsejű férfi, többszörösen büntetett orgazda.

— Magának tudnia kellett, hogy lopott holmit vásárolt. Hiszen egy vadonatúj télikabátot nyolcvan forintért kínáltak. Ez nem volt magának gyanús? — kérdi a bíró.

— Miért lett volna gyanús? Nyáron nem is ér többet egy télikabát.

*

Becsületsértési per. Egy utas minősíthetetlen hangon beszélt a kalauznővel. A vádlott így védekezett a tárgyaláson:

— Igenis jogom volt gorombáskodni a kalauznővel, mert ő a hites feleségem!

*

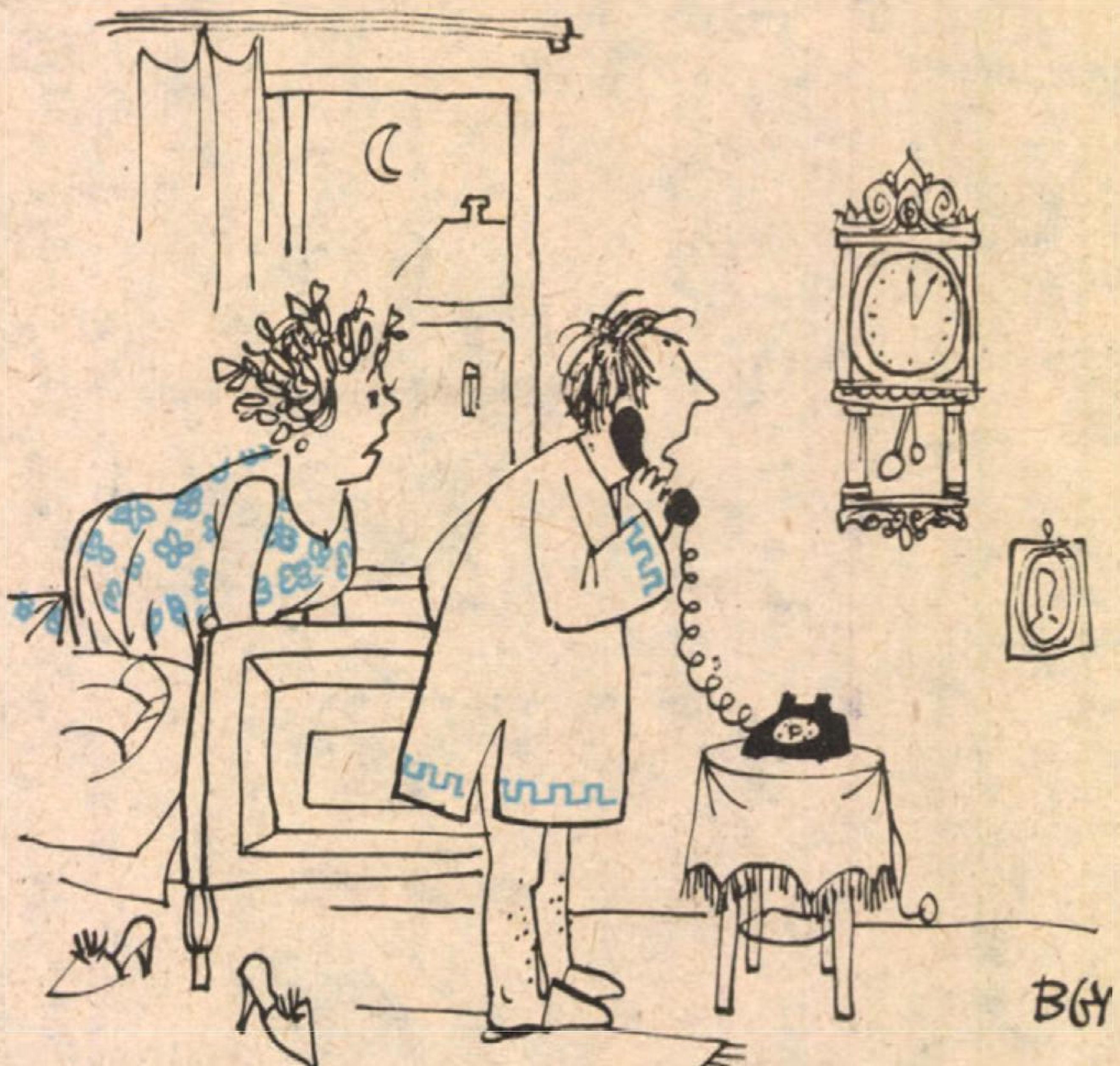
A betörőt saját felesége jelentette fel. A sunyi tekintetű férfi elkeseredetten panaszkodott a bíróságon:

— Ki gondolta volna a feleségemről? Pedig milyen becsületes képe volt, amikor elvettem!...

G. Sz.

ÉJSZAKAI TELEFON

– Micsoda? Normál zenei „a" hangot? Én?!...

MINI BALLADA

Hova megy egy spicces ember?
Bizonyára nem a Holdba,
Földi pályáját folytatva,
Betéved egy italboltba.

Ilyen zűrpilóta járult
A kasszásnő színe elé,
És egy gyűrött tízest nyújtott
A kassza tündére felé.

Konyakot kért kísérővel,
De mert látták, lába laza,
Csak kísérőt kapott végül:
Ketten kísérték őt haza.

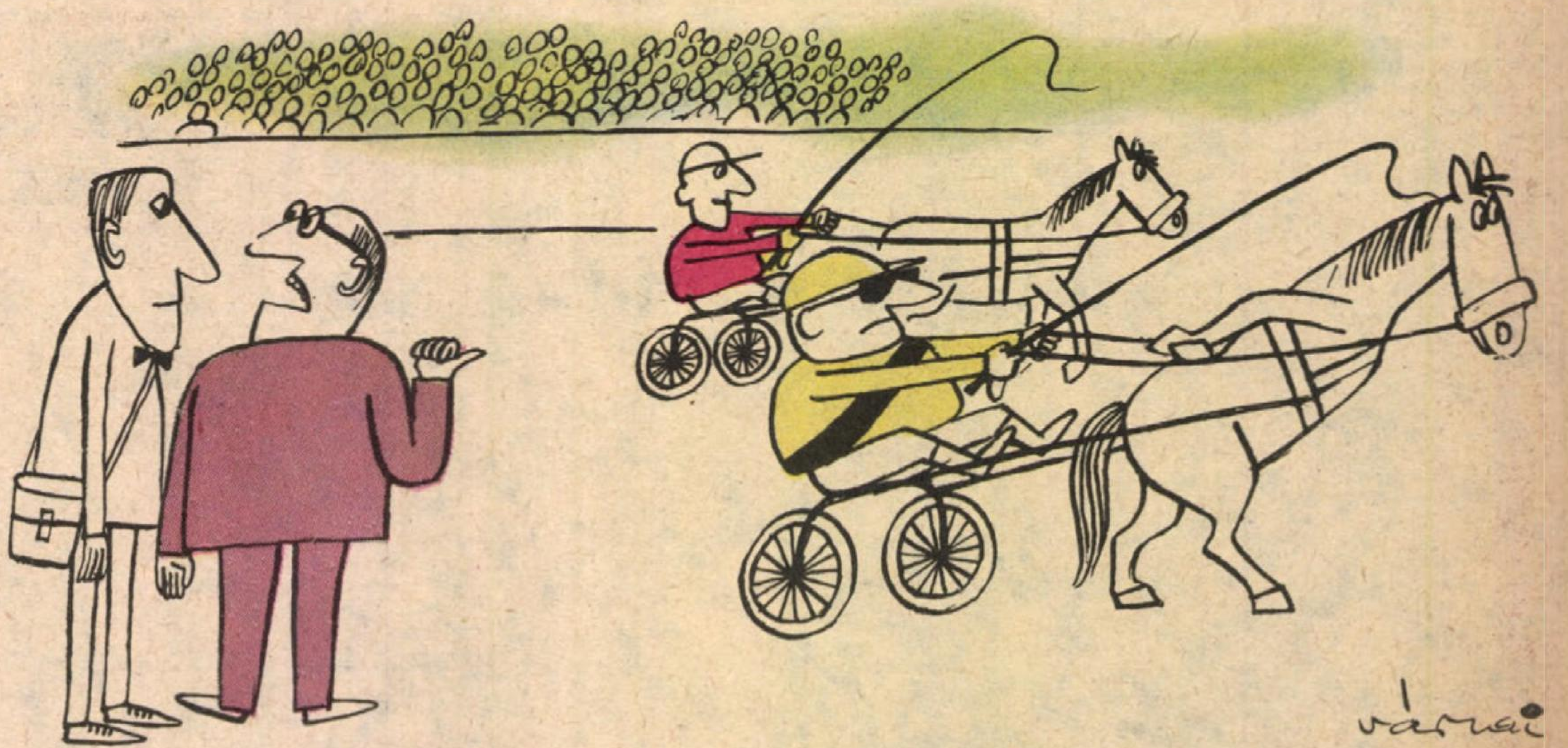
Hidvéghy Ferenc

SZAK-EMBEREK

– Ebből se lesz jó ügető-ló...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset Junior 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3324/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre

INDEX: 25.504